

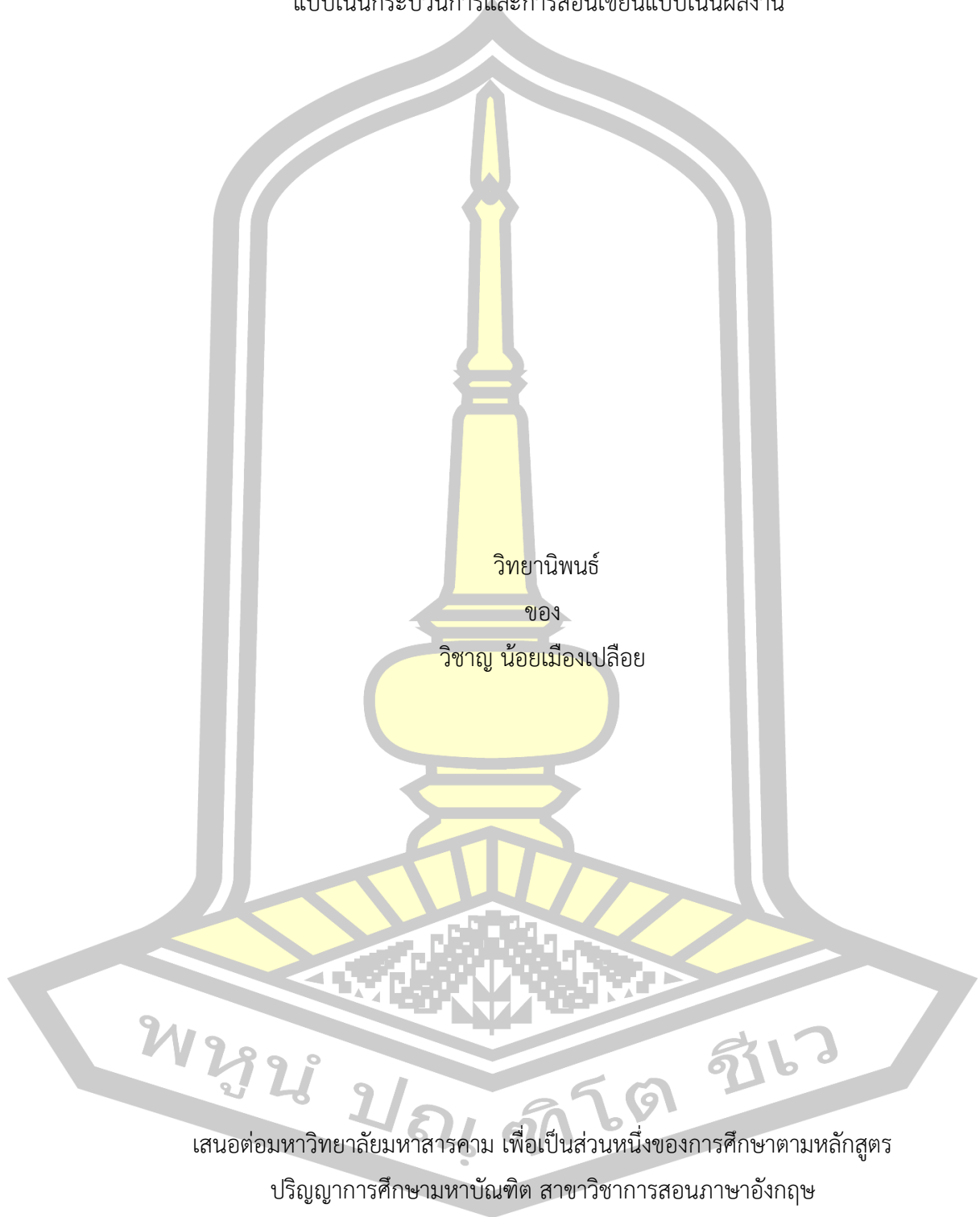
การพัฒนาความสามารถการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษโดยเน้นความสมดุลระหว่างการสอนเขียน
แบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน

วิทยานิพนธ์
ของ
วิชาญ น้อยเมืองเปลือย

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
กรกฎาคม 2562

สงวนลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การพัฒนาความสามารถการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษโดยเน้นความสมดุลระหว่างการสอนเขียน
แบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน

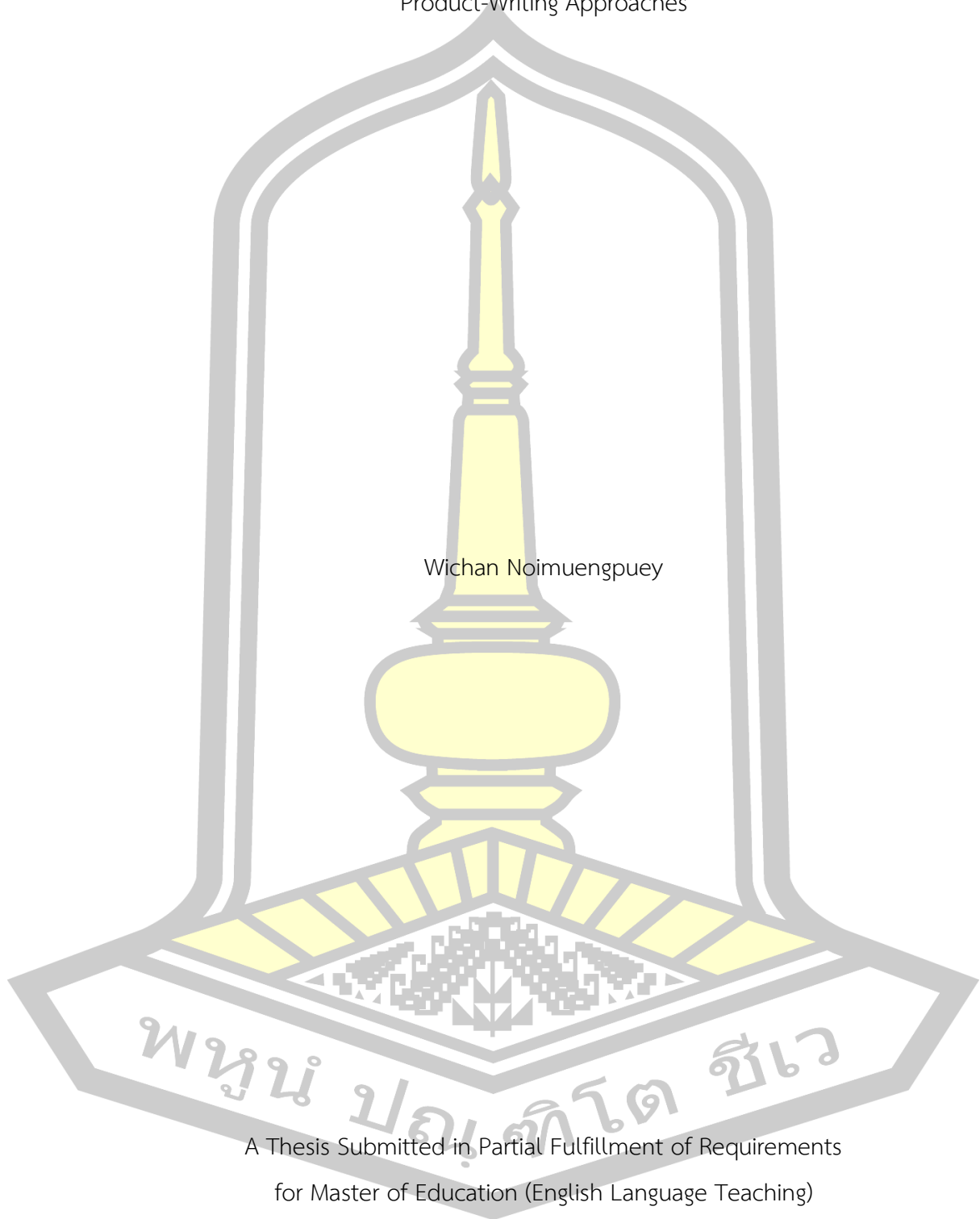

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ

กรกฎาคม 2562

สงวนลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Developing English Descriptive Writing Ability by Balancing the Process-Writing and
Product-Writing Approaches

Wichan Noimuengpuey

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Master of Education (English Language Teaching)

July 2019

Copyright of Maharakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนายวิชาญ น้อยเมืองเปลื้อง
แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
การสอนภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ดร. พิลานุช ภูษาวิโสธน์)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(อ. ดร. พิมพ์พา ประพันธ์)

กรรมการ

(ดร. อินธิสาร ไชยสุข)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(รศ. ดร. สี่หกุล กรรต์นเสถียร)

มหาวิทยาลัยขอนแก่นให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

(ผศ. ดร. กนกพร รัตนสุธีระกุล)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

(ผศ. ดร. กริสน์ ชัยมูล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาความสามารถการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษโดยเน้นความสมดุลระหว่างการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน		
ผู้วิจัย	วิชาญ น้อยเมืองเปลือย		
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร. พิมพ์ยุพา ประพันธ์		
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต	สาขาวิชา	การสอนภาษาอังกฤษ
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีที่พิมพ์	2562

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะความสามารถการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษโดยเน้นความสมดุลระหว่างการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน โดยเป็นงานวิจัยศึกษากลุ่มเดียวและวัดก่อน-หลังการทดลอง (One Group Pretest Posttest Design) ประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 500 คนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานภาคเรียนที่ 2 ในปีการศึกษา 2560 โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย จังหวัดร้อยเอ็ด กลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/8 จำนวน 35 คนที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน เป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ คิดเป็น 20 ชั่วโมง

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบการเขียนก่อนเรียนและหลังเรียน แฟ้มสะสมผลงาน แบบแสดงความคิดเห็นต่อการเขียน แบบฝึกการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษโดยเน้นความสมดุลระหว่างการเน้นกระบวนการและการเน้นผลงาน และ แบบสอบถามความพึงพอใจต่อวิธีการสอนดังกล่าว การวิเคราะห์ข้อมูลการปฏิบัติงานและผลสัมฤทธิ์ใช้ ค่าสถิติเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระจากกัน (t-test dependent) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยมีดังต่อไปนี้

การสอนเขียนโดยใช้วิธีเน้นความสมดุลระหว่างการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงานสามารถพัฒนาความสามารถการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ผลการแสดงการปฏิบัติงาน ได้แก่ แฟ้มสะสมงาน แบบแสดงความคิดเห็นต่อการเขียน มีคะแนนออกมาดังนี้ $\bar{x} = 4.43$ จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน และผลสัมฤทธิ์ในการเขียนของ

นักเรียนก็มีคะแนนออกมาคือ $\bar{x} = 13.71$ จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน ในด้านความพึงพอใจ นักเรียนพอใจมากต่อรูปแบบการเรียนการสอนเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษโดยเน้นความสมดุลระหว่างการเขียนแบบเน้นกระบวนการและการเขียนแบบเน้นผลงาน ($\bar{x} = 4.962$) ในส่วนของคะแนนหลังการเรียน นักเรียนได้คะแนนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สรุปได้ว่างานวิจัยนี้แสดงให้เห็นถึงข้อดีของการสอนเขียนโดยเน้นผลงานและเน้นกระบวนการควบคู่กันไปซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

คำสำคัญ : วิธีการสอนที่เน้นกระบวนการและวิธีสอนที่เน้นผลงาน, ความสามารถในการเขียน

TITLE	Developing English Descriptive Writing Ability by Balancing the Process-Writing and Product-Writing Approaches		
AUTHOR	Wichan Noimuengpuey		
ADVISORS	Pimyupa Praphan , Ph.D.		
DEGREE	Master of Education	MAJOR	English Language Teaching
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2019

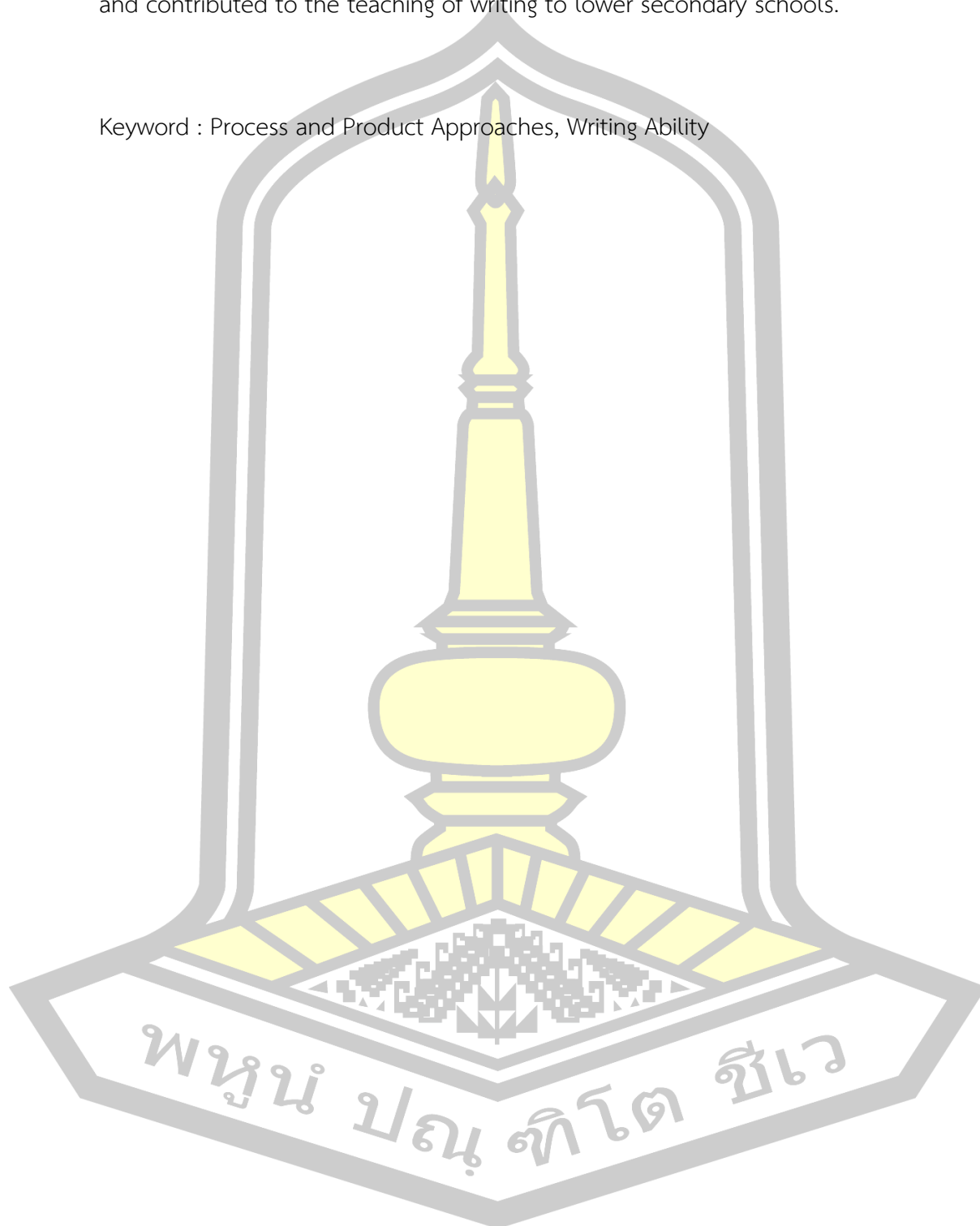
ABSTRACT

The purpose of this study was to develop the English descriptive writing ability by balancing the process approach and the product approach. The research was an one group pretest posttest design and investigated the students' writing performance, identifying the students' writing achievement, and measuring their satisfaction towards balancing the two approaches. The population in this study was 500 Grade 9 students who studied Fundamental English in the second semester of the academic year 2016 at Roi-Et Wittayalai School, Roi-Et province. The sample were 35 students selected by using purposive sampling technique. The length of the experiment was 4 weeks of 20 hours. The instruments included the pre-test, the post-test, the portfolio, the reflection paper, writing assignments, and a questionnaire to measure the students' satisfaction. T-test dependent, mean and standard deviation were used to analyze the data.

It was found that teaching writing by balancing the process approach and the product approach could develop the English descriptive writing ability of the students. Regarding the assessment of the students' performance, achievement, and satisfaction, the study showed that all were satisfactory ($\bar{x} = 4.43$, $\bar{x} = 13.71$, and $\bar{x} = 4.962$ respectively) and the difference between the pre-test and the post-test scores is statistically significant at the level of .01 by using a directional (one-tailed)

test. This research has highlighted the benefits of both teaching approaches and contributed to the teaching of writing to lower secondary schools.

Keyword : Process and Product Approaches, Writing Ability

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก อาจารย์ ดร. พิลาณูช ภูษาวิศิษฐ์ ประธานกรรมการ อาจารย์ ดร. อินธิสาร ไชยสุข อาจารย์บัณฑิตศึกษา ประจำ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ลดาวัลย์ วัฒนบุตร และ รองศาสตราจารย์ ดร. สีสกุล กรรต์นเสถียร ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก และ อาจารย์ ดร. พิมพยุพา ประพันธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ขอขอบพระคุณ นายไชยงค์ วรรณาม ผู้เชี่ยวชาญที่ช่วยตรวจเครื่องมือการวิจัย นอกจากนี้ ขอขอบพระคุณ นางสาวสลินดา โคตรภักดี และ นางอัมพร อุดระชัย ผู้ให้การช่วยเหลือสนับสนุนการวิจัยในครั้งนี้

ผู้วิจัยสำนึกในบุญคุณอย่างยิ่งต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่เป็นแหล่งทรัพยากรในการค้นคว้าเอกสารข้อมูลต่างๆ รวมทั้งคณาจารย์ภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ตลอดระยะเวลาของการศึกษา

ผู้วิจัยขอน้อมรำลึกและกราบขอบพระคุณทุกท่านที่มีส่วนช่วยในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ ลุล่วงอย่างสมบูรณ์ตามจุดมุ่งหมาย คุณค่าของวิทยานิพนธ์ที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ศึกษา ผู้วิจัยขอมอบให้เป็นเครื่องมือบูชาคุณบุพการี คณาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน

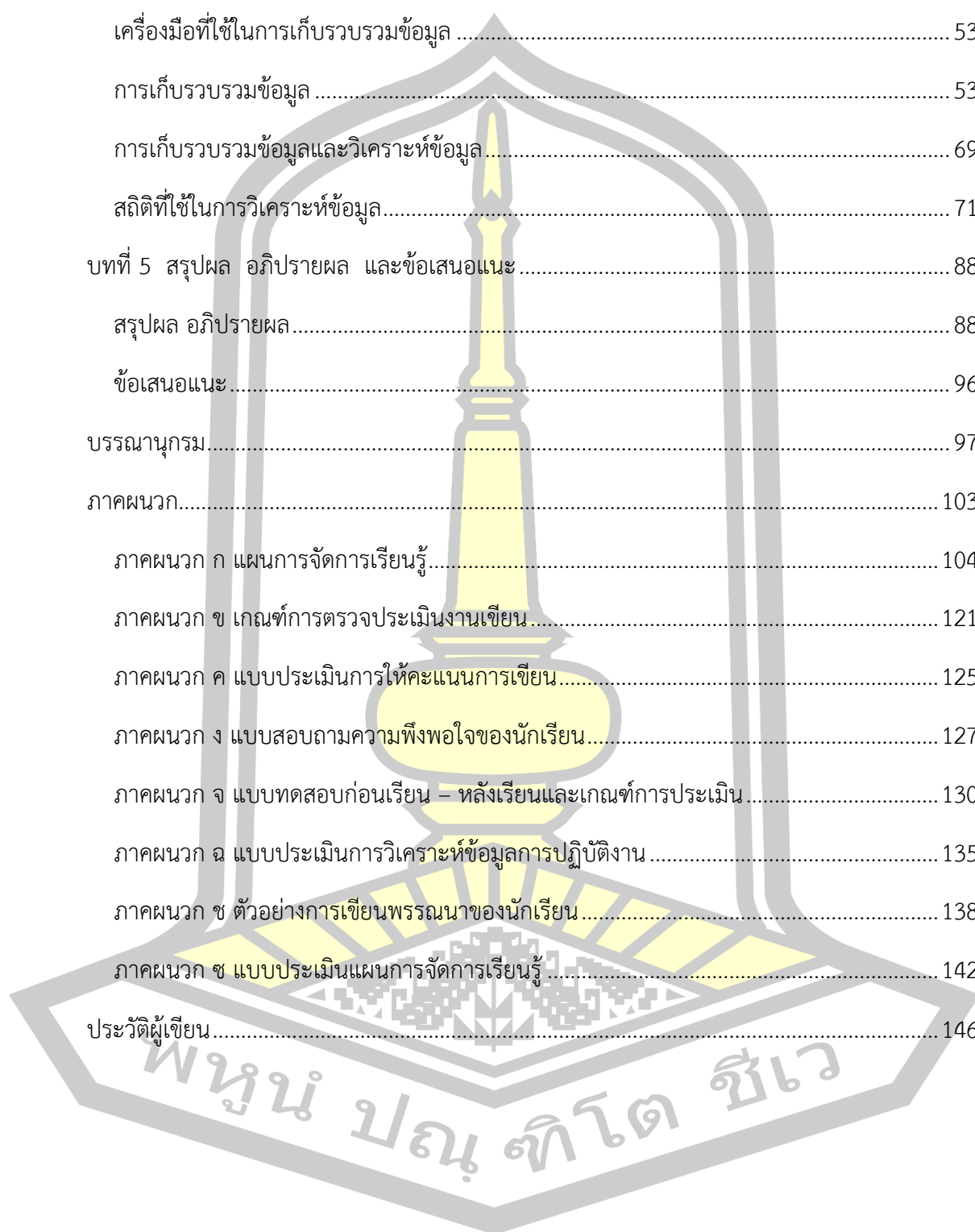
วิชาญ น้อยเมืองเปลือย

พูน ปณ ทิโต ชีเว

สารบัญ

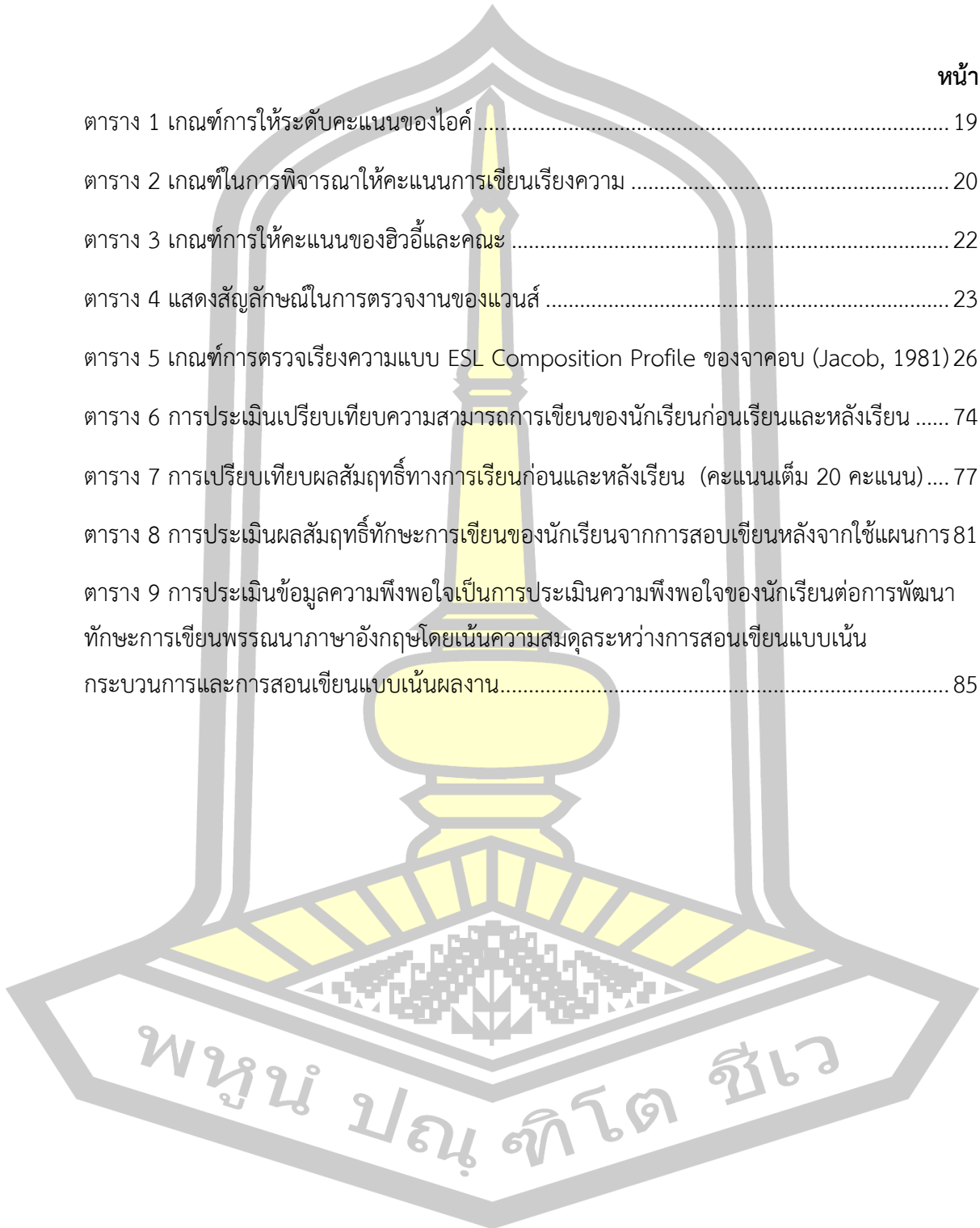
	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฌ
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	6
ความสำคัญของการวิจัย.....	7
ขอบเขตของการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	10
ทฤษฎีเกี่ยวกับการเขียน.....	12
ทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนเขียน.....	13
เอกสารเกี่ยวกับการประเมินงานเขียน.....	17
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ.....	39
เอกสารเกี่ยวกับการเขียน.....	43
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	47
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	52

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	52
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	53
การเก็บรวบรวมข้อมูล	53
การเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล	69
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	71
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	88
สรุปผล อภิปรายผล	88
ข้อเสนอแนะ	96
บรรณานุกรม	97
ภาคผนวก	103
ภาคผนวก ก แผนการจัดการเรียนรู้	104
ภาคผนวก ข เกณฑ์การตรวจประเมินงานเขียน	121
ภาคผนวก ค แบบประเมินการให้คะแนนการเขียน	125
ภาคผนวก ง แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน	127
ภาคผนวก จ แบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียนและเกณฑ์การประเมิน	130
ภาคผนวก ฉ แบบประเมินการวิเคราะห์ข้อมูลการปฏิบัติงาน	135
ภาคผนวก ช ตัวอย่างการเขียนพรรณนาของนักเรียน	138
ภาคผนวก ซ แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้	142
ประวัติผู้เขียน	146

สารบัญตาราง

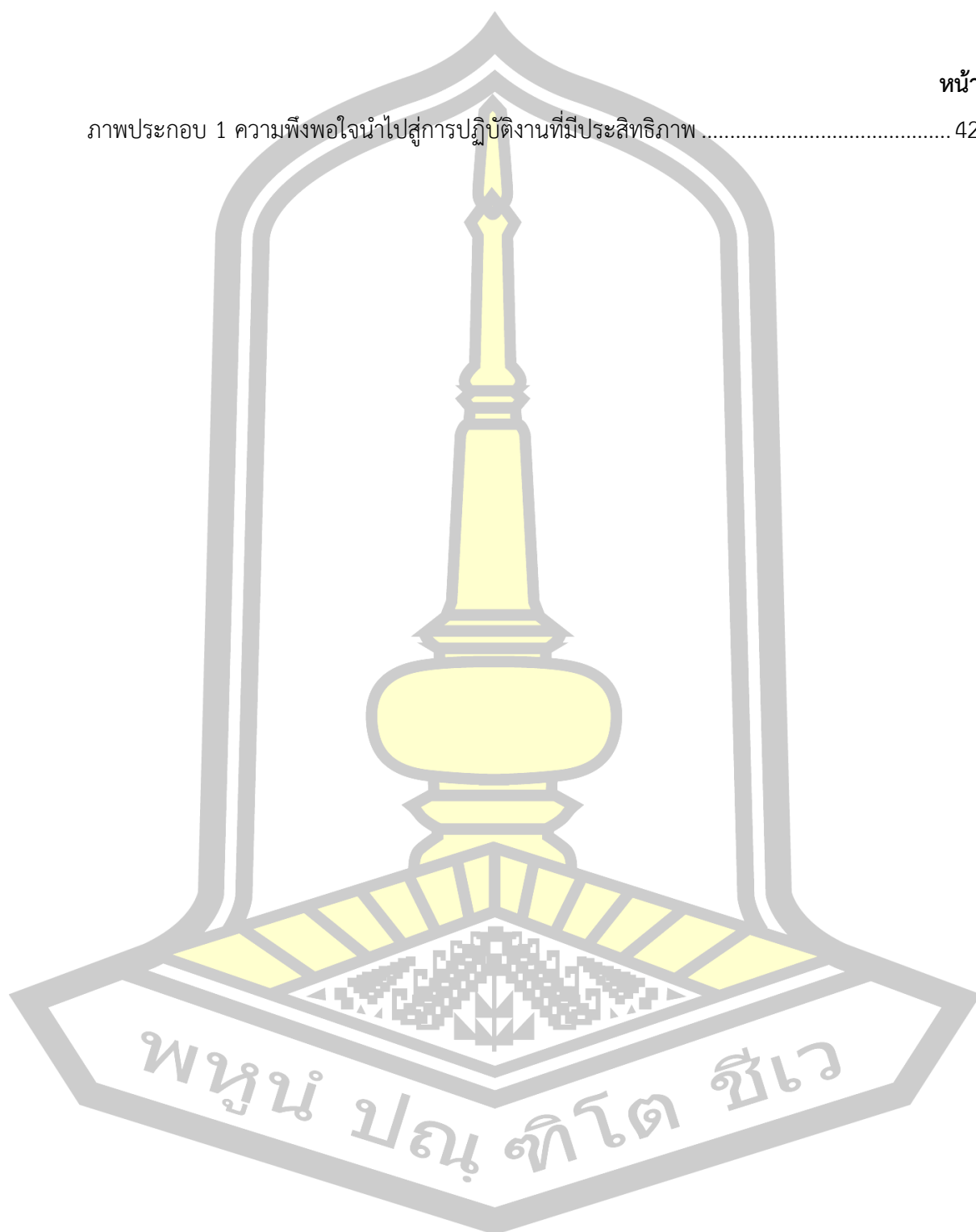
	หน้า
ตาราง 1 เกณฑ์การให้ระดับคะแนนของไอค์.....	19
ตาราง 2 เกณฑ์ในการพิจารณาให้คะแนนการเขียนเรียงความ	20
ตาราง 3 เกณฑ์การให้คะแนนของฮีวี่และคณะ	22
ตาราง 4 แสดงสัญลักษณ์ในการตรวจงานของแวนส์	23
ตาราง 5 เกณฑ์การตรวจเรียงความแบบ ESL Composition Profile ของจาคอบ (Jacob, 1981)	26
ตาราง 6 การประเมินเปรียบเทียบความสามารถการเขียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน	74
ตาราง 7 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)....	77
ตาราง 8 การประเมินผลสัมฤทธิ์ทักษะการเขียนของนักเรียนจากการสอบเขียนหลังจากใช้แผนการ	81
ตาราง 9 การประเมินข้อมูลความพึงพอใจเป็นการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการพัฒนา ทักษะการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษโดยเน้นความสมดุลระหว่างการสอนเขียนแบบเน้น กระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน.....	85

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพประกอบ 1 ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ 42

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การสอนการเขียนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีความสำคัญอย่างยิ่งเพราะนักเรียนมีความจำเป็นจะต้องมีความสามารถด้านการเขียนเพื่อเป็นพื้นฐานต่อการเขียนในระดับที่สูงขึ้นเช่น ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับมหาวิทยาลัยและ การสอบเข้ามหาวิทยาลัยและการสมัครงานเพื่อประกอบอาชีพ

ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่ยากที่สุดในหลายๆทักษะที่จะนำมาสอนให้กับนักเรียนมัธยมศึกษา เนื่องจากทักษะการเขียนมีกระบวนการที่ซับซ้อน และทักษะการเขียนยังเป็นทักษะที่ทำหายโดยเฉพาะนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศซึ่งงานวิจัยพบว่านักเรียนไทยมีทักษะในการเขียนอยู่ในระดับต่ำมาก (Pawapatcharaudom, 2007; Arunsirot, 2556)

จากประสบการณ์การสอนการเขียนภาษาอังกฤษของผู้วิจัยเป็นระยะเวลา 14 ปี ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนและสมุดจดงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานพบว่านักเรียนส่วนมากขาดทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษ เช่น การใช้คำศัพท์ไม่ถูกต้องทั้งในแง่ของการสะกดคำและการเลือกใช้คำ การวางคำศัพท์ในตำแหน่งที่เหมาะสม การเรียบเรียงคำเป็นประโยคที่สละสลวย การเขียนพรรณนาเกี่ยวกับตนเอง บุคคลรอบข้าง ซึ่งนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นนั้นขาดความรู้และประสบการณ์การเขียนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะทักษะด้านการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษ (English descriptive writing) นักเรียนเคยได้เขียนในระดับประโยค (Sentence level) และเขียนตอบคำถามเกี่ยวกับตนเองและคนรอบข้างในรูปแบบฝึกหัด จากประโยคคำถามหรือโจทย์ที่กำหนด เช่น What do you usually do in your free time? Write about your family/school/pet(s). เป็นต้น แต่จากการสังเกตจากสมุดจดงานของนักเรียน นักเรียนส่วนใหญ่เขียนตอบได้เพียงประโยคสั้นๆ กล่าวคือนักเรียนขาดทักษะด้านการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษที่ชัดเจน ไม่มีการเขียนประโยคใจความสำคัญ (Topic sentence) ในเรื่องที่จะเขียนชัดเจนและขาดประโยคสนับสนุนใจความสำคัญของเรื่อง (Supporting details) กับเรื่องที่เขียนโดยขาดการขยายความและพรรณนาที่น่าสนใจ เช่น ไม่ได้เพิ่มคำขยาย หรือคำคุณศัพท์ต่างๆ Coker (2012) กล่าวไว้ในวารสารตีพิมพ์โดย International Reading Association ว่า การเขียนพรรณนาเป็นสิ่งสำคัญมากต่อการพัฒนาการเขียนของนักเรียน

ความสำคัญของการเขียนพรรณนาได้มีการกล่าวถึงอย่างชัดเจนในหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ (2551) ซึ่งได้จัดทำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มาตรฐานการเรียนรู้ที่ 1 และได้อธิบายว่า คุณภาพนักเรียนเมื่อนักเรียนสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในข้อที่ 3 คือ นักเรียนสามารถพูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ประเด็นต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์พร้อมให้เหตุผลประกอบ และข้อที่ 9 คือ นักเรียนมีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับ ตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาทักษะการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษของนักเรียนเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้ดีขึ้นจากปัญหาการเขียนของนักเรียนดังที่กล่าวไปแล้ว

นักเรียนส่วนมากมีปัญหาในการเขียนภาษาอังกฤษ (Li, 2007) อาจเป็นเพราะว่าครูรู้ทฤษฎีการสอนการเขียนแต่ไม่มีประสบการณ์ตรงในการสอนในสภาพจริงในห้องซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ตรงกันระหว่างทฤษฎีและการปฏิบัติ (Salteh and Sadeghi, 2015) เมื่อพิจารณาถึงความสำคัญของการเขียนและปัญหาในการเขียนของนักเรียนที่เกิดขึ้นในห้องเรียนแล้ว การสอนโดยใช้การเขียนที่เน้นกระบวนการ (writing process) และแบบการเขียนที่เน้นผลงาน (writing product) ได้ถูกนำมาใช้ในการสอนการเขียนภาษาอังกฤษอย่างกว้างขวางและทำให้ทักษะการเขียนของนักเรียนได้รับการพัฒนาที่ดีขึ้น (Sarhady, 2015; Bayat, 2014; Tangkiengsirisin, 2006) เพราะการสอนเขียนโดยใช้การเขียนที่เน้นกระบวนการได้พัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนด้านการคิดสร้างสรรค์ การที่นักเรียนได้แก้ไขงานของตนเองจากการอ่านคำแนะนำจากเพื่อนร่วมชั้นเรียนและครูที่คอยแนะนำปรับปรุงงานเขียนของนักเรียน และการสอนเขียนโดยใช้การเรียนที่เน้นผลงานเกิดผลกับนักเรียนในด้านผลงานด้านการเขียนที่ได้ตามรูปแบบคล้ายแบบตัวอย่างและนักเรียนได้พัฒนาในด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ มีผู้ทำการศึกษาวิจัยไว้หลายคน เช่น ฟลาวเวอร์ และ เฮย์ (Flower and Hayes, 1981) ได้อธิบายการเขียนด้วยทฤษฎีรูปแบบกระบวนการเรียนรู้การเขียน (A cognitive process model of writing) ว่าประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบใหญ่ๆ คือ สภาพแวดล้อมของงาน (The task environment) หน่วยความจำระยะยาวของผู้เขียน (The writer's long-term memory) กระบวนการเขียน (The writing processes) และใน

กระบวนการเขียนประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การแปล (Translating) และการ ทบทวนแก้ไข (Reviewing) ซึ่งต้องมีผู้ดูแลช่วยเหลือควบคุมดูแลงานเขียนนั้นๆ เพราะการเขียนเป็น สิ่งที่ยากที่จะสื่อออกมาให้ผู้อ่านเข้าใจ ผู้เขียนต้องคิดและเขียนให้ดี นีลด์ (Neeld, 1986) ได้กล่าวว่า ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ซับซ้อนและมีหลากหลายแง่มุมซึ่งทักษะการเขียนนี้เป็นตัวกระตุ้น ก่อให้เกิดการสื่อความเข้าใจหรือสื่อความได้ จากการวิจัยโดย สมิท (Smith, 1990) ได้กล่าวว่า ทักษะการเขียนเป็นเครื่องมือที่มีอิทธิพลมากสำหรับการเรียนรู้พหุๆ กกับการติดต่อสื่อสาร

การเขียนสามารถเป็นได้ทั้งในรูปแบบทางการหรือไม่เป็นทางการซึ่งการเขียนสามารถใช้ใน หลากหลายรูปแบบหรือในแต่ละประเภทของการเขียนได้ ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบหรือประเภทของการ เขียนแบบไหน จุดใหญ่ใจความของการเขียนคือการถ่ายทอดข้อความไปสู่บุคคลหรือกลุ่มคนทั่วโลก วิกเกิล (Weigle, 2002) ชี้ว่าการเขียนเป็นสิ่งที่ใช้ในระดับคนชั้นสูงและกลุ่มคนที่มีการศึกษาที่ดีซึ่ง ต่อมาการเขียนได้กลายเป็นเครื่องมือสำคัญยิ่งสำหรับทุกคนทุกอาชีพทั่วโลก นอกจากนี้แล้ว วิกเกิล (Weigle, 2002) ได้เน้นย้ำว่าการเขียนไม่ได้เป็นเพียงแค่การถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารแต่การเขียนยัง เป็นการแปลงความรู้สู่ความรู้ใหม่ๆ ดังนั้นการเขียนเป็นสิ่งจำเป็นมากสำหรับระบบการศึกษาของ นักเรียนและระบบการเรียนรู้ภาษาที่สอง ในทำนองเดียวกัน วิกเกิล (Weigle, 2002) อ้างว่า การ เขียนไม่ได้เป็นเพียงวิธีของการสื่อสารด้วยระบบที่มีมาตรฐานเท่านั้นแต่การเขียนยังเป็นเครื่องมือที่ สำคัญยิ่งต่อการเรียนรู้อีกเช่นกัน นอกจากนี้ โพนิม (Ponim, 1993) ได้กล่าวว่าการเขียนไม่ได้เป็น ทักษะที่ได้มาโดยธรรมชาติด้วยตัวของมันเอง แต่ทักษะการเขียนต้องได้รับการสอน

ในประเทศไทยมีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศระดับประถมศึกษาและระดับ มัธยมศึกษา ภาษาอังกฤษถูกกำหนดให้เป็นวิชาบังคับสำหรับนักเรียนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 สำนักวิชาการและ มาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้ ระบุว่า การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็น เครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ ซึ่งหลักสูตร ได้ยกสาระสำคัญด้าน ภาษาเพื่อการสื่อสาร กล่าวคือ ภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการใช้ ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึกและความ คิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูลความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้าง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสมซึ่งจากที่กล่าวมานั้น สรุปได้ว่า การเขียนเป็นทักษะที่ยาก แต่มีความสำคัญกับนักเรียนต่อการเรียนรู้เป็นอย่างมาก

งานวิจัยโดย กลาส (GLASS glasste@state.gov, 2009) ได้ทำงานวิจัยเรื่อง Why Thais write to other Thais in English กล่าวว่า การเขียนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญ กล่าวคือคนไทยวัย ทำงานที่สำเร็จการศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษมีการเขียนติดต่อสื่อสารกันในมหาวิทยาลัยเป็น

ภาษาอังกฤษโดยส่วนใหญ่แม้จะเป็นการติดต่อสื่อสารระหว่างคนไทยด้วยกันอาจเป็นเพราะว่าคนไทยต้องการพัฒนาด้านภาษาและโดยสายงานมีความจำเป็นที่ต้องใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติ

ดังนั้นข้อสรุปจากงานวิจัยที่ได้ศึกษาคือ ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่สอนยากแต่เป็นทักษะที่มีความจำเป็นมากต่อนักเรียน

ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนเป็นทักษะที่ยากที่จะพัฒนาเพราะอย่างน้อยนักเรียนต้องมีทักษะพื้นฐานด้านการเขียนโดยประมาณสำหรับการเริ่มต้นที่จะเขียนงานเขียน 1 ชิ้นงาน ซึ่งเป็นเรื่องยากมากที่นักเรียนจะสามารถใช้คำศัพท์ที่เหมาะสม หรือรูปแบบและโครงสร้างไวยากรณ์ที่ถูกต้อง ฮาร์มเมอร์ (Harmer, 1993) ได้กล่าวว่าการเขียน 1 ชิ้นงานนั้น การสะกดคำศัพท์ การใช้ไวยากรณ์ควรจะถูกต้อง

ตามหลักทักษะการเขียนภาษาอังกฤษนั้น ฟลาวเวอร์ และ เฮย์ (Flower and Hayes, 1981) ได้อธิบายการเขียนด้วยทฤษฎีรูปแบบกระบวนการเรียนรู้การเขียน (A cognitive process model of writing) ว่าประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบใหญ่ๆ คือ สภาพแวดล้อมของงาน (The task environment) หน่วยความจำระยะยาวของผู้เขียน (The writer's long-term memory) กระบวนการการเขียน (The writing process) และในกระบวนการการเขียนประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การแปล (Translating) และการทบทวนแก้ไข (Reviewing) ซึ่งต้องมีผู้ดูแลช่วยเหลือควบคุมดูแลงานเขียนนั้นๆ

ฮาลลiday (Halliday, 1978) ได้กล่าวว่าทักษะการเขียนนั้นเป็นสิ่งสำคัญต่อการเรียน ซึ่ง Halliday ได้เน้นรูปแบบการนำไปใช้ของภาษา (functional use of language) มากกว่ารูปแบบไวยากรณ์ (form) ทำให้ทฤษฎีการเขียนของเขาได้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการเรียนการสอนการเขียน กล่าวคือ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษได้อ่านทฤษฎีของฮาลลiday ได้เล็งเห็นว่าเกิดประโยชน์และทำให้การใช้ภาษาเป็นเรื่องที่ง่ายต่อนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษ ก่อให้เกิดการใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ทำให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษนำหลักการที่ได้เน้นรูปแบบการนำไปใช้ของภาษา (functional use of language) นี้ไปใช้อย่างกว้างขวาง

เรมส์ (Raimes, 1983) ได้กล่าวว่าการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน (writing product) เป็นวิธีการสอนที่มุ่งเน้นผลงานและการใช้ไวยากรณ์โดยให้นักเรียนเลียนแบบตัวอย่างงานเขียนจากบทเรียนที่ครูกำหนดซึ่งวิธีการสอนเขียนแบบเน้นผลงานนี้ก่อให้เกิดผลดีคือได้งานเขียนตามแบบที่ต้องการแต่ขาดความคิดสร้างสรรค์เพราะการเขียนแบบเน้นผลงานจำกัดความคิดของนักเรียน แต่การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการเป็นวิธีการสอนทักษะการเขียนที่ช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาทั้งความคิดและการใช้ภาษา

วานessa สตีล (Vanessa Steele, 2016) ได้เขียนอธิบายความแตกต่างระหว่างการสอนเขียนแบบเน้นผลงานและการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการว่า การเขียนแบบเน้นกระบวนการเป็นการอ่านงานเขียนตัวอย่างก่อนเขียนเพื่อศึกษาข้อมูลที่หลากหลายทำให้เกิดข้อมูลเปรียบเทียบแต่การสอนแบบเน้นผลงานคือการเขียนเลียนแบบงานที่เป็นต้นฉบับหรือตัวอย่างนั้นๆ การเขียนแบบเน้นผลงานมีรูปแบบการเขียนร่าง (Drafting) เพียง 1 ครั้ง ในขณะที่การเขียนแบบเน้นกระบวนการมีรูปแบบการเขียนขั้นร่าง (Drafting) มีมากกว่า 1 ครั้ง นอกจากนี้การเขียนแบบเน้นกระบวนการเป็นแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อพัฒนาการเขียนโดยรับการวิจารณ์หรือพิจารณาความเห็นจากหลายๆ คนแต่การเขียนแบบเน้นผลงานเป็นการเขียนที่มุ่งเขียนจากความคิดของคนๆ เดียวเท่านั้นและการเขียนแบบเน้นผลงานนี้มีจุดมุ่งหมายที่ผลงานตามรูปแบบที่ต้องการของทักษะการเขียนแบบเน้นผลงานเท่านั้น แต่การเขียนแบบเน้นกระบวนการมีจุดมุ่งหมายให้เกิดความคิดสร้างสรรค์

การเขียนแบบเน้นผลงาน วิกเกิล (Weigle, 2002) ได้กล่าวว่าการเขียนแบบเน้นผลงานมีองค์ประกอบอยู่ 5 ด้าน คือ 1. เนื้อหา (content) 2. รูปแบบการเขียน (organization) 3. คำศัพท์ (vocabulary) 4. ภาษา (language) และ 5. กลไกทางภาษา (mechanics) ทอมคินส์ (Tompkins, 2004) และ เฮดจ์ (Hedge, 1991) ได้กล่าวว่าการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ (process writing approach) ช่วยให้นักเรียนสร้างความรู้โดยผ่านกระบวนการทางความคิด สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รู้ข้อบกพร่องของตนเองจากข้อมูลย้อนกลับของเพื่อนในกลุ่ม ระหว่างการเขียนมีเวลาและโอกาสในการปรับปรุงแก้ไขงานร่างได้หลายครั้งจนกว่าจะเสร็จ ระหว่างกระบวนการอาจค้นพบความคิดใหม่ๆ คำศัพท์และโครงสร้างใหม่ๆ ซึ่งเกิดจากความช่วยเหลือของเพื่อนในกลุ่มที่อ่านงานเขียนแล้วแสดงความคิดเห็นซึ่งการเขียนแบบเน้นกระบวนการมีขั้นตอนในการเขียน 5 ขั้นตอนคือ 1. ขั้นเตรียมการก่อนเขียน (prewriting) 2. ขั้นร่าง (drafting) 3. ขั้นปรับปรุง (revising) 4. ขั้นแก้ไข (editing) และ 5. ขั้นเผยแพร่ (publishing) นอกจากนี้ โฮมส์ (Holmes, 2006) ได้กล่าวว่าการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ (process writing approach) เป็นการสร้างให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น (student-centered approach) นูแนน (Nunan, 1990) ได้กล่าวว่าโรงเรียนในฝันซึ่งเป็นโครงการที่รัฐบาลไทยได้ใช้เพื่อพัฒนาการศึกษา ได้พัฒนาทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษด้วยการเน้น 2 องค์ประกอบคือ การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน จากแนวคิดของงานวิจัยดังกล่าวมาทำให้ผู้วิจัยสนใจทำวิจัยเพื่อนำมาพัฒนาทักษะการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่มีความสมดุลระหว่างการเขียนแบบเน้นกระบวนการและการเขียนแบบเน้นผลงานดังต่อไปนี้ 1. ขั้นเตรียมการก่อนเขียน ซึ่งใช้เนื้อหา รูปแบบการเขียน คำศัพท์ และภาษา เป็นตัวสร้างความสมดุล 2. ขั้นร่างงานเขียน ซึ่งได้ศึกษาจากตัวอย่างงานเขียนที่ได้จัดเตรียมไว้ และ 3. ขั้นปรับปรุงแก้ไขการเขียน ซึ่งใช้รูปแบบการเขียน คำศัพท์ ภาษา และ กลไกทางภาษา เป็นตัวสร้างความสมดุล โดยผู้วิจัยได้นำรูปแบบการสอน

เขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงานมารวมกันเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษของนักเรียนเพื่อพัฒนา การเขียนคำศัพท์ การเขียนเป็นประโยค การเขียนบรรยายสั้นๆ การเขียนอธิบายภาพด้วยข้อความสั้นๆ การสะกดคำศัพท์ผิด ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นจากการพฤติกรรมการเรียนของเรียนและจากสมุดจดงานของนักเรียนและผู้วิจัยต้องการพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนตามที่กระทรวงศึกษาธิการ (2551) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มาตรฐานการเรียนรู้ที่ 1 ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นสามารถเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง มีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามหัวเรื่องเกี่ยวกับ ตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่าง และนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ ซึ่งความสมดุลระหว่างการสอนเขียนแบบเน้นผลงานและแบบเน้นกระบวนการจะช่วยพัฒนาทักษะการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัยที่ผู้วิจัยสอนให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

ผู้วิจัยสนใจที่จะทำวิจัยเพื่อนำมาพัฒนาทักษะการเขียนพรรณนาของนักเรียนโดยจะพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่มีความสมดุลระหว่างการเขียนแบบเน้นกระบวนการและการเขียนแบบเน้นผลงาน นอกจากนี้ยังใช้ แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความสมดุลระหว่างการเขียนแบบเน้นกระบวนการ (process writing) และการเขียนแบบเน้นผลงาน (product writing) พร้อมด้วยแบบประเมินการเขียนด้วยความสมดุลระหว่างการเขียนแบบเน้นกระบวนการและการเขียนแบบเน้นผลงาน จำนวน 4 แผน แผนละ 5 ชั่วโมง รวม 20 ชั่วโมง และผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อวิธีการสอนเขียนที่เน้นความสมดุลระหว่างการเขียนแบบเน้นกระบวนการและการเขียนแบบเน้นผลงานโดยจัดทำเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Likert Rating Scale)

ความมุ่งหมายของการวิจัย

งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมาย

1. เพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษโดยเน้นความสมดุลระหว่างการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ (process writing approach) และการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน (product writing approach)
2. เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อรูปแบบการเรียนการสอนพรรณนาภาษาอังกฤษโดยเน้นความสมดุลระหว่างการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ (process writing approach) และการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน (product writing approach)

คำถามในงานวิจัย

1. การสอนการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษโดยเน้นความสมดุลของการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงานช่วยพัฒนาความสามารถการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษของนักเรียนหรือไม่ อย่างไร
2. นักเรียนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอนเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษโดยเน้นความสมดุลระหว่างการเขียนแบบเน้นกระบวนการและการเขียนแบบเน้นผลงานหรือไม่

สมมติฐานของการวิจัย

1. การสอนการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษโดยเน้นความสมดุลของการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงานช่วยพัฒนาความสามารถการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ดีมาก
2. นักเรียนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความพึงพอใจมากต่อรูปแบบการเรียนการสอนเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษโดยเน้นความสมดุลระหว่างการเขียนแบบเน้นกระบวนการและการเขียนแบบเน้นผลงาน

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยนี้สามารถเป็นแนวทางการพัฒนาความสามารถการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นประจำโรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาอื่นๆ ในระดับเดียวกันหรือระดับประถมศึกษาเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษโดยเน้นความสมดุลระหว่างการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน ในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน หรือการเขียนภาษาอังกฤษได้ และอาจก่อเกิดประโยชน์ต่อครูที่สนใจในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร ประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย มีจำนวนนักเรียนทั้ง 500 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงโดยเลือกนักเรียน 1 ห้องเรียน ซึ่งมีนักเรียนจำนวนทั้งหมด 35 คน ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560

นิยามศัพท์เฉพาะ

การเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษ (English Descriptive Writing) หมายถึง การเขียนบรรยายบอกเล่าถึงรายละเอียดเรื่องใกล้ตัว เช่น ตนเอง ครอบครัว ซึ่งผู้เขียนได้สัมผัสได้ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 อันได้แก่ รูป รส กลิ่น เสียง และสัมผัส ในย่อหน้าหนึ่งๆ ที่ใช้การเขียนแบบพรรณนา ผู้เขียนต้องให้ข้อมูลที่สามารถดึงดูดทุกประสาทสัมผัส เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพตามได้มากที่สุดโดยการใช้คำคุณศัพท์ เป็นต้น (Coker Jr., 2012; How, 2013)

ความสมดุลระหว่างการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน (Balancing the Process-Writing and Product-Writing Approaches) หมายถึง การสอนเขียนด้วยการรวม 5 ขั้นตอนของการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและองค์ประกอบ 5 ด้านของการสอนเขียนแบบเน้นผลงานเข้าด้วยกันพร้อมด้วยกิจกรรมที่ให้ตนเอง เพื่อน และครู ร่วมแสดงความคิดเห็นต่อการเขียนของผู้เขียนเพื่อเกิดการปรับปรุงและพัฒนาเพื่อให้ได้ผลงานการเขียนที่ดี

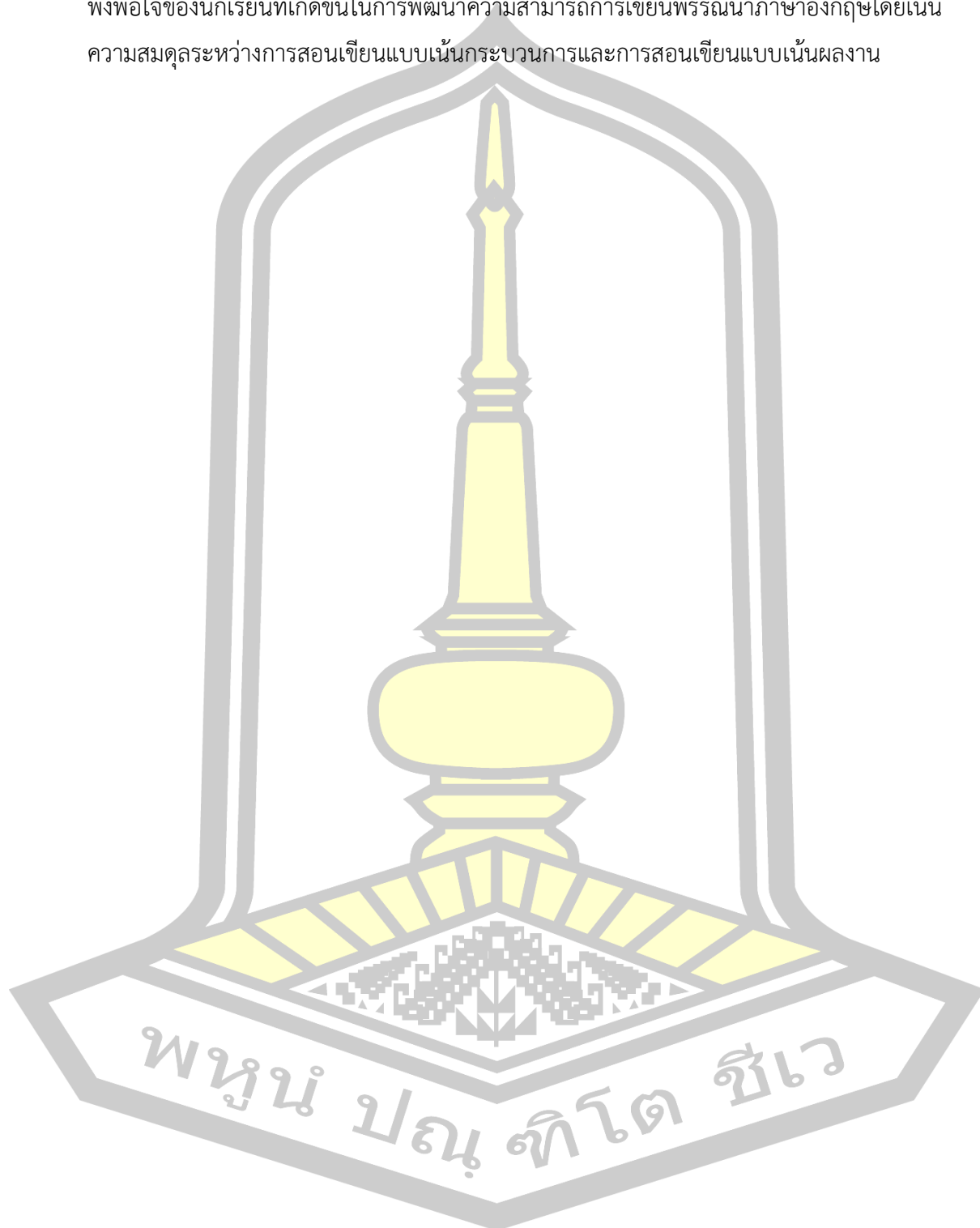
การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ (process writing approach) หมายถึง รูปแบบการสอนเขียนภาษาอังกฤษที่ช่วยให้นักเรียนสร้างความรู้โดยผ่านกระบวนการทางความคิด สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รู้ข้อบกพร่องของตนเองจากข้อมูลย้อนกลับของเพื่อนในกลุ่ม (peer feedback) ระหว่างการเขียนมีเวลาและโอกาสในการปรับปรุงแก้ไขงานร่างได้หลายครั้งจนกว่าจะเสร็จ ระหว่างกระบวนการอาจค้นพบความคิดใหม่ๆ คำศัพท์และโครงสร้างใหม่ๆ ซึ่งเกิดจากความช่วยเหลือของเพื่อนในกลุ่มที่อ่านงานเขียนแล้วแสดงความคิดเห็น

การสอนเขียนแบบเน้นผลงาน (product writing approach) หมายถึง รูปแบบการสอนเขียนภาษาอังกฤษแบบเน้นผลงาน (product writing approach) เป็นวิธีการสอนที่มุ่งเน้นผลงานและการใช้ไวยากรณ์โดยให้นักเรียนเลียนแบบตัวอย่างงานเขียนจากบทเรียนที่ครูกำหนด

การประเมินข้อมูลการปฏิบัติงาน (Performance Assessment) หมายถึง การประเมินทักษะการเขียนของนักเรียนจากงานเขียน 2 ชิ้น ด้วย 1. แฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio) และ 2. แบบแสดงความคิดเห็นต่อการเขียน (Reflection Paper)

การประเมินผลสัมฤทธิ์ (Achievement Assessment) หมายถึง การประเมินผลสัมฤทธิ์เป็นการประเมินทักษะการเขียนของนักเรียนจากการสอบเขียนก่อนและหลังจากใช้แผนการสอนครบ โดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การประเมินข้อมูลความพึงพอใจ (Satisfaction Assessment) หมายถึง การประเมินความ
พึงพอใจของนักเรียนที่เกิดขึ้นในการพัฒนาความสามารถการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษโดยเน้น
ความสมดุลระหว่างการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในหัวข้อดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. ทฤษฎีเกี่ยวกับการเขียน
3. เอกสารเกี่ยวกับการเขียน
4. ทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนเขียน
5. เอกสารเกี่ยวกับการประเมินงานเขียน
6. เอกสารเกี่ยวกับความพึงพอใจ
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้จัดทำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยมีมาตรฐานการเรียนรู้จำนวน 4 สาระ เนื่องจากงานวิจัยนี้ใช้มาตรฐานการเรียนรู้ที่ 1 จึงขอล่าถึงเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

มาตรฐานการเรียนรู้ที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการใช้ภาษาต่างประเทศในการ ฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอ ข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

นอกจากนี้ยังได้กำหนดคุณภาพผู้เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ออกเป็น 4 ระดับ ประกอบด้วย คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3, 6 มัธยมศึกษาปีที่ 3, 6 เนื่องจากงานวิจัยนี้ทำการศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จึงขอล่าถึงเฉพาะคุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้

1. ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา นิทาน และบทหรือกรองสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ระบุ/เขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่านเลือก/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

2.สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ใช้คำขอร้อง คำชี้แจง และ คำอธิบาย ให้คำแนะนำอย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยาย ความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/ เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

3. พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ประเด็นต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่ได้จากการ วิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับกิจกรรมประสบการณ์ และเหตุการณ์พร้อมให้เหตุผลประกอบ

4. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาอธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ขนบธรรมเนียมและประเพณี ของเจ้าของภาษาเข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

5.เปรียบเทียบ และอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิด ต่าง ๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทยเปรียบเทียบและ อธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับ ของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

6.ค้นคว้า รวบรวมและสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจาก แหล่งการเรียนรู้และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

7.ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียนสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

8.ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวมและสรุปความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อ และแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียนชุมชน และท้องถิ่น เป็นภาษาต่างประเทศ

9.มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน)สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับ ตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพ และสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100-2,250 คำ (คำศัพท์ ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)

10.ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อน (Complex Sentences) สื่อความหมายตามบริบท

ต่าง ๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

ผู้วิจัยได้พบว่า ตัวชี้วัดข้อที่ 3 และข้อที่ 9 ได้เน้นให้นักเรียนมีความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษในรูปแบบการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษโดยนักเรียนสามารถเขียนบรรยายถึงตนเองหรือเรื่องใกล้ตัวได้

ทฤษฎีเกี่ยวกับการเขียน

นักวิชาการที่มีอิทธิพลมากที่สุดบุคคลหนึ่งในการเปลี่ยนแปลงวิธีการสอนเขียนภาษาอังกฤษคือ ไมเคิล อะเล็กซานเดอร์ เคิร์ควูด ฮาลลiday (Michael Alexander Kirkwood Halliday)

ฮาลลiday (Halliday, 1978) เป็นนักภาษาศาสตร์เชิงสังคม เน้นรูปแบบการนำภาษาไปใช้ (functional use of language) เพื่อสื่อความหมายมากกว่าการเน้นรูปแบบไวยากรณ์ (form) ครูผู้สอนการเขียนภาษาอังกฤษได้ศึกษาทฤษฎีของเขาและได้นำมาปรับใช้ในการสอนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนของนักเรียน

ทฤษฎีของ ฟลาวเวอร์ และ เฮย์ (Flower, L., & Hayes, 1981) ช่วยสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนซึ่งเป็นกระบวนการที่ย่างยากซับซ้อนได้ อีกทั้งยังสามารถอธิบายความแตกต่างระหว่างผู้เขียนและความแตกต่างระหว่างงานเขียนแต่ละประเภทได้เนื่องจากการเขียนเกี่ยวข้องกับกระบวนการคิดและการเขียนมีความซับซ้อนและยากที่จะสื่อสาร

ฟลาวเวอร์ และ เฮย์ (Flower and Hayes, 1981) ได้สรุปทฤษฎีการเขียนดังนี้

1. การเขียนที่เน้นผลงาน (writing as a product)
 - เน้นรูปแบบงานเขียน (focus on form)
 - เน้นความแม่นยำของการเขียน (accuracy comes first)
 - เน้นรูปแบบที่ควบคุม (controlled format)
 - เน้นการเขียนครั้งเดียว (one shot writing)
 - เน้นการเขียนที่มีลักษณะการสื่อสารที่ไปด้วยกัน (writing as a linear motion)
2. การเขียนที่เน้นกระบวนการ (writing as a process)
 - กระบวนการเขียนที่เน้นย้อนกลับ (writing as a recursive practice)
 - กระบวนการเขียนที่มีหลายร่างการเขียน (multiple drafts)
 - กระบวนการเขียนที่เน้นองค์ความรู้ (cognitive process)
3. การเขียนที่เน้นการสื่อสารต่อสังคม (writing as a social act)

- เน้นที่ผู้ฟังผู้รับสาร (audience)
 - เน้นที่ปัจจัยสังคมต่าง ๆ (social factors)
 - เน้นที่ปัจจัยทางวัฒนธรรม (cultural factors)
 - เน้นที่วัฒนธรรมที่แตกต่างกัน (writing across cultures)
 - เน้นที่ใช้วาทศิลป์ (rhetorical moves)
4. การเขียนที่เน้นประเภทแต่ละงานเขียน (writing as genre)
- รูปแบบการเขียนที่ควบคุม (controlled patterns)
 - รูปแบบประเภทการเขียน (writing style)
 - รูปแบบแบบประเภทวาทศิลป์การเขียน (rhetorical moves)

สรุป ผู้วิจัยเลือกทฤษฎีการเขียนที่เน้นผลงานและการเขียนที่เน้นกระบวนการเนื่องจากการเขียนแบบเน้นกระบวนการเป็นการอ่านข้อมูลที่หลากหลายและเน้นองค์ความรู้เพื่อให้เกิดข้อมูลเปรียบเทียบ การเขียนแบบเน้นผลงานคือการเขียนเน้นรูปแบบงานที่เป็นต้นฉบับหรือตัวอย่างนั้นๆ การเขียนแบบเน้นผลงานมีรูปแบบการเขียนร่าง (Drafting) เพียง 1 ครั้ง ในขณะที่การเขียนแบบเน้นกระบวนการมีรูปแบบการเขียนขั้นร่าง (Drafting) มีมากกว่า 1 ครั้ง นอกจากนี้การเขียนแบบเน้นกระบวนการมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อพัฒนาการเขียนโดยรับการวิจารณ์หรือพิจารณาความเห็นจากหลายๆ คนแต่การเขียนแบบเน้นผลงานเป็นการเขียนที่มุ่งเขียนจากความคิดของคนๆ เดียวเท่านั้นและการเขียนแบบเน้นผลงานนี้มีจุดมุ่งหมายที่ผลงานตามรูปแบบที่ต้องการของทักษะการเขียนแบบเน้นผลงานเท่านั้น แต่การเขียนแบบเน้นกระบวนการมีจุดมุ่งหมายให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งทฤษฎีการเขียนทั้งสองแบบมีความสำคัญในเรื่องการเขียนแตกต่างกันในแต่ละทฤษฎี

ทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนเขียน

การสอนเขียนโดยทั่ว ๆ ไป มักจะมุ่งฝึกฝนให้ผู้เรียนเขียนได้อย่างถูกต้อง สามารถเรียบเรียงประโยคให้เป็นข้อความ หรือเรียงความได้ ซึ่ง ไรเมส (Raimes, 1983) กล่าวว่า ผู้สอนจะสอนให้ผู้เรียนให้ความสำคัญต่อคำถามที่ว่า วัตถุประสงค์ในการเขียนคืออะไร ใครคือผู้อ่าน จะเขียนอย่างไร จะเริ่มต้น อย่างไร และเรียบเรียงงานเขียนอย่างไร โดยในการเขียน ผู้เรียนจะต้องได้รับข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อน และครู ซึ่งจะเปิดโอกาสให้ผู้เขียนได้แสดงออกซึ่งประสบการณ์ของตน ตลอดจนมีการแลกเปลี่ยน และเรียนรู้ประสบการณ์ซึ่งกันและกัน โดยใช้กิจกรรมการอภิปรายร่วมกันในชั้นเรียน หรือการทำงานกลุ่ม เพื่อเป็นการกระตุ้นการตอบสนองระหว่างผู้เรียนกับผู้อ่าน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของซอมเมอร์ส (Sommers, 1980) ที่กล่าวว่ากระบวนการเขียน เป็นการสร้างและจัดเรียงเรียงความคิดที่ได้จากการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ

เดอนอลด์ เมอร์เรย์ (Donald, 1982) ที่เน้นว่าการเขียนจะเกิดขึ้นเมื่อมีการใช้กิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิดในการค้นหาข้อมูล แลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์ โดยการนำงานเขียนของเพื่อนมาศึกษา มีเกณฑ์ตัดสิน คุณภาพงานเขียน ตลอดจนตรวจทาน แก้ไข

4.1 การสอนเขียนแบบเน้นผลงาน (Product Approach)

เรมส์ (Raimes, 1983) และ บราวน์ (Brown, 2000) ได้กล่าวว่าการสอนเขียนแบบเน้นผลงานเป็นการสอนที่เริ่มจากการเขียนแบบควบคุมไปสู่การเขียนอิสระ โดยให้ผู้เรียนเขียนเลียนแบบตัวอย่างประโยค และย่อหน้า เขียนตามคำบอก ซึ่งมุ่งเน้นไวยากรณ์ (Grammar) โครงสร้างระดับประโยค (Syntax) และกลไกทางภาษา (Mechanics) รวมทั้งให้ความสำคัญที่ความถูกต้องของตัวภาษา (Accuracy) มากกว่าความคล่องของการใช้ภาษา (Fluency) หรือความคิดริเริ่ม (Originality) โดยมีลักษณะที่สำคัญของการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน เริ่มด้วยการเลียนแบบ (Copying) โดยผู้เรียนเขียนประโยคและย่อหน้า เลียนแบบตัวอย่างที่ครูกำหนดให้เปลี่ยน เฉพาะคำศัพท์ หรือโครงสร้างให้ถูกต้องตามไวยากรณ์ ลำดับขั้นต่อไปเป็นการเขียนตามคำบอก (Dictation) ที่ผู้เรียนเขียนตามคำบอกที่มีโครงสร้างประโยคที่คุ้นเคย โดยมุ่งเน้นที่กลไกทางภาษา มีการใช้อักษรตัวใหญ่ รวมทั้งการแบ่งวรรคตอน และการขึ้นต้นประโยค หรือจบประโยค จากนั้นผู้เรียนจะได้ฝึกการเขียนประโยค (Practicing sentence patterns) โดยผู้เรียนใช้คำศัพท์ที่ครูกำหนดให้ เขียนเป็นประโยคตามโครงสร้างที่กำหนดลำดับขั้นต่อไปเป็นการฝึกเขียนเรียงความตามคำแนะนำ (Guided Composition) โดยผู้เรียนฝึกเขียนเชื่อมประโยคต่างๆ เรียบเรียงข้อความต่างๆ ให้เป็นย่อหน้าตามตัวอย่างที่ผู้สอนจัดทำให้ ขั้นการเขียนจดหมาย (Writing letters) เป็นขั้นที่ผู้เรียนเขียนแบบฟอร์มจดหมายตามตัวอย่าง โดยผู้เรียนและเพื่อนทั้งชั้น ช่วยกันเขียนเนื้อหาตามแบบฟอร์มที่กำหนดไว้ให้ มีครูคอยเป็นผู้แนะนำ และลำดับสุดท้ายของการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน คือการเขียนเรียงความโดยอิสระ (Free composition) ผู้เรียนมีอิสระในการเลือกหัวข้อเรื่องที่จะเขียน ตามความสนใจของตนเอง โดยไม่ต้องกังวลเรื่องไวยากรณ์ (Grammar) และกลไกทางภาษา (Mechanics) ประมาณ 5 หรือ 10 นาที โดยครูไม่ต้องตรวจแก้ไขงานเขียน แต่อ่านและแสดงความคิดเห็นในงานเขียนของผู้เรียน หรือให้ผู้เรียนอ่านงานเขียนของตัวเองให้เพื่อนในชั้นฟัง

การสอนเขียนแบบเน้นผลงาน (Product Approach) เป็นการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเขียนเลียนแบบ คัดลอกตามตัวอย่างที่ผู้สอนกำหนดให้ โดยผู้เรียนต้องอยู่ในกรอบควบคุม รวมทั้งให้ความสำคัญที่ความถูกต้องของตัวภาษา (Accuracy) มุ่งสอนรูปแบบและกฎเกณฑ์ของภาษามากกว่าการพัฒนาความสามารถในการเขียน

สรุปวิธีการสอนเขียนแบบเน้นผลงานนี้ก่อให้เกิดผลดีคือได้งานเขียนตามแบบที่ต้องการ แต่ขาดความคิดสร้างสรรค์เพราะการเขียนแบบเน้นผลงานจำกัดความคิดของนักเรียน แต่การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการเป็นวิธีการสอนทักษะการเขียนที่ช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาทั้งความคิดและการใช้

ภาษา

4.2 การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ (Process Approach)

4.2.1 ความหมายของการเขียนแบบเน้นกระบวนการ (Process Approach)

ไวท์ (White, 1991) กล่าวว่า การเขียนแบบเน้นกระบวนการ คือการเรียบเรียงประโยคที่เชื่อมโยงกัน อย่างถูกต้อง ตามกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ รวมทั้งความสมเหตุสมผล เหมาะสมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ทำให้ผู้อ่านรับรู้สิ่งที่ผู้เขียนต้องการที่จะสื่อสารได้ ทั้งนี้ผู้เขียนต้องคำนึงถึงความกระชับ ชัดเจน และไม่คลุมเครือ กล่าวคือการเขียนต้องประกอบไปด้วยความถูกต้องของรูปแบบภาษา ความเหมาะสมของลีลาภาษาและแก่นของเรื่องและหัวเรื่อง

ฟลาวเวอร์ และ เฮย์ (Flower & Hayes, 1981) ได้กล่าวว่า การเขียนที่เน้น กระบวนการเป็นการเขียนที่มีขั้นตอนและมีการร่างการเขียนหลายร่างโดยการแลกเปลี่ยนข้อมูลจาก เพื่อนเพื่อให้การเขียนปรับเปลี่ยนและปรับปรุงและเป็นการเขียนที่เน้นองค์ความรู้

เรมส์ (Raimes, 1983) ได้กล่าวว่า ผู้เขียนจะไม่ถามตนเองเพียงเฉพาะจุดประสงค์ในการ เขียน ว่าเขียนเพื่ออะไรหรือใครเป็นผู้อ่านเท่านั้น แต่คำถามที่สำคัญคือ เขียนอย่างไร และจะเริ่มต้น อย่างไร ผู้เขียนจะเป็นผู้ตัดสินใจที่จะเริ่มต้นและเรียบเรียงงานเขียน มีเวลาในการทำงานและได้รับ ข้อมูลย้อนกลับที่เหมาะสมกับผู้อ่าน เช่น ครู หรือเพื่อนร่วมชั้นเรียนจนกว่าจะค้นพบความคิดใหม่ คำใหม่ และรูปแบบภาษาใหม่ ในขณะที่ผู้เรียนวางแผนเขียนงานร่าง และอ่านทบทวนสิ่งที่ได้เขียนลง ไป

แอปเปิ้ลบี (Applebee, 1989) ได้กล่าวว่า การเขียนแบบเน้นกระบวนการ หมายถึง กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้คิดและรวบรวมความคิดก่อนที่จะเขียนด้วยการระดมกำลังสมองเน้นการให้ ประสบการณ์แก่ผู้เรียน ด้วยการอภิปรายระหว่างผู้เรียนด้วยกันและครู เน้นให้ผู้เรียนเขียนหลายๆ ครั้ง โดยมีวิธีการอ่านทบทวน และตรวจทานจนถึงการเขียนครั้งสุดท้าย จึงมีการตรวจและให้คะแนน การจัดขั้นตอนในการเขียน ประกอบด้วย ขั้นตอนการเขียนและขั้นตอนการแก้ไขปรับปรุง โดย ขั้นตอนต่าง ๆ เหล่านี้จะย้อนไปมาหลายๆ ครั้ง

จากความคิดเห็นของบุคคลต่าง ๆ ข้างต้นพอสรุปได้ว่า การเขียนแบบเน้นกระบวนการ หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้ที่ได้รับถ่ายทอดออกมาเป็นตัวอักษร โดยอาศัยความถูกต้อง ของรูปแบบภาษาความเหมาะสมของลีลาภาษา แก่นของเรื่องและหัวเรื่อง โดยการเขียนแบบเน้น กระบวนการมีการขัดเกลาการเขียนด้วยการแลกเปลี่ยนงานเขียนกับเพื่อนเพื่อพัฒนาการเขียน และการ เขียนที่ดีต้องสื่อเป้าหมายของการเขียนให้ชัดเจน เพื่อให้ผู้อ่านได้รับความรู้ ข้อมูลที่ถูกต้องตามความ ต้องการของผู้เขียนอย่างแท้จริง

4.2.2 ลักษณะที่สำคัญของการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ

เรมส์ (Raimes, 1983) และ นูแนน (Nunan, 1999) กล่าวว่า การเขียนแบบเน้น

กระบวนการ เป็นการผลิตงานเขียนที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติตามขั้นตอนอย่างครบถ้วน โดยย้อนกลับไปมา จนกว่าจะได้งานออกมาสมบูรณ์ ไรเมส์ (Raimes, 1983) ได้แนะนำว่า การทำกิจกรรมการเขียนในห้องเรียน ควรให้ผู้เรียนทำกิจกรรมกลุ่มตลอด กระบวนการ และให้ผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเขียน เป็นหัวหน้ากลุ่มเพื่อช่วยเหลือ ตรวจสอบ และแนะนำผู้เรียนที่มีความสามารถน้อยกว่า ตามขั้นตอนในการส่งข้อมูลย้อนกลับตามกระบวนการ จะทำให้ผู้เรียนที่มีความสามารถน้อยกว่ามองเห็นแนวทางในการเขียน และพัฒนางานเขียนของตนให้ดียิ่งขึ้น

ไรเมส์ (Raimes, 1983) ได้เสนอขั้นตอนการเขียนแบบเน้นกระบวนการ ดังนี้

1. ขั้นตอนการเขียน (Pre-writing)

1.1 ผู้เรียนสร้างความคิดที่หลากหลาย (Generating ideas) โดย

1.1.1 ผู้เรียนอภิปรายกับเพื่อนในห้อง เป็นกลุ่ม หรือเป็นคู่ (Discussion: class, small Group, pair) ปรึกษาเกี่ยวกับข้อมูลที่จะใช้ในการเขียน รวมถึงการจัดเรียงความคิดอย่างมีระบบ

1.1.2 ผู้เรียนระดมสมอง (Brainstorming)

1.2 ผู้เรียนเลือกความคิดแล้วกำหนดความคิดที่จะเขียน (Selecting ideas/ establishing a viewpoint) ประกอบด้วยความคิดหลักและรายละเอียดสนับสนุน ตลอดจนวิธีการนำเสนอข้อเขียนที่จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจ

1.3 ผู้เรียนร่างงานเขียนแบบคร่าวๆ (Rough drafting) เป็นการจัดความคิด หรือข้อมูลต่างๆ เป็นข้อความต่อเนื่องกัน

1.4 ผู้เรียนตรวจงานที่ร่างไว้ (Preliminary self-evaluation) ว่าตรงประเด็นตามข้อมูลที่เตรียมไว้ หรือไม่

1.5 ผู้เรียนเรียงเรียงข้อมูลหรือสร้างเรื่องที่จะเขียน (Arranging information/ Structuring the text) จัดลำดับประโยค และย่อหน้า

2. ขั้นลงมือเขียน (While-writing)

2.1 ผู้เรียนร่างงานเขียนครั้งที่ 1 (First draft) โดยผู้เรียนเขียนตามแบบที่ร่างคร่าวๆ (Rough drafting) ยังไม่ต้องกังวลเกี่ยวกับข้อผิดพลาดต่างๆ

2.2 ผู้เรียนแลกเปลี่ยนงานเขียนกับเพื่อน โดยคู่วัดคู่ประสงค์ต้องสอดคล้องกับเนื้อหา (Content) มีการเรียงเรียงเนื้อหา (Organization) และมีประโยคสนับสนุนประโยคหลัก

2.3 ผู้เรียนใช้ข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อน มาเป็นแนวทางในการปรับปรุงงานร่างที่ 1 (First draft) เพื่อเขียนงานร่างที่ 2 (Second draft)

2.4 ผู้เรียนแลกเปลี่ยนตรวจงานร่างที่ 2 (Second draft) กับเพื่อน มีการอภิปราย (Discuss) กันถึงรายละเอียดด้านคำศัพท์ กลไภททางภาษา (Mechanics) ไวยากรณ์ (Grammar) โดยมีผู้สอน

ช่วยงานเขียนบางชิ้นที่เน้นเรื่องเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละช่วงเวลา ก็จะทำให้ผู้เรียนตรวจเรื่อง ไวยากรณ์ (tense) ถ้าเป็นงานเขียนที่มีลักษณะบรรยาย ก็จะทำให้ผู้เรียนตรวจการใช้คำคุณศัพท์ (Adjective) คำนาม (Noun) ความสอดคล้องของประธานและกิริยา (Subject-verb agreement)

2.5 ผู้เรียนนำข้อมูลย้อนกลับมาปรับปรุงงานร่าง แล้วเขียนออกมาเป็นผลงานครั้งสุดท้าย (Finished draft)

3. ขั้นหลังการเขียน (Post-writing)

ผู้เรียนทบทวนงานเขียนเพื่อความสมบูรณ์ของผลงาน (Reviewing) และส่งครูตรวจ ผู้สอนควรอธิบายให้ผู้เรียนได้เข้าใจอย่างชัดเจนว่า ผลงานของผู้เรียนจะได้รับการตรวจเพื่อให้คะแนน และจะใช้เกณฑ์อะไรในการวัด ซึ่งสิ่งเหล่านี้ต้องมีการตกลงระหว่างครูและผู้เรียน ถึงเกณฑ์ในการพิจารณาให้คะแนนการเขียนเรียงความ

ฟอลส์ (Folse, 1999) กล่าวว่า การผลิตงานเขียนนั้น ผู้เรียนควรสร้างความคิด วางแผนการเขียน ร่างงาน และเขียนงานครั้งสุดท้ายด้วยตนเอง โดยปฏิบัติตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้เรียนเลือกหัวข้อที่จะเขียน (Choosing a topic)
2. ผู้เรียนระดมความคิด (Brainstorming)
3. ผู้เรียนร่างงานคร่าวๆ (Writing a rough draft) โดยนำข้อมูลที่ได้จากการสร้างความคิด มาเขียนเป็นประโยค อาจมีข้อผิดพลาดมาก ผู้เรียนไม่ต้องกังวล
4. ผู้เรียนตรวจแก้ไขงานร่าง (Cleaning up the rough draft) หลังจากร่างงานเสร็จแล้ว ให้เว้นระยะ 2 – 3 วัน นำงานร่างมาเขียนใหม่ ปรับปรุงแก้ไขด้วยตนเอง
5. ผู้เรียนแลกเปลี่ยนตรวจงานร่างกับเพื่อน (Peer editing) โดยใช้ใบตรวจงานที่มีคำถามเกี่ยวกับงานเขียน (Paragraph checklist) เป็นตัวชี้แนะแนวทางในการแสดงความคิดเห็นผลงานของเพื่อน
6. ผู้เรียนแก้ไขงานร่าง (Revising the draft) ผู้เรียนนำข้อมูลย้อนกลับมาแก้ไขปรับปรุงงานร่าง โดยเป็นงานเขียนครั้งสุดท้าย
7. ผู้เรียนตรวจงานครั้งสุดท้าย (Proofing the final paper) ก่อนส่งงานให้ผู้สอนตรวจ

เอกสารเกี่ยวกับการประเมินงานเขียน

การประเมินผลเป็นกระบวนการที่สำคัญในการเรียนการสอน ช่วยให้ผู้สอนทราบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการเรียนมากน้อยเพียงใด เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข มีนักการศึกษาหลายท่านให้ข้อเสนอแนะวิธีตรวจงานเขียน ดังนี้

แมตสัน (Madson, 1983) ได้เสนอวิธีการประเมินผลทักษะการเขียน และการตรวจให้คะแนน ดังนี้

1. การประเมินผลทักษะการเขียนขึ้นก่อนการเรียน ทำโดยวิธีการหัก 1 คะแนนต่อที่ผิด 1 ที่จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน
2. การประเมินผลทักษะการเขียนขึ้นเริ่มเขียน การตรวจให้คะแนน หัก 1 คะแนนต่อที่ผิด 1 ที่จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน ทั้งนี้ข้อความที่เขียนควรมีความยาวประมาณ 75 – 100 คำ
3. การประเมินผลทักษะการเขียนอิสระ เช่น การเขียนเรียงความ การตรวจงานเขียน ควรมีการกำหนดองค์ประกอบต่างๆ ของการเขียน เพื่อความแม่นยำ และรวดเร็วในการตรวจ โดยแบ่งเป็น 2 ประเภท
 - 3.1 วิธีตรวจแบบวิเคราะห์ (Analytical Method) เป็นวิธีประเมินงานเขียนโดยแยกประเมินองค์ประกอบต่างๆ ได้แก่

กลไกทางการเขียน (Mechanics)
 การสะกดคำ (Spelling)
 ไวยากรณ์ (Grammar)
 การเรียบเรียง (Organization)
 การเลือกใช้คำศัพท์ (Vocabulary Choice)

1. วิธีหักคะแนน โดยกำหนดว่า
 - ข้อผิดพลาด 1 – 2 ที่ หัก 1 คะแนน
 - ข้อผิดพลาด 1 – 2 ที่ หัก 1 คะแนน
 - ข้อผิดพลาด 1 – 2 ที่ หัก 1 คะแนน
2. วิธีการให้คะแนน โดยกำหนดคะแนนให้ในแต่ละองค์ประกอบ ดังนี้
 - กลไกการเขียน 20%
 - การเลือกใช้คำ 20%
 - ไวยากรณ์ และการใช้ภาษา 30%
 - การเรียบเรียง 30%

3.2 วิธีตรวจแบบรวบยอด (Holistic Method) ผู้สอนจะเน้นพิจารณาเรื่องการสื่อความหมายของ การเรียงความทั้งเรื่อง โดยคำนึงถึงข้อผิดพลาดทางกลไกการเขียนเพียงเล็กน้อย และจะถูกหักคะแนน จากความผิดพลาดดังกล่าวน้อยมาก เช่น ลดจากการเกรด A เป็น AB (3.5)

ไคค์ (Ike, 1990) ได้เสนอรูปแบบการตรวจให้คะแนนและการประเมินงานเขียนไว้ว่า ควรมีน้ำหนักการให้คะแนนแต่ละส่วนจากองค์ประกอบสำคัญ 4 ข้อ คือ

1. เนื้อหา 10 คะแนน
2. การเรียบเรียงความคิด 5 คะแนน
3. สำนวนภาษา 15 คะแนน

4. กลไกการเขียน 10 คะแนน

ตาราง 1 เกณฑ์การให้ระดับคะแนนของไอค์

ระดับคะแนน	เกรด	แปลผล
35 – 40	A	4
30 – 34	AB	3.5
25 – 29	B	3
20 – 24	BC	2.5
15 – 19	C	2
10 – 14	CD	1.5
ต่ำกว่า 9	F	1

ฮีตัน (Heaton, 1979) แนะนำการประเมินโดย

1. วิธีนับข้อผิดพลาด (The error-count method) วิธีนี้นับข้อผิดพลาดอย่างเดียวโดยไม่คำนึงถึง องค์ประกอบอื่นๆ
2. วิธีวิเคราะห์ (The analytical Method) ผู้ตรวจวิเคราะห์องค์ประกอบของงานเขียนในการให้คะแนน ซึ่งประกอบไปด้วยองค์ประกอบทางด้านเนื้อหา (Content) การเรียบเรียงความคิด (Organization) คำศัพท์ (Vocabulary) การใช้โครงสร้างทางภาษา (Sentence Construction) และตัวสะกดและวรรคตอน (Mechanics)
3. วิธีที่ใช้ความรู้สึกของผู้ตรวจประเมินงานเขียน (The impression Method) วิธีนี้ควรมีผู้ประเมิน 3-4 คน แล้วนำคะแนนที่ได้มารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย วิธีนี้ไม่เหมาะสำหรับวัดความก้าวหน้าของงานเขียน และหาข้อดีของผู้เรียน

บราวน์ (Brown, 2000) ได้แบ่งประเภทการประเมินงานเขียนที่เป็นพื้นฐานไว้ 6 ประเภท ดังนี้

1. เนื้อหา (Content) โดยพิจารณาว่าเนื้อหาสัมพันธ์กับจุดประสงค์ การเชื่อมโยงความคิด สอดคล้องกัน การอธิบายที่สามารถใช้ประสบการณ์ของตนเอง ในการยกตัวอย่าง และการแสดงความคิดเห็น
2. การเรียบเรียงเนื้อหา (Organization) พิจารณาจากความเหมาะสมของคำนำ การเรียงลำดับ ความคิด การสรุป และความยาวของงานเขียน
3. การใช้ภาษาในการสื่อความของงานเขียน (Discourse) พิจารณาถึงความสัมพันธ์ของเนื้อหาที่เขียน กับประโยคที่เป็นใจความหลักของเรื่อง การใช้ภาษาที่หลากหลาย สละสลวย และความสอดคล้องของความคิดในแต่ละย่อหน้า

4. การเรียงลำดับคำในประโยค และความถูกต้องด้านกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ (Syntax)
 5. การเลือกใช้คำศัพท์ (Vocabulary) ที่สื่อความหมายได้ชัดเจน เหมาะสมกับระดับชั้น
 ของผู้เรียน และถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา

6. กลไกทางภาษา (Mechanics) ได้แก่การสะกดคำ เครื่องหมายวรรคตอน การเขียน
 อักษรตัวใหญ่

เสาวลักษณ์ รัตวิรัช (2531) ได้ให้เกณฑ์การตรวจให้คะแนนของการเขียนเรียงความไว้ 4
 ประเภท

1. การลำดับความ (Writing organization)
2. ความคิด ใจความสำคัญ และสื่อความหมายได้ (Idea: clear and comprehensible)
3. การใช้ภาษา ไวยากรณ์ และคำสะกดถูกต้อง (Correct grammar and spelling)
4. ความสมบูรณ์ของการเขียน สามารถสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ (Comprehensible writing)

โดยทั้ง 4 หัวข้อมีเกณฑ์ในการตรวจให้คะแนนดังนี้
 ตาราง 2 เกณฑ์ในการพิจารณาให้คะแนนการเขียนเรียงความ

เกณฑ์ในการพิจารณาในการตรวจให้คะแนน	คะแนน
1. การเรียบเรียงเนื้อหา (Writing organization)	5 คะแนน
1.1 เนื้อหาสับสน จับใจความไม่ได้	0
1.2 ลำดับเนื้อหาไม่สอดคล้องกัน	1
1.3 ลำดับเนื้อเรื่องสอดคล้องกันน้อย	2
1.4 ลำดับเนื้อเรื่องสอดคล้องกันเป็นบางส่วน	3
1.5 ลำดับเนื้อเรื่องสอดคล้องกันเป็นส่วนใหญ่	4
1.6 ลำดับเนื้อเรื่องสอดคล้องกันตลอดเรื่อง	5
2. ความคิด ใจความชัดเจน และสื่อความหมายได้ (Idea: clear and comprehensible)	5 คะแนน
2.1 ไม่มีแนวความคิด ไม่สื่อความหมาย	0
2.2 บรรยายแนวความคิด ไม่สื่อความหมาย	1
2.3 บรรยายแนวความคิดได้ 1 แนวคิด สื่อความหมายได้เป็นส่วนใหญ่	2
2.4 บรรยายแนวความคิดได้ 1 แนวคิด สื่อความหมายชัดเจนเป็นส่วนใหญ่	3
2.5 บรรยายแนวความคิด สื่อความหมายได้เป็นบางส่วน	4
2.6 สื่อความหมายชัดเจนตลอดเรื่อง	5

ตาราง 2 (ต่อ)

เกณฑ์ในการพิจารณาในการตรวจให้คะแนน	คะแนน
3. การใช้ภาษา ไวยากรณ์ ตัวสะกดถูกต้อง (Correct grammar and spelling)	5 คะแนน
3.1 ใช้ภาษาและคำไม่เหมาะสม	0
3.2 ใช้ภาษาสื่อความหมายได้ชัดเจนตามหลักภาษาตลอดเรื่อง เขียนสะกดคำผิดมากกว่า 7 – 8 คำ	1
3.3 ใช้ภาษาสื่อความหมายได้ชัดเจนตามหลักภาษาตลอดเรื่อง เขียนสะกดคำผิดไม่เกิน 7 -8 คำ	2
3.4 ใช้ภาษาสื่อความหมายได้ชัดเจนตามหลักภาษาตลอดเรื่อง เขียนสะกดคำผิดไม่เกิน 5 – 6 คำ	3
3.5 ใช้ภาษาสื่อความหมายได้ชัดเจนตามหลักภาษาตลอดเรื่อง เขียนสะกดคำผิดไม่เกิน 3 -4 คำ	4
3.6 ใช้ภาษาสื่อความหมายได้ชัดเจนตามหลักภาษาตลอดเรื่อง เขียนสะกดคำผิดไม่เกิน 1 -2 คำ	5
4. ความสมบูรณ์ของการเขียนจากภาพ สามารถสื่อความหมายได้ชัดเจนตลอดเรื่อง (Comprehensible writing)	5 คะแนน
4.1 ไม่เขียนถึงสิ่งที่ปรากฏในภาพ ไม่สามารถสื่อความหมายได้	0
4.2 เขียนถึงสิ่งที่ปรากฏในภาพไม่สัมพันธ์กัน สื่อความหมายได้เป็นบางส่วน	1
4.3 เขียนถึงสิ่งที่ปรากฏในภาพมาสัมพันธ์กัน สื่อความหมายได้เป็นบางส่วน	2
4.4 เขียนถึงสิ่งที่ปรากฏในภาพมาสัมพันธ์กัน 1 อย่าง สื่อความหมายได้ชัดเจน	3
4.5 เขียนถึงสิ่งที่ปรากฏในภาพมาสัมพันธ์กัน 1 อย่าง สื่อความหมายได้ชัดเจนเป็นส่วนใหญ่	4
4.6 เขียนถึงสิ่งที่ปรากฏในภาพมาสัมพันธ์กันมากกว่า 1 อย่าง สื่อความหมายได้ชัดเจนตลอดเรื่อง	5

ผ่าน บาลโพธิ์ (2536) ได้เสนอแนวคิดในการตรวจงานไว้ 3 ประการ ได้แก่

1. แนวคิดทั่วไปที่ใช้ในการตรวจงานเขียน เป็นการตรวจและแก้ทุกสิ่งที่ผิด หรือไม่เหมาะสมทั้งด้านไวยากรณ์ ศัพท์ การเรียงลำดับ และเนื้อเรื่อง การตรวจเช่นนี้น่าจะดีที่สุด แต่หากมองในแง่ การเรียน การสอนและจิตวิทยาทั่วไปแล้ว การตรวจในลักษณะนี้จะก่อให้เกิดปัญหาทั้งกับ ผู้สอนและผู้เรียนผู้เรียนมีโอกาสที่จะเขียนผิดในหลายเรื่องและหลายที่ ในงานแต่ละชิ้น ซึ่งทำให้

ครูผู้สอนเหนื่อยล้า

2. แนวคิดที่ผู้สอนจะประเมินงานเขียนแต่ละชิ้นว่าโดยรวม (Holistic approach) แล้ว ประเมินค่าของงานชิ้นนั้นว่า ควรจะมีค่าเท่าใด การตรวจในลักษณะนี้จะตรวจได้ง่ายขึ้นและรวดเร็วขึ้น แต่ประเมินค่าอาจไม่แน่นอน ดังนั้น เพื่อแก้ปัญหาเรื่องการประเมินค่า ผู้สอนอาจกำหนดเกณฑ์ไว้ว่าจะให้น้ำหนักของแต่ละส่วนของการเขียนเท่าใด โดยใช้หลักการของฮิวอี้และคณะ

ตาราง 3 เกณฑ์การให้คะแนนของฮิวอี้และคณะ

Category	Mark Allocation out of 100%			
เนื้อหา (Content)	27 – 30 Excellent	22 – 26 Good	22 – 26 Good	13 – 16 Very poor
การเรียบเรียง (Organization)	18 – 20 Excellent	14 – 17 Good	10 – 13 Fair	7 – 9 Very poor
คำศัพท์ (Vocabulary)	18 – 20 Excellent	14 – 17 Good 10 – 13 Fair 7 – 9 Very poor	10 – 13 Fair	7 – 9 Very poor
การใช้ภาษา (Language Use)	22 – 25 Excellent	18 – 21 Good	11 – 17 Fair	5 – 10 Very poor
กลไกการเขียน (Mechanics)	5 Excellent	4 Good	3 Fair	2 Very poor

3. แนวคิดในการตรวจที่ผสมผสานระหว่างแนวคิดแรกและแนวคิดที่สอง เป็นการตรวจงานเขียนที่ผู้สอนจะให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และอ่านแล้วทำเครื่องหมายเพื่อบอกให้ผู้เรียนทราบที่ผิดและลักษณะของข้อผิดพลาด การตรวจด้วยวิธีนี้อาจช่วยให้การตรวจงานสะดวกและรวดเร็วขึ้น ผู้สอนจึงต้องแจ้งให้ผู้เรียนทราบและเข้าใจเครื่องหมายต่าง ๆ ที่ใช้ในการแจ้งข้อผิดพลาด และควรสอนวิธีแก้ข้อผิดพลาดว่าควรทำอย่างไร และหากจะดียิ่งขึ้น ผู้สอนควรจัดทำเอกสารหรือจุลสารที่ใช้เป็นเครื่องมือในการแจ้งให้ผู้เรียนใช้ประกอบในการแก้ปัญหาดังกล่าว

เอ็ดจ์ (Edge, 1989) ได้เสนอแนะหลักในการตรวจแก้ไขงานเขียนของนักเรียน ควรเป็นการช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น มิใช่เพื่อทำให้ภาษาของผู้เรียนเป็นภาษามาตรฐานที่ถูกต้องสมบูรณ์ทั้งหมด และการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการพิจารณาข้อผิดพลาด และแก้ไขให้ถูกต้องด้วยตนเอง เป็นการช่วยให้ผู้เรียนมีความแม่นยำในการใช้ภาษามากยิ่งขึ้น

แวนส์ (Vance, 1979) ได้เสนอแนะวิธีตรวจงานเขียนแบบผสมผสาน ซึ่งเป็นเทคนิควิธีที่

ร่วมการตรวจงานเขียนโดยวิธีชี้แนะโดยตรง คือ ครูชี้แนะให้ทราบว่าจุดบกพร่องอยู่ตรงไหน ซึ่งอาจทำโดยการขีดเส้นใต้ หรือ วงกลมล้อมรอบคำที่ผิด แล้วเขียน สัญลักษณ์เหนือคำผิดเหล่านั้น และการตรวจงานเขียนโดยวิธีชี้แนะทางอ้อม คือ ครูชี้ให้ผู้เรียนเห็น จุดบกพร่องของงานว่าอยู่ที่ใดบ้าง แต่ไม่บอกว่าเป็นเรื่องอะไร โดยให้ผู้เรียนพิจารณาเองว่า ข้อบกพร่องเกี่ยวกับเรื่องอะไร ควรแก้ไขอย่างไร แวนส์ได้นำการตรวจงานทั้งสองวิธีมารวมเข้าด้วยกัน พร้อมกับอธิบายสัญลักษณ์ที่ใช้ ดังนี้ ตาราง 4 แสดงสัญลักษณ์ในการตรวจงานของแวนส์

Symbol	Error	Example
SP	Spelling	SP The <u>erth</u> is the third planet from the sun.
WP	Wrong Place	WP The earth is the planet <u>third</u> from the sun.
P	Punctuation	P The earth is the third planet from the <u>sun</u> .
WW	Wrong Word	WW He <u>is</u> not study very hard.
WVF	Wrong Verb Form	WVF They <u>studies</u> science in the morning.
WT	Wrong Tense	WT The earth <u>had</u> an atmosphere around it.
^	You have omitted which is necessary.	He goes to school ^ bus.
#	Quantity	He has several <u>book</u> . #
X	Omit	The earth X is the third planet from the sun.
[?]	Meaning is unclear.	The earth it is planet three for sun and go. [?]
∨	The two items do not agree with each other	He has a <u>books</u> in his hand.
∨	Connect the two words	He studied <u>be</u> cause he likes school.
/	Divides the two words	<u>A/bird</u> can fly.
W	Wrong way to say	W The planet [becomes dead]

จาคอบ (Jacob, 1981) ได้เสนอแนะการตรวจเรียงความแบบรวมอีกวิธีหนึ่ง โดยใช้เกณฑ์การประเมินที่เรียกว่า ESL Composition Profile เป็นวิธีการตรวจเรียงความที่ละเอียดมาก ในหนังสือ Testing ESL Composition ซึ่งผู้ตรวจต้องตัดสินเรียงความทั้งเรื่องว่า ผู้เขียนได้สื่อความ ได้ โดยพิจารณาทุกๆ การเขียนนั้นๆ วิธีการใช้ ESL Composition Profile ในการประเมินผลเรียงความมีเกณฑ์การให้คะแนน แบ่งออกเป็น 5 ส่วน ที่มองเห็นภาพรวมสำคัญๆ ดังนี้

1. เนื้อหา (Content) 30 คะแนน
2. การเรียบเรียง (Organization) 20 คะแนน
3. คำศัพท์ (Vocabulary) 20 คะแนน
4. การใช้ภาษา (Language Use) 25 คะแนน
5. กลไภษา (Mechanics) 5 คะแนน

แต่ละส่วน มี 4 ระดับ คือ

ดีมากถึงดีเยี่ยม (Very good to excellent)

ปานกลางถึงดี (Average to good)

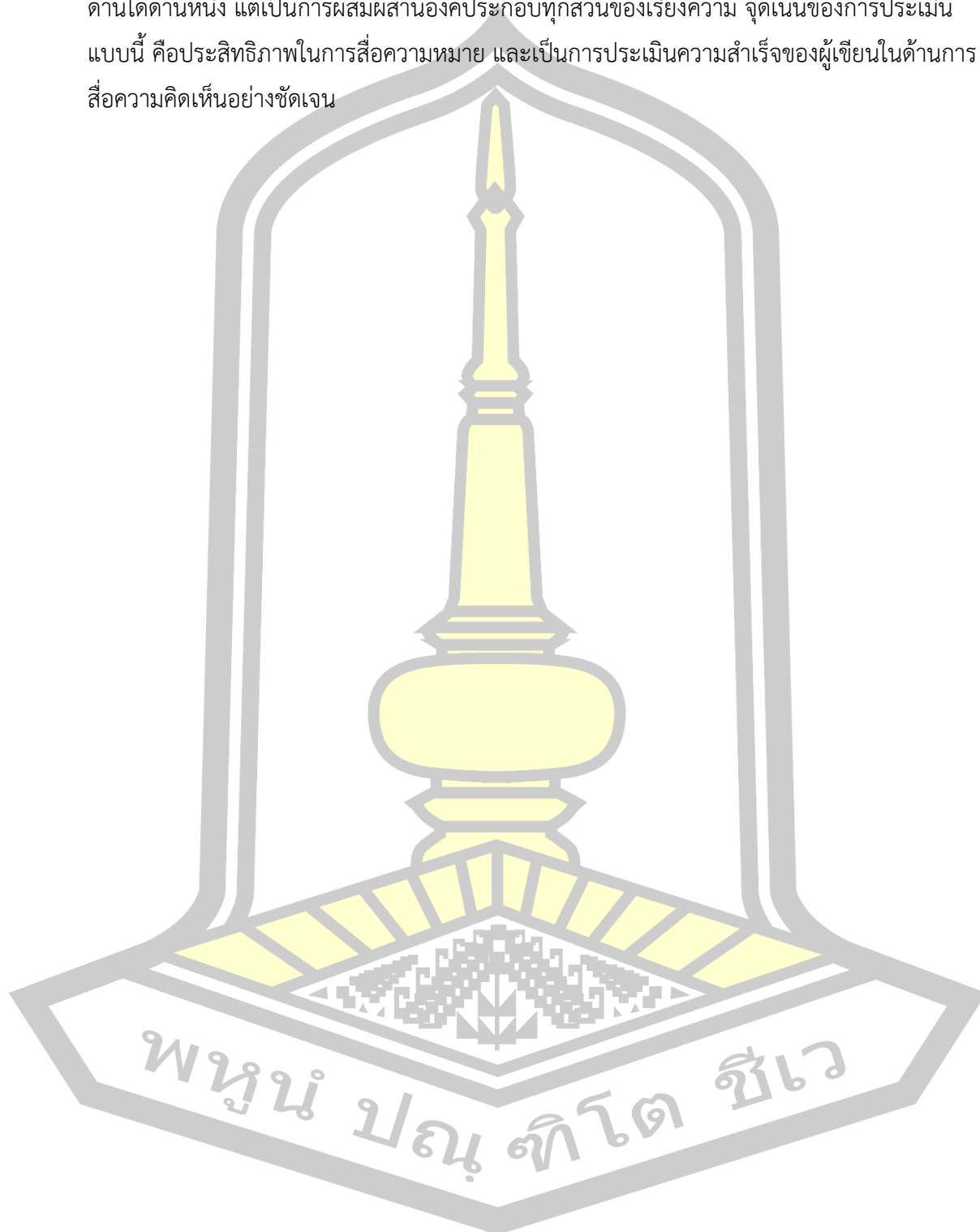
อ่อนถึงใช้ได้ (Poor to fair)

อ่อนมาก (Very poor)

นอกจากนั้น แต่ละระดับยังมีคำอธิบายแต่ละลักษณะไว้อย่างชัดเจน เพื่อผู้ตรวจจะใช้คำอธิบายเหล่านี้ตัดสินว่า ผู้เขียนประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวในการสื่อสารนั้น เช่น ในส่วนของเนื้อหา ถ้าผู้เขียน เขียนได้ดีในระดับดีมากถึงดีเยี่ยม นั้น หมายความว่า ผู้เขียนมีความรอบรู้ในเรื่องที่เขียน เขียนได้มีแก่นสาร โดยขยายความสำคัญได้อย่างสมบูรณ์สัมพันธ์กับหัวข้อเรื่องที่กำหนดให้ จาคอบยังได้เสนอขั้นตอนการตรวจงานไว้ 2 ประการ คือ

1. การอ่านครั้งที่ 1 เพื่อให้เกิดความรู้สึกต่องานเขียนว่า ผู้เขียนได้นำเสนอเนื้อเรื่องอย่างชัดเจน สมบูรณ์ เน้นไปยังสารที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อ และประเมินในส่วนที่ 1 และ 2 คือเนื้อหา (Content) และการเรียบเรียง (Organization)
2. การอ่านครั้งที่ 2 ผู้ตรวจพยายามทำความเข้าใจกับการสื่อสารของผู้เขียนในครั้งแรก โดยการพิจารณาประเด็นต่างๆ ในส่วนที่ 3, 4, 5 และให้คะแนนในแต่ละประเด็น โดยมีหลักเกณฑ์การให้คะแนนว่า องค์ประกอบแต่ละประเด็น มีผลต่อการสื่อความหมายอย่างไรต่องานเขียน และผู้ตรวจจะต้องไม่พิจารณาแต่ละองค์ประกอบแยกกัน เพราะในการสื่อสารที่แท้จริง องค์ประกอบเหล่านี้จะประสานเข้าด้วยกันหมด ดังนั้น เมื่อให้คะแนนแต่ละองค์ประเด็นแล้ว จึงรวมคะแนนทั้งหมด

ซึ่งจะชี้ให้เห็นความสามารถทางการเขียนของนักเรียน การให้คะแนนเช่นนี้จึงไม่ใช่เป็นการให้คะแนนด้านใดด้านหนึ่ง แต่เป็นการผสมผสานองค์ประกอบทุกส่วนของเรียงความ จุดเน้นของการประเมินแบบนี้ คือประสิทธิภาพในการสื่อความหมาย และเป็นการประเมินความสำเร็จของผู้เขียนในด้านการสื่อความคิดเห็นอย่างชัดเจน

ตาราง 5 เกณฑ์การตรวจเรียงความแบบ ESL Composition Profile ของจาคอบ (Jacob, 1981)

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับความสามารถ	เกณฑ์
1. เนื้อหา	30 – 27	ดีเยี่ยม – ดีมาก	- แสดงความรู้ความเข้าใจได้เนื้อหา สมบูรณ์ สัมพันธ์กับหัวข้อเรื่องที่กำหนด
	26 – 22	ดี – ปานกลาง	- แสดงความรู้พอประมาณ การดำเนิน เรื่อง อยู่ในวงจำกัด ส่วนใหญ่สัมพันธ์กับ หัวข้อ เรื่องแต่ขาดรายละเอียด
	21 – 17	พอใช้ – อ่อน	- แสดงความรู้ที่จำกัด เนื้อหาน้อย การ ดำเนิน เรื่องเกี่ยวกับหัวข้อไม่เพียงพอ
	16 – 13	อ่อนมาก	- ไม่แสดงความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่เขียนเลย ไม่ตรงประเด็น
2. การเรียบ เรียง	20 – 18	ดีเยี่ยม – ดีมาก	- แสดงความคิดเห็นอย่างคล่องแคล่วและ ชัดเจนมีข้อสนับสนุน กะทัดรัดชัดเจน เรียบ เรียงเรื่องราวดี ลำดับความ สมเหตุสมผล และสอดคล้องกันดี
	17 – 14	ดี – ปานกลาง	- ค่อนข้างกระต่อนกระแท่น การเรียบ เรียงไม่ แน่น ไม่ค่อยชัดเจนแต่ยังมี ประเด็นสำคัญ ข้อความสนับสนุน ใจความน้อย การลำดับ ความ สมเหตุสมผลแต่ไม่สมบูรณ์
	13 – 10	พอใช้ – อ่อน	- ข้อความไม่ปะติดปะต่อ ความคิดสับสน หรือไม่ต่อเนื่อง ขาดการขยายความและ เรียงลำดับอย่างสมเหตุสมผล
	9 – 7	อ่อนมาก	- ไม่สื่อสารเลย ไม่มีการเรียบเรียงเรื่องราว หรือไม่เพียงพอแก่การประเมิน

ตาราง 5 (ต่อ)

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับความสามารถ	เกณฑ์
3. คำศัพท์	20 – 18	ดีเยี่ยม – ดีมาก	- วงศัพท์กว้าง มีความรู้ ใช้คำ อย่างมี ประสิทธิภาพ มีความสามารถสูงในการ ใช้ รูปแบบภาษาที่เหมาะสม
	17 – 14	ดี – ปานกลาง	- ใช้วงศัพท์กว้างพอ มีการใช้คำศัพท์ สำนวน การเลือกคำผิดในบางข้อ แต่ ความหมาย ชัดเจน
	13 – 10	พอใช้ – อ่อน	- ศัพท์มีวงจำกัด ใช้ศัพท์ สำนวน การ เลือก คำผิดบ่อยๆ ความหมายไม่ชัดเจน สับสน
	9 – 7	อ่อนมาก	- ใช้การแปลคำต่อคำ รู้ศัพท์ สำนวนน้อย มาก
4. การใช้ ภาษา	25 – 22	ดีเยี่ยม – ดีมาก	- ใช้โครงสร้างซับซ้อนอย่างมี ประสิทธิภาพ ผิดน้อยมากในด้านความ สอดคล้องของการ ใช้ประธานและกิริยา การใช้กาล จำนวนการ เรียงคำตาม หน้าที่ สรรพนาม คำบุพบทและ คำ นำหน้านาม
	21 – 28	ดี – ปานกลาง	- ใช้โครงสร้างธรรมดาไม่ซับซ้อน แต่มี ประสิทธิภาพ มีปัญหาเล็กน้อยในการใช้ โครงสร้างที่ซับซ้อนที่มีผิดพลาดหลาย แห่ง ในด้านความสอดคล้องทาง ไวยากรณ์ การ ใช้กาล จำนวนการ เรียงคำตามหน้าที่ คำนำหน้านาม สรรพ นาม บุพบท การใช้วลี ต่อเนื่อง อนุ ประโยค และ
			- การละคำ แต่ ความหมายส่วนใหญ่ ชัดเจน

ตาราง 5 (ต่อ)

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับความสามารถ	เกณฑ์
อบ	17 – 11	พอใช้ – อ่อน	<ul style="list-style-type: none"> - มีปัญหาสำคัญๆ ในการสร้างประโยคทั้งประโยคธรรมดาและซับซ้อน ผิดบ่อยครั้งใน การใช้ประโยคปฏิเสธ ความสอดคล้องของ คำ กาลจำนวนการเรียงคำตามหน้าที่ คำ นำหน้านามสรรพนาม บุพบท การใช้วลี ต่อเนื่องอนุประโยคและการละคำ ความหมายคลุมเครือ สับสน - แทบจะไม่สามารถสร้างประโยคใดๆ ได้ มีที่ ผิดเต็มไปหมด สื่อความหมายไม่ได้
	10 – 5	อ่อนมาก	
5. กลไกทางภาษา	5	ดีเยี่ยม – ดีมาก	<ul style="list-style-type: none"> - มีความรู้เรื่องกฎเกณฑ์การเขียนดี มีข้อผิดพลาดน้อยมากในเรื่องตัวสะกด เครื่องหมายวรรคตอน การใช้อักษรนำ และการขึ้นย่อหน้า
	4	ดี – ปานกลาง	<ul style="list-style-type: none"> - พบข้อผิดพลาดในเรื่องตัวสะกด เครื่องหมายวรรคตอน การใช้อักษรนำ และการขึ้นย่อหน้าเป็นบางครั้ง
	3	พอใช้ – อ่อน	<ul style="list-style-type: none"> - พบข้อผิดพลาดบ่อยครั้งในเรื่องตัวสะกด เครื่องหมายวรรคตอน การใช้อักษรนำ และการขึ้นย่อหน้า เขียนลายมืออ่านไม่ออก จับ ความไม่ได้ - ไม่มีความรู้เรื่องกฎเกณฑ์การเขียนเลย พบ ข้อผิดพลาดในเรื่องตัวสะกด เครื่องหมาย วรรคตอน การใช้อักษรนำ และการขึ้นย่อ หน้า เขียนไม่เป็นตัว มีข้อมูลไม่เพียงพอที่จะ ประเมินได้
	2	อ่อนมาก	

จากแนวความคิดวิธีประเมินงานเขียนในหลายรูปแบบดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้เห็นการ

ประเมินงานเขียนซึ่งกล่าวถึงองค์ประกอบของงานเขียน มีวิธีการวิเคราะห์ที่แยกองค์ประกอบของการเขียนเรียงความ นักเรียนสามารถเห็นข้อบกพร่องของตนเอง สามารถนำมาพัฒนางานเขียนของตนเองได้ ผู้วิจัยได้เลือกการประเมินงานเขียนของจาคอบ (1981) และประยุกต์เพิ่มเติมเพื่อให้เหมาะสมกับการประเมินงานเขียนที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยซึ่งเกณฑ์การตรวจประเมินผลงาน ซึ่งเกณฑ์การตรวจประเมินงานเขียนของนักเรียนจาก 1 ย่อหน้า มีความยาวของคำที่นักเรียนเขียนอยู่ระหว่าง 50-100 คำ หรือ 10-15 ประโยค และมีองค์ประกอบของเกณฑ์การประเมิน ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้

1. หัวเรื่อง/ ประโยคใจความสำคัญของเรื่อง และ เนื้อหา (Topic/ Topic sentence & Sensory details)	4	คะแนน
2. การเรียบเรียง (Sentence structure & sentence fluency)	4	คะแนน
3. คำศัพท์ (Word Choice)	4	คะแนน
4. ไวยากรณ์ กลไกการเขียน (Grammar, Spelling, Capitalization, & Punctuation)	4	คะแนน
5. ระบบการลำดับและการพัฒนาของงานเขียน (Organization and Development)	4	คะแนน
รวม	20	คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนการเขียน

คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
รายการ				
หัวเรื่อง/ ประโยคใจความ สำคัญของเรื่อง (Topic/ Topic Sentence) และ	Introductory paragraph clearly states subject of paragraph and captures	Introductory paragraph states subject of paragraph but is not particularly	Introductory paragraph attempts to state subject of writing but does not	No attempt is made to state the subject of the paragraph in an

	reader's attention.	inviting to the reader.	capture reader's attention.	introductory paragraph.
คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
รายการ เนื้อหา (Sensory details)	Writing includes details that appeal to at least three of the five senses (taste, touch, sound, sight, smell).	Includes details that appeal to fewer than three of the five senses.	Includes details that appeal to only one of the five senses.	Includes no details that appeal to one of the five senses.
คำศัพท์ (Word Choice)	Writer uses vivid words and phrases that linger or draw pictures in the reader's mind, and the choice and placement of the words seems accurate, natural and not forced.	Writer uses vivid words and phrases that linger or draw pictures in the reader's mind, but occasionally the words are used inaccurately or seem overdone.	Writer uses words that communicate clearly, but the writing lacks variety, punch or flair.	Writer uses a limited vocabulary that does not communicate strongly or capture the reader's interest. Jargon or cliches may be present and detract from the meaning.

การเรียบเรียง (Sentence structure & sentence fluency)	All sentences are well-constructed with varied structure.	Most sentences are well-constructed with varied structure.	Most sentences are well-constructed but have a similar structure.	Sentences lack structure and appear incomplete or rambling.
ไวยากรณ์ (Grammar) กลไกการเขียน (Spelling, Capitalization & Punctuation)	There are no errors in grammar, spelling, capitalization, or punctuation.	There are some errors; however, these errors do not distract the reader.	There are errors that distract the reader.	There are serious errors that interfere with the reader's understanding of the essay.
ระบบการลำดับ และการพัฒนา ของงานเขียน (Organization and Development)	Writer organizes the essay in multiple, fully-developed paragraphs with transitions and links that connect the body paragraphs back to the thesis.	Writer organizes the essay in multiple paragraphs with some transitions and links that connect the body paragraphs back to the thesis.	Writer organizes the essay in paragraphs that need further development. Transitions and links to the thesis are inadequate.	Writer does not organize the essay in paragraphs. There are no transitions or links back to the thesis.

เกณฑ์การประเมินงานเขียนของจacob ได้สอดคล้องกับการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียน กล่าวคือ มีเกณฑ์ที่สอดคล้องกับการสอนเขียนแบบเน้นผลงานโดยการสังเกตผลงานการ
เขียนของนักเรียนจากเนื้อหา คำศัพท์ การเรียบเรียง ไวยากรณ์ กลไกการเขียน และเกณฑ์การ

ประเมินงานเขียนของจากอบได้สอดคล้องกับการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการโดยนักเรียนได้ฝึกการเขียนในหลายใบงานและได้พัฒนาการเขียนจากความคิดเห็นของเพื่อนในชั้นเรียน ครูและตนเอง

แฟ้มสะสมงาน (Portfolio)

ผู้วิจัยเลือกใช้แฟ้มสะสมงานเพื่อเก็บผลงานการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษของนักเรียนเป็นรายบุคคล กล่าวคือ เพื่อดูทักษะการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษของนักเรียนว่าดีขึ้นอย่างไร จากใบงานการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษก่อนเรียน ใบงานการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษในแผนการสอนที่ 1 - 4 แผนละ 3 ใบงาน (Draft 1 -2 และ Final Draft) ใบงานการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษหลังเรียน และแบบแสดงความคิดเห็นต่อการเขียน

ความหมายของแฟ้มสะสมงาน

นักศึกษา อาทิ Reckase (1995) Morgan (1999) Donna Weldin และ Tumarkin (1998) ได้ให้ความหมายแฟ้มสะสมงาน ตรงกันว่า เริ่มต้นขึ้นมาจากวงการอาชีพ เช่น สถาปัตยกรรม การโฆษณาการถ่ายภาพ และวรรณกรรม เป็นต้น โดยผู้ที่มืออาชีพเหล่านี้จะรวบรวมตัวอย่างผลงานที่ดีเด่นและน่าพอใจ ของตนเองไว้ โดยงานที่รวบรวมไว้นั้นต้องตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้า ผู้ใช้บริการ หรือนายจ้าง ของตน ส่วนแฟ้มสะสมงานของนักเรียนนั้น เป็นการรวบรวมตัวอย่างผลงานที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการสอน ผลงานที่รวบรวมแสดงให้เห็นถึงความพยายามความก้าวหน้า และผลสำเร็จในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งในการรวบรวมผลงานดังกล่าว นักเรียนต้องมีส่วนร่วมในการกำหนดเนื้อหาและเกณฑ์การคัดเลือก เกณฑ์ตัดสินคุณภาพ ตลอดจนมีโอกาสแสดงความรู้สึกต่อผลงานของตนเอง

กอบแก้ว วัฒนจันทร์ (2542) ได้กล่าวว่า แฟ้มสะสมงาน จะเป็นแหล่งสะสมงาน หรือหลักฐานที่ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน จะนำไปใช้ประกอบในการประเมินความรู้ความสามารถ และทักษะของนักเรียน ซึ่งสามารถประเมินได้หลายคุณลักษณะ แฟ้มสะสมงานในวงการอาชีพ และแฟ้มสะสมงานของนักเรียนมีส่วนต่างกันคือ แฟ้มสะสมงานในวงการอาชีพมีไว้เพื่อประโยชน์ในการใช้ประเมินแบบรวมสรุป (Summative evaluation) ส่วนแฟ้มสะสมงานของนักเรียนมีไว้เพื่อประโยชน์ในการใช้ประเมินผลย่อย (Formative evaluation) แต่ก็มีส่วนที่เหมือนกันนั่นคือ เป็นแหล่งสะสมผลงาน หรือหลักฐานที่เป็นเครื่องมือแสดงความรู้ ความสามารถ และทักษะของเจ้าของแฟ้มสะสมงาน

สรุปคือ แฟ้มสะสมงาน (Portfolio) หมายถึง สิ่งที่เก็บรวบรวมตัวอย่าง (Samples) หรือหลักฐาน (Evidences) ที่แสดงถึงผลสัมฤทธิ์ ความสามารถ ความพยายาม ความถนัดของบุคคล หรือประเด็นที่ต้องจัดทำแฟ้มสะสมงานไว้อย่างเป็นระบบ

ความสำคัญของแฟ้มสะสมงาน

อีวาน (Evan, 1993) ได้แสดงความสำคัญของแฟ้มสะสมงาน แฟ้มสะสมงานเป็นการรวบรวมข้อมูลจาก

1. ตัวอย่างผลงานที่แสดงให้เห็นถึงกระบวนการ (Process Samples)
2. ตัวอย่างผลงานที่เป็นผลผลิต (Product Samples)
3. การสังเกตของครู (Teacher Observations)
4. ข้อมูลที่รวบรวมได้จากการวัด และ ประเมินผลด้วยวิธีการหลากหลาย
5. ข้อมูลที่เป็นข้อเสนอแนะจากผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้อง

วัตถุประสงค์ของแฟ้มสะสมงาน

คลีนอร์สกี (Klenowski, 2002) ได้กล่าวสรุปในการจัดทำแฟ้มสะสมงาน มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ

1. เพื่อให้เจ้าของแฟ้มได้ประเมินตนเองว่า ผลการเรียนรู้หรืองานที่ทำเป็นอย่างไร ประสบผลสำเร็จในระดับใด มีระบบหรือไม่ ควรจะปรับปรุงแก้ไขหรือไม่อย่างไร
2. เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ประเมินเจ้าของแฟ้มว่า มีความสามารถในการเรียนรู้หรือการปฏิบัติงานเป็นอย่างไร ประสบความสำเร็จในระดับใด ควรจะได้รับการช่วยเหลือ หรือพัฒนา หรือไม่อย่างไร

ประเภทของแฟ้มสะสมงาน

คลีนอร์สกี (Klenowski, 2002) ได้แบ่งประเภทของแฟ้มสะสมงานแบ่งออกเป็น 5 ประเภท คือ

1. แฟ้มสะสมงานส่วนบุคคล (Personal Portfolio) เป็นแฟ้มที่แสดงข้อมูลเกี่ยวกับตัวเจ้าของแฟ้ม เช่น พรสวรรค์ กีฬา งานอดิเรก สัตว์เลี้ยง การท่องเที่ยว และการร่วมกิจกรรมชุมชน
2. แฟ้มสะสมงานเชิงวิชาชีพ (Professional Portfolio) เป็นแฟ้มที่แสดงผลงานเกี่ยวกับอาชีพ เช่น แฟ้มสะสมงานเพื่อใช้ในการสมัครงาน แฟ้มสะสมงาน เพื่อเสนอขอเลื่อนระดับ
3. แฟ้มสะสมงานเชิงวิชาการ (Academic Portfolio) หรือแฟ้มสำหรับนักเรียน (Student Portfolio) เป็นแฟ้มที่แสดงผลงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน เช่น แฟ้มสะสมงานเพื่อใช้ประเมินผลการผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ แฟ้มสะสมงานเพื่อใช้ประกอบการประเมินผลปลายภาค/ปลายปี
4. แฟ้มสะสมงานสำหรับโครงการ (Project Portfolio) มีลักษณะคล้ายภาพยนตร์สารคดี โดยเป็นแฟ้มที่แสดงถึงความพยายาม หรือขั้นตอนการทำงานในโครงการหนึ่งๆ หรือใน

การศึกษาส่วนบุคคล (Independent Study) เช่น แฟ้มโครงการวิทยาศาสตร์ ในแฟ้มประกอบด้วย ภาพของวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ และแสดงขั้นตอนต่างๆ ในการดำเนินงาน จนได้ผลผลิตที่ต้องการ

5. แฟ้มสะสมงานนักเรียน เป็นแฟ้มสะสมงานของนักเรียนแต่ละคน ที่แสดงถึงความสามารถ จุดเด่น จุดด้อย ความสำเร็จ ตลอดถึงพัฒนาการในการเรียนรู้ของนักเรียน

ลักษณะของแฟ้มสะสมงาน

ลักษณะของแฟ้มสะสมงาน มีลักษณะสำคัญๆ พอสรุปได้ ดังนี้

1. แฟ้มสะสมงานสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการสอนเป็นรายบุคคลได้เป็นอย่างดี เพราะนักเรียนแต่ละคนจะมีแฟ้มสะสมงานเป็นของตนเอง มีการสร้างสรรค์ผลงานที่เป็นลักษณะเฉพาะของตนเอง ครูจะทราบจุดเด่นและจุดด้อยของนักเรียนแต่ละคนจากแฟ้มสะสมงาน ผลงานในแฟ้มสะสมงานจะมุ่งตอบสนองต่อจุดมุ่งหมายของการสอน ที่ระบุว่า อย่างไร (how) มากกว่าอะไร (what)
2. แฟ้มสะสมงานจะเน้นผลผลิตของงานมากกว่ากระบวนการทำงาน อย่างไรก็ตาม สำหรับประเด็นนี้ ถ้าเป็นแฟ้มสะสมงานทางวิชาชีพ เช่น พวกจิตรกร ช่างภาพ ก็ควรใช้แฟ้มสะสมงานที่สามารถทำให้มองเห็นกระบวนการความก้าวหน้า และพัฒนาการในการเรียนรู้ของนักเรียนได้ นอกจากนี้ ยังทำให้ครูได้เรียนรู้เกี่ยวกับ ผลงานที่เกิดจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของตน แฟ้มสะสมงานที่เน้นผลผลิต เรียกว่า Show Portfolio หรือ Final Portfolio แฟ้มสะสมงานที่เน้นกระบวนการ เรียกว่า Working Portfolio
3. แฟ้มสะสมงานจะเน้นจุดเด่นมากกว่าจุดด้อยของนักเรียน ซึ่งจะช่วยให้เด็กเกิดความชื่นชมในงานของตนเอง สำหรับจุดอ่อนนั้น ครูก็จะนำไปวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การทดสอบแบบเดิม มักตรวจหาความผิดพลาด หรือข้อบกพร่องของนักเรียน
4. แฟ้มสะสมงานจะเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งนักเรียนจะเป็นผู้วางแผนลงมือทำ ผลงาน ประเมินและปรับปรุงผลงานด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง โดยมีครูจะช่วยเหลือแนะนำนักเรียนเป็นเจ้าของผลงาน เจ้าของแฟ้มสะสมงาน ผลงานของนักเรียนต้องมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับสภาพชีวิตจริงๆ
5. แฟ้มสะสมงานช่วยสื่อความหมายในเรื่องความรู้ ความสามารถ และทักษะของนักเรียน ในเรื่องต่างๆ รวมทั้งความก้าวหน้า และพัฒนาการของนักเรียนแก่คนอื่นเช่น ผู้ปกครอง นักแนะแนว ครูผู้สอน และผู้บริหารโรงเรียนได้เป็นอย่างดี
6. การประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมงานยังมีปัญหาเรื่องความเชื่อมั่น หรือความเห็นที่

สอดคล้องกันในการประเมิน ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการกำหนดเกณฑ์ในการประเมินไม่ค่อยชัดเจน หากผู้ประเมินยึดองค์ประกอบของการประเมินต่างกัน จะมีผลทำให้ความเชื่อมั่น หรือความสอดคล้องของการประเมินมีค่าต่ำ

ประโยชน์ของแฟ้มสะสมงาน

แฟ้มสะสมงานมีประโยชน์ในการแสดง หรือ นำเสนอผลงานของนักเรียนที่สอดคล้องกับความสามารถที่แท้จริงของนักเรียน เพราะแฟ้มสะสมงานให้ข้อมูลที่ครบถ้วนกว่าผลการทดสอบ ด้วยการทดสอบ การจัดทำแฟ้มต้องอาศัยความคิด ความรู้ ความอดทน วิจารณ์ญาณ ความอุตสาหะ ทักษะต่างๆ ของเจ้าของแฟ้ม ดังนั้น แฟ้มสะสมงาน จึงสามารถใช้ประโยชน์ได้หลายประการ คือ

1. สอนนักเรียนเป็นรายบุคคล ให้นักเรียนจัดทำด้วยตนเอง แต่ละคนสามารถเลือกทำงานแต่ละชิ้นได้อย่างอิสระตามความสนใจ และความสามารถของนักเรียน และสามารถนำผลงานมาปรับเปลี่ยนให้ดีขึ้นได้
2. ทำหน้าที่สะท้อนความสามารถ และ วิธีการทำงานของเด็กได้ทุกขั้นตอน
3. ทำหน้าที่แตกต่างจากแบบทดสอบ ที่ส่วนมากเป็นการสอบเพื่อหาที่ผิดพลาด แฟ้มสะสมงานจะทำให้ครูสามารถหาจุดเด่นของนักเรียนได้มากกว่าจุดด้อย
4. ทำหน้าที่สำคัญในการแจ้งผลสำเร็จของนักเรียนให้บุคคลที่เกี่ยวข้องทราบ รวมทั้งสามารถนำไปใช้ในการอภิปรายความก้าวหน้าของนักเรียนกับผู้ปกครอง ได้การประเมินจากแฟ้มสะสมงานก็มีลักษณะเปิดเผยตรงไปตรงมา
5. การเก็บสะสมผลงาน งานทุกชิ้นที่พิจารณาคัดเลือกไว้แล้ว ต้องเขียนชื่อ วัน เดือน ปี ติดไว้ เพื่อให้สามารถประเมินพัฒนาการของเด็กได้

การใช้แฟ้มสะสมงาน

แฟ้มสะสมงานนอกจากนำมาใช้สำหรับประเมินผลนักเรียนโดยตรงแล้ว ยังสามารถนำมาใช้ในกิจกรรมอย่างอื่นได้อีก ดังนี้

1. นำมาใช้สอนนักเรียนให้รู้จัก วิพากษ์วิจารณ์ตนเอง และสะท้อนให้เห็นความคิดของนักเรียน
2. กระตุ้นให้นักเรียนเกิดทักษะในการวิเคราะห์ และตัดสินใจได้ หลังจากทีนักเรียนได้พิจารณาทบทวนเลือกงานของตนเองไว้ในแฟ้มสะสมงานแล้ว
3. ให้นักเรียนพิจารณาทบทวน โดยการนำแฟ้มมาอภิปรายกับคนอื่นๆ เพื่อช่วยให้นักเรียนมองเห็นความก้าวหน้าของตนได้ชัดเจนยิ่งขึ้น
4. นักเรียนสามารถนำแฟ้มของตนเองไปแลกเปลี่ยนความคิดกับผู้ปกครองตน ทำให้

ผู้ปกครองทราบถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความต้องการของนักเรียน

5. เมื่อสิ้นปีการศึกษา ครูสามารถนำแฟ้มสะสมงานวิชาต่างๆ ของนักเรียนแต่ละคน มาพิจารณาทบทวนร่วมกันกับนักเรียนว่าจะเลือกผลงานชิ้นใดเป็นตัวแทนของผลงานทั้งหมด เพื่อนำมาเก็บไว้ในแฟ้มสะสมงานระดับโรงเรียน

6. ผลงานในแฟ้มสะสมงาน บางครั้งอาจไม่นำมารวมไว้ในแฟ้มระดับโรงเรียน แต่จะให้นักเรียนนำกลับไปบ้านให้ผู้ปกครอง และตัวนักเรียนเก็บไว้ ซึ่งผลงานทั้งหมดตลอดปีการศึกษา ก็จะถูกเก็บรวบรวมไว้ในแฟ้มสะสมงานของผู้ปกครองและนักเรียน

หลักการเบื้องต้นของการจัดทำแฟ้มสะสมงาน

1. เป็นการรวบรวมผลงานที่แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการระดับต่างๆ
2. เป็นการรวบรวมผลงานที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะเฉพาะของผู้เรียน
3. ดำเนินการควบคู่กับการจัดการเรียนการสอน
4. มุ่งเน้นในสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้
5. ผู้สอนและผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินการเรียนรู้
6. เป็นการจัดเก็บเอกสารหลักฐานที่เป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถ

ในการะบวนการ (Process Samples) และตัวอย่างที่เป็นผลผลิต (Product Samples)

องค์ประกอบของแฟ้มสะสมงาน

บาร์ตัน (Barton, 1997) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของแฟ้มสะสมงานว่า แฟ้มสะสมงานถือเป็นสิ่งเก็บรวบรวมตัวอย่างหรือบางส่วนของหลักฐาน ที่แสดงถึงผลสัมฤทธิ์ทางความสามารถของบุคคล เช่น ผลงานของนักเรียนนักศึกษา ในรายวิชาที่เรียน ซึ่งจะต้องจัดไว้อย่างเป็นระบบแล้ว นักเรียนนักศึกษาที่กำลังเตรียมตัวศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น หรือที่กำลังจะจบและต้องไปสมัครงาน เดียวนี้ถือว่าแฟ้มสะสมงาน เป็นภารกิจสำคัญอย่างหนึ่งในชีวิตที่เราต้องทำแล้ว เช่น ต้องนำเสนอเวลาสมัครงานสัมภาษณ์งาน เป็นต้น ดังนั้น ก่อนจะลงมือทำ ควรศึกษาและจัดทำผลงานของตนเองให้ดี เป็นระบบระเบียบก่อนจะดีมาก ซึ่งเป็นลักษณะหนึ่งของการจัดการความรู้ที่มีในตนเองให้เป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

องค์ประกอบของแฟ้มสะสมงาน มีดังนี้

ส่วนที่ 1 ประกอบด้วย คำนำ สารบัญ ประวัติส่วนตัว และผลงาน/ชิ้นงานที่คัดเลือก

ส่วนที่ 2 ประกอบด้วย แบบรายงานแสดงรายละเอียดของงาน หลักฐานข้อมูลประกอบการเรียนรู้ และบันทึกประจำวัน เวลาที่ใช้

ส่วนที่ 3 เกณฑ์การประเมินแฟ้มสะสมงาน รวมทั้งภาคผนวก (ถ้ามี) ประกอบด้วย การ

แสดงความคิดเห็น หรือความรู้สึกต่องาน การตรวจสอบ/ความสามารถของตน การแลกเปลี่ยน
ประสบการณ์เกี่ยวกับผลงาน และการนำเสนอผลงาน

ในการดำเนินงานนั้นอาจปรับปรุงเปลี่ยนแปลงบางขั้นตอน แต่ก็มีขั้นตอนหลักๆอยู่ 4
ขั้นตอน คือ

1. การรวบรวมผลงานหรือหลักฐาน
2. การคัดเลือกผลงาน
3. การแสดงความคิดเห็นหรือความรู้สึก
4. การประเมินผลงาน

จุดเด่นของการประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมงาน

1. เพิ่มแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียน
2. พัฒนาทักษะทางวิชาการระดับสูงแก่นักเรียน
3. พัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีมเพื่อให้งานสำเร็จ
4. เป็นการปรับเปลี่ยนการเรียนรู้จากนามธรรมไปสู่รูปธรรม
5. แสดงพัฒนาการของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง และสามารถปรับปรุงงานตลอดเวลา
6. วัดความสามารถของนักเรียนได้หลายด้าน
7. เป็นกิจกรรมที่สอดแทรกในสภาพการเรียนประจำวัน
8. นักเรียนมีความตระหนักรู้ มีส่วนร่วมในการเรียน การแก้ปัญหา การวิเคราะห์ข้อมูล
หรือการเก็บรวบรวมข้อมูล
9. นักเรียนมีโอกาสในการแสดง สร้างสรรค์ ผลิต หรือทำงานด้วยตนเอง

หลักที่ควรคำนึงถึงเพื่อให้การดำเนินการประเมินผลโดยแฟ้มสะสมงาน (Portfolio) มี ประสิทธิภาพ

1. พัฒนาระบบการประเมินแบบแฟ้มสะสมงาน (Portfolio) ที่เอื้อให้นักเรียนเรียนวิธีการ
เรียน ดังนั้นในแฟ้มสะสมงาน (Portfolio) จะต้องมีข้อมูลที่บ่งบอกถึงการที่นักเรียนมีการสะท้อน
ผลงานโดยตัวของตนเอง
2. แฟ้มสะสมงาน (Portfolio) เป็นการสะสมผลงานของนักเรียน โดยนักเรียนเป็นผู้ปฏิบัติ
เอง ไม่ใช่ใครอื่นมาทำให้นักเรียน การประเมินโดยแฟ้มสะสมงาน (Portfolio) จึงเป็นการปฏิบัติโดย
นักเรียนที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ถึงการประเมินค่าในผลงานของตนเองและตระหนักถึงคุณค่าการเรียนรู้
จากการที่นักเรียนเป็นผู้ตัดสินใจ ในการเลือกชิ้นงานที่จะสะสมในแฟ้มสะสมงาน
3. แฟ้มสะสมงาน (Portfolio) ต้องนำเสนอกิจกรรมของนักเรียนอย่างชัดเจน เช่น

วัตถุประสงค์ของการจัดทำแฟ้มสะสมงาน (Portfolio) เป้าหมายของการจัดเก็บข้อมูลที่จัดเก็บในแฟ้ม มาตรฐานของการประเมิน และการพิจารณาสาระที่ได้จากข้อมูลที่จัดเก็บ

4. วัตถุประสงค์ของแฟ้มสะสมงาน อาจมีการเปลี่ยนแปลงไปตลอดปี เช่น ในระหว่างปี การศึกษานั้น แฟ้มสะสมงานเป็นเพียงที่เก็บงานที่ยังทำไม่เสร็จจากโครงการระยะยาวจนสิ้นปี การศึกษา แฟ้มสะสมผลงานจึงมีขึ้นที่สำเร็จสมบูรณ์เฉพาะขึ้นที่นักเรียนต้องการเผยแพร่ให้ผู้อื่นชมด้วย

4. แฟ้มสะสมงาน (Portfolio) อาจสนองความมุ่งหมายที่หลากหลาย แต่ความมุ่งหมายเหล่านั้น ต้องไม่ขัดแย้งกับผลงานที่เก็บในแฟ้มสะสมงาน เป็นข้อมูลที่สะท้อนถึงเป้าหมายและความสนใจของนักเรียน แต่ขณะเดียวกัน ข้อมูลในแฟ้มสะท้อนถึงความสนใจของครูผู้ปกครอง ตลอดจนคนอื่นๆ ที่มีส่วนร่วมในการสะท้อนผลงานในแฟ้มนี้ เป้าหมายที่โดดเด่นที่สุดของแฟ้มสะสมงานของนักเรียน คือแสดงถึงความก้าวหน้าของนักเรียนที่แสดงถึงเป้าหมายของการจัดการศึกษานั้น

5. ข้อมูลในแฟ้มสะสมงาน (Portfolio) ต้องแสดงถึงความก้าวหน้าของนักเรียน เช่น การเก็บชิ้นงานที่มีความต่อเนื่อง ที่แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงที่องกวมขึ้นของนักเรียนบันทึกการสังเกตจากครู ที่แสดงถึงความเปลี่ยนแปลงของนักเรียนในการเป็นผู้ใฝ่เรียนใฝ่รู้ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมอื่นๆ การอ่าน ตลอดจนบันทึกการเปลี่ยนแปลงทางทัศนคติของนักเรียนที่สะท้อนการเจริญเติบโตขึ้น

6. ทักษะและเทคนิคในการจัดทำแฟ้มสะสมงาน (Portfolio) ที่มีประสิทธิภาพนั้น เกิดจากการลงมือปฏิบัติ ที่มีการวางแผนอย่างเป็นระบบ และการเปลี่ยนความคิดและตัวอย่างแฟ้มสะสมงาน (Portfolio) ซึ่งกันและกัน เพื่อพัฒนาแฟ้มสะสมผลงานที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

สรุปคือ การใช้แฟ้มสะสมผลงานของนักเรียน จะทำให้ทราบถึงพัฒนาการด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน นักเรียนได้ทราบถึงจุดเด่นจุดด้อยของตัวนักเรียนเอง เพื่อพัฒนาต่อยอด การเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ โดยมีลักษณะคือนักเรียนแต่ละคนมีแฟ้มสะสมผลงานเป็นของตนเอง ระบุวันเดือนปีที่ของชิ้นงาน บันทึกแสดงความคิดเห็นของครู ตนเอง และเพื่อน และแบบแสดงความคิดเห็นต่อการเขียน (Reflection Paper) สำหรับเจ้าของแฟ้มสะสมผลงานเขียนแสดงความคิดเห็น

สรุปคือ แฟ้มสะสมงาน (Portfolio) หมายถึง สิ่งที่เก็บรวบรวมผลงานเพื่อให้เห็นถึงกระบวนการทำงานหรือการพัฒนาผลผลิตให้ดียิ่งขึ้น เป็นสิ่งที่ใช้สังเกตการพัฒนาของงานจากข้อสังเกตหรือข้อคิดเห็นจากเพื่อนในชั้นเรียนและครูเพื่อเป็นการ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/8 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานต่อรูปแบบการสอนเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษโดยเน้นความสมดุลระหว่างการเขียนแบบเน้นกระบวนการและการเขียนแบบเน้นผลงาน ซึ่งประกอบด้วยคำถาม 10 ข้อ ตามรูปแบบของลิเกิร์ต (Likirt)

1. ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

คอตเลอร์ (Kotler, 2002) รายงานว่า พฤติกรรมของมนุษย์เกิดขึ้น ต้องมีสิ่งจูงใจ (Motive) หรือแรงขับเคลื่อน (drive) เป็นความต้องการที่กดดันจนมากพอที่จะจูงใจให้บุคคลเกิดพฤติกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง ซึ่งความต้องการของแต่ละคนไม่เหมือนกัน ความต้องการบางอย่างเป็นความต้องการทางชีววิทยา (biological) เกิดขึ้นจากสภาวะตึงเครียด เช่น ความหิว กระหายหรือความลำบากบางอย่าง เป็นความต้องการทางจิตวิทยา (psychological) เกิดจากความต้องการการยอมรับ (recognition) การยกย่อง (esteem) หรือการเป็นเจ้าของทรัพย์สิน (belonging) ความต้องการส่วนใหญ่อาจไม่มากพอที่จะจูงใจให้บุคคลกระทำในช่วงเวลานั้น ความต้องการกลายเป็นสิ่งจูงใจ เมื่อได้รับการกระตุ้นอย่างเพียงพอจนเกิดความตึงเครียด โดยทฤษฎีที่ได้รับ ความนิยมมากที่สุดมี 2 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีของอับราฮัม มาสโลว์ และทฤษฎีของซิกมันด์ ฟรอยด์

1. ทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow's theory motivation)

อับราฮัม มาสโลว์ (A.H.Maslow) ค้นหาวิธีที่จะอธิบายว่าทำไม คนจึงถูกผลักดันโดยความต้องการบางอย่าง ณ เวลาหนึ่ง ทำไมคนหนึ่งจึงทุ่มเทเวลาและพลังงานอย่างมาก เพื่อให้ได้มาซึ่งความปลอดภัยของตนเอง แต่อีกคนหนึ่งกลับทำสิ่งเหล่านั้น เพื่อให้ได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่น คำตอบของมาสโลว์ คือ ความต้องการของมนุษย์จะถูกเรียงตามลำดับจากสิ่งที่กดดันมากที่สุดไปถึ้น้อยที่สุด ทฤษฎีของมาสโลว์ได้จัดลำดับความต้องการตามความสำคัญ คือ

1.1 ความต้องการทางกาย (physiological needs) เป็นความต้องการพื้นฐาน คือ อาหาร ที่พัก อากาศ ยารักษาโรค

1.2 ความต้องการความปลอดภัย (safety needs) เป็นความต้องการที่เหนือกว่าความต้องการเพื่อความอยู่รอด เป็นความต้องการในด้านความปลอดภัยจากอันตราย

1.3 ความต้องการทางสังคม (social needs) เป็นการต้องการการยอมรับจากเพื่อน

1.4 ความต้องการการยกย่อง (esteem needs) เป็นความต้องการการยกย่องส่วนตัว ความนับถือและสถานะทางสังคม

1.5 ความต้องการให้ตนประสบความสำเร็จ (self – actualization needs) เป็นความต้องการสูงสุดของแต่ละบุคคล ความต้องการทำทุกสิ่งทุกอย่างได้สำเร็จ บุคคลพยายามที่สร้างความ

พึงพอใจให้กับความต้องการที่สำคัญที่สุดเป็นอันดับแรกก่อนเมื่อความต้องการนั้นได้รับความพึงพอใจ ความต้องการนั้นก็จะหมดลงและเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลพยายามสร้างความพึงพอใจให้กับความต้องการที่สำคัญที่สุดลำดับต่อไป ตัวอย่างเช่น คนที่อดอยาก (ความต้องการทางกาย) จะไม่สนใจต่อ งานศิลปะชิ้นล่าสุด (ความต้องการสูงสุด) หรือไม่ต้องการยกย่องจากผู้อื่น หรือไม่ต้องการแม้แต่ อากาศที่บริสุทธิ์ (ความปลอดภัย) แต่เมื่อความต้องการแต่ละขั้น ได้รับความพึงพอใจแล้ว ก็จะมี ความต้องการในขั้นลำดับต่อไป

จากแนวความคิดของมาสโลว์ (Maslow) แสดงให้เห็นว่า มนุษย์ส่วนใหญ่ไม่สามารถบรรลุ ความต้องการในระดับการรู้จักตนเองได้ ทำให้มนุษย์มีความต้องการในระดับสูงมากขึ้น เพราะความ ต้องการระดับสูงเป็นแรงผลักดันให้มนุษย์ต้องอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม และทำการสื่อสารซึ่งกันและกัน เพื่อหวังผลในส่วนหนึ่งก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดอย่างกว้างขวาง เกิดการร่วมมือกัน นำไปสู่ การปฏิบัติเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เป็นการสนองความต้องการต่างๆ ของมนุษย์นั่นเอง เมื่อมนุษย์ทุกคน มีความต้องการ และความต้องการนั้นได้รับการบริการหรือตอบสนองแล้ว ย่อมทำให้เกิดความพึง พอใจ

สรุปได้ว่า ทฤษฎีความพึงพอใจ คือ ความต้องการของบุคคลที่ต้องการทำในสิ่งที่ตนเอง คาดหวัง จนเกิดความพึงพอใจและไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อได้รับความต้องการอย่างหนึ่ง จะต้องการอีกอย่าง หนึ่ง ซึ่งทฤษฎีความพึงพอใจ แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ประกอบด้วย ความต้องการทางสรีระ ความต้องการความปลอดภัยและมั่นคง ความต้องการความรักและเป็นเจ้าของ ความต้องการที่จะ ได้รับการยกย่องจากผู้อื่น ความต้องการที่จะบรรลุถึงความต้องการของตนเองอย่างแท้จริง

2. ความหมายของความพึงพอใจ

เทพพนม เมืองแมน และ สวิง สุวรรณ (2540) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นภาวะของความ พึงพอใจหรือภาวะที่มีอารมณ์ในทางบวกที่เกิดขึ้น เนื่องจากการประเมินประสบการณ์ของคนๆ หนึ่ง สิ่งที่เขาคาดหวังไประหว่างการเสนอให้ กับสิ่งที่ได้รับ จะเป็นรากฐานของการพอใจและไม่พอใจได้

สง่า ภูณรงค์ (2540) กล่าวว่า ความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึกที่เกิดขึ้น เมื่อได้รับผลสำเร็จ ตามความมุ่งหมายหรือเป็นความรู้สึกขั้นสุดท้ายที่ได้รับผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542) ได้ให้ความหมายของความหมายความพึงพอใจ ไว้ว่า พึงพอใจหมายถึง รัก ชอบใจ และพึงใจ หมายถึง พอใจ ชอบใจ

วิรุฬ พรรณเทวี (2542) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ที่ไม่ เหมือนกันขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าจะมีความคาดหวังกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างไร ถ้าคาดหวังหรือมีความ ตั้งใจมากและได้รับการตอบสนองด้วยดี จะมีความพึงพอใจมาก แต่ในทางตรงกันข้ามอาจ ผิดหวัง

หรือไม่พอใจเป็นอย่างยิ่ง เมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ตั้งใจไว้ว่าจะมีมากหรือน้อยสอดคล้องกับ ฉัตรชัยกล่าวว่า ความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งหรือปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ความรู้สึกพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการของบุคคลได้รับการตอบสนองหรือบรรลุจุดมุ่งหมายในระดับหนึ่ง ความรู้สึกดังกล่าวจะลดลงหรือไม่เกิดขึ้น หากความต้องการหรือจุดมุ่งหมายนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง

นภารัตน์ เสือจงพรุ (2544) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกทางบวก ความรู้สึกทางลบและความสุขที่มีความสัมพันธ์กันอย่างซับซ้อน โดยความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อความรู้สึกทางบวกมากกว่าทางลบ

รักพงษ์ วงษ์ธานี (2546) ให้ความหมายความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึกที่ดีหรือทัศนคติในทางที่ดีของบุคคล ซึ่งมักเกิดจากการตอบสนองตามที่ตนเองต้องการ ก็จะทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีในสิ่งนั้น

กาญจนา อรุณสุขจุฑี (2546) กล่าวว่า ความพึงพอใจของมนุษย์เป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมที่เป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ การที่เราจะทราบว่าบุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่ สามารถสังเกตโดยการแสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อนและต้องมีสิ่งเร้าที่ตรงต่อความต้องการของบุคคล จึงจะทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ ดังนั้น การสิ่งเร้าจึงเป็นแรงจูงใจของบุคคลนั้นให้เกิดความพึงพอใจในงานนั้น

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก ความชอบ หรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเกิดจากการได้รับการตอบสนองความต้องการหรือความคาดหวังในทางที่ดีต่อจิตใจ ดังนั้น ผู้วิจัยได้นำความพึงพอใจเป็นแนวคิดการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจเพื่อต้องการทราบว่า นักเรียนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3/8 จำนวน 35 คน มีความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอนเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษโดยเน้นความสมดุลระหว่างการเขียนแบบเน้นกระบวนการและการเขียนแบบเน้นผลงานอย่างไร

สก๊อตต์ (Scott, 1970) ได้เสนอแนวคิดในเรื่องการจูงใจให้เกิดความพึงพอใจต่อการทำงาน ที่จะให้ผลเชิงปฏิบัติ มีลักษณะดังนี้

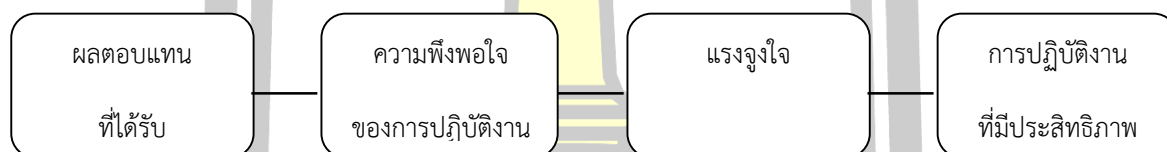
1. งานควรมีส่วนสัมพันธ์กับความปรารถนาส่วนตัว งานนั้นจะมีความหมายสำหรับผู้ทำ
2. งานนั้นต้องมีการวางแผนและวัดความสำเร็จ โดยใช้ระบบการทำงานและการควบคุมที่มีประสิทธิภาพ
3. เพื่อให้ได้ผลในการจูงใจภายในเป้าหมายของงานจะต้องมีลักษณะ ดังนี้
 - 3.1 คนทำงานมีส่วนในการตั้งเป้าหมาย
 - 3.2 ผู้ปฏิบัติได้รับทราบผลสำเร็จในการทำงานโดยตรง

3.3 งานนั้นสามารถทำให้สำเร็จได้

เมื่อนำแนวคิดของ Scott (1970) มาประยุกต์ใช้กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียนมีส่วนในการเลือกเรียนตามความสนใจและมีโอกาสร่วมกันตั้งจุดประสงค์หรือความมุ่งหมายในการทำกิจกรรมได้เลือกวิธีแสวงหาความรู้ด้วยวิธีที่ผู้เรียนนัด สามารถค้นหาคำตอบได้ ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายหรือการปฏิบัติให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ ซึ่งในปัจจุบัน ครูผู้สอนเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกหรือให้คำแนะนำปรึกษา จึงต้องคำนึงถึงความพึงพอใจในการเรียนรู้ การทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้หรือการปฏิบัติงาน มีแนวความคิดพื้นฐานที่ต่างกัน 2 ลักษณะ คือ

1. ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติงาน

การตอบสนองความต้องการของผู้ปฏิบัติงานจนเกิดความพึงพอใจ จะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานที่สูงกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการตอบสนอง ตามแนวคิดดังกล่าว สามารถแสดงดังแผนภาพ

ภาพประกอบ 1 ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ

จากแนวคิดดังกล่าว ครูผู้สอนที่ต้องการให้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางบรรลุผลสำเร็จ จึงต้องคำนึงถึงการจัดบรรยากาศและสถานการณ์ รวมทั้งสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียน เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของผู้เรียนให้มีแรงจูงใจในการทำกิจกรรม จนบรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

2. ผลของการปฏิบัติงานนำไปสู่ความพึงพอใจ ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและผลการปฏิบัติงานจะถูกเชื่อมโยงด้วยปัจจัยอื่น ๆ ผลการปฏิบัติงานที่ดี จะนำไปสู่ผลตอบแทนที่เหมาะสม ซึ่งในที่สุดจะไปสู่การตอบสนองความพึงพอใจ ผลการปฏิบัติงานย่อมได้รับการตอบสนองในรูปของรางวัลหรือผลตอบแทน ซึ่งแบ่งออกเป็นผลตอบแทนภายในและผลตอบแทนภายนอก โดยผ่านการรับรู้เกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทน ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ปริมาณของผลตอบแทนที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับ นั่นคือ ความพึงพอใจในงานของผู้ปฏิบัติงานจะถูกกำหนด โดยความแตกต่างระหว่างผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจริง และการรับรู้เรื่องเกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทนที่รับรู้แล้ว ความพอใจย่อมเกิดขึ้น

สรุปได้ว่า องค์ประกอบและแนวคิดที่มีผลให้เกิดความพึงพอใจ คือการปฏิบัติงานที่ดีและมีการให้รางวัลหรือผลตอบแทน เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความภาคภูมิใจและความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

เอกสารเกี่ยวกับการเขียน

1. ความหมายและความสำคัญของการเขียน

ฟลาวเวอร์ และ เฮย์ (Flower and Hayes, 1981) ได้กล่าวว่า การเขียนเป็นวิธีการสื่อสารและเป็นทั้งกระบวนการทางความคิด สติปัญญา ในการคิดค้นแสวงหาข้อมูลและเรื่องราวที่จะนำมาเขียน รวมทั้งวิเคราะห์จัดรูปแบบการนำเสนอข้อมูลเหล่านั้น การเขียนจึงต้องคิดให้กระจ่างก่อน จึงจะสามารถเขียนเรียบเรียงความคิดนั้นออกมาเขียนได้

ทฤษฎีของ ฮาลลิเดย์ (Halliday, 1978) ได้แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการเขียนที่เน้นการนำไปใช้ของภาษา (functional use of language) มากกว่ารูปแบบไวยากรณ์ (form) ก็สามารถสื่อสารได้ดี ทำให้ผู้อ่านเกิดการจำได้ง่ายและสะดุดตาถึงแม้ว่าการเขียนบางอย่างไม่ถูกต้องตามไวยากรณ์ อย่างไรก็ตาม ฮาลลิเดย์ (Halliday) ได้เน้นการเขียนเพื่อสื่อความหมาย ตามทฤษฎีของเขา (Halliday's social semiotic approach to literacy)

นักการศึกษาต่างประเทศ อาทิ Donald (1982) White (1982) Block (1993) Tyner (1995) และ Nunan (1999) ได้ให้ความหมายของการเขียนตรงกันว่า การเขียนเป็นเครื่องมือที่ใช้กระตุ้นให้เกิดกระบวนการทางความคิด กระบวนการสื่อความหมายเพื่อที่จะถ่ายทอด เรียบเรียงออกมาเป็น ตัวอักษร เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจอย่างชัดเจน นอกจากนี้การเขียนยังนำไปสู่การพัฒนาทางความคิด ส่งเสริมให้แต่ละบุคคลแสดงออกทางความคิดเห็นในสังคมส่วนรวมนั้น (Brown, 2000) และ เฮดจ์ (Hedge, 1988) มีความเห็นว่า การเขียนเป็นการใช้ภาษาแทนคำพูดด้วยตัวอักษร ถ่ายทอดประสบการณ์และความรู้สึกของผู้เขียนเป็นตัวอักษรที่มีความหมายในบริบทของการสื่อสาร ส่วนนักการศึกษาไทย สุภัทร อักษรานุเคราะห์ (2532) กล่าวว่าผู้ที่เขียน ต้องเป็นผู้รวบรวมข้อมูลโดยเลือกสิ่งที่ต้องการจะถ่ายทอด นำมาเรียงลำดับโดยใช้ความรู้ด้านกลไกภาษา

สรุปการเขียน คือ กระบวนการสื่อความหมายที่ถ่ายทอดจากความคิด ประสบการณ์ ความรู้สึกโดยนำมาเรียบเรียงตามความรู้ด้านกลไกภาษา สื่อเป็นตัวอักษรให้ผู้อ่านหรือผู้รับสารเข้าใจ

2. องค์ประกอบในการเขียน

นักการศึกษาหลายท่าน กล่าวถึงองค์ประกอบของการเขียนไว้อย่างน่าสนใจ Harris (1969) Heaton (1979) Raimes (1983) Folse (1999) ได้กล่าวถึงงานเขียนในลักษณะคล้ายคลึงกันว่า งานเขียนมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. เนื้อหา (Content) ผู้เขียนต้องคำนึงถึงเนื้อหาที่เขียน หรือประเด็นที่ต้องการสื่อแก่ผู้อ่าน ต้องแสดงความรู้ที่สอดคล้องกับหัวข้อที่เขียน (Relevance) ให้มีความชัดเจน (Clarity) โดยเน้นความคิดของผู้เขียน (Originality) และเน้นให้มีความสมเหตุสมผล (Logic)
2. ทักษะทางไวยากรณ์ (Grammar) ผู้เขียนต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และโครงสร้างประโยค
3. ทักษะทางลีลาภาษา (Style) ผู้เขียนต้องมีความสามารถเลือกใช้คำ สำนวนและประโยคได้เหมาะสม
4. ทักษะทางกลไกภาษา (Mechanics) ผู้เขียนต้องคำนึงถึงสิ่งที่เป็นบริบท ช่วยให้งานเขียนอ่านเข้าใจ เช่น ลายมือ (Handwriting) ตัวสะกด (Spelling) การใช้อักษรตัวใหญ่ (Capitalization) และ เครื่องหมายวรรคตอน (Punctuation)

ไรม์ (Raimes, 1983) ได้เน้นถึงองค์ประกอบของการเขียนว่าต้องมีจุดประสงค์ (Purpose) เพื่อให้ได้ใช้ลีลาการเขียน (Stylistic choices) ในลักษณะต่างๆ ให้เหมาะสมกับผู้รับสาร และยังได้กล่าวถึงองค์ประกอบอื่นที่น่าสนใจ และเป็นแบบใช้ในการเขียนในปัจจุบัน คือการเรียบเรียง เนื้อหา (Organization) โดยเน้นว่าผู้เขียนควรคำนึงถึงการเรียบเรียงเนื้อหาเป็นความเรียง หรือ อนุเขต (Paragraphs) และความเรียง (Essays) นั้นต้องมีประโยคที่มีใจความสำคัญ (Topic sentence) และประโยคสนับสนุน (Support sentences) ที่มีความสอดคล้องกัน เชื่อมโยงเนื้อหา ต่อเนื่องเป็นเอกภาพ (Cohesion and Unity) นอกจากนี้ ไรม์ (Raimes, 1983) ยังกล่าวถึง การใช้ภาษา (Language use) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการเขียน โดยผู้เขียนต้องคำนึงถึงความสำคัญระหว่างคำในวลี และประโยค รวมทั้งต้องมีความรู้ในเรื่องความซับซ้อนของโครงสร้างประโยค และขอบข่ายของคำศัพท์ (Range of structures and vocabulary) ต้องเหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียนและถูกต้องตามหลักภาษา (Accuracy)

นอกจากองค์ประกอบในการเขียนแล้ว Raimes (1983) Folse และคณะ (1999) ได้กล่าวถึงงานเขียนว่า ควรมีบริบทที่ชัดเจน โดยในบรรทัดแรกของความเรียง ต้องย่อหน้ามีความยาวเหมาะสมกับเรื่อง และใช้โครงสร้างทางภาษาที่เชื่อมโยงความคิดได้หลากหลาย

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการเขียนที่ดี คือ ต้องมีจุดประสงค์ในการเขียน เนื้อหา ต้องคำนึงถึงผู้รับสาร และการใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ การย่อหน้า การเรียบเรียงเนื้อหา ต้องมีความต่อเนื่องกันอย่างเป็นเอกภาพ

3. กิจกรรมการเขียน

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ยึดหลักผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมกับสภาพผู้เรียน เช่น วัย ระดับการศึกษา ความสนใจของผู้เรียน กิจกรรมการเขียนนั้นควรมีหลาย

รูปแบบและควรเป็นกิจกรรมที่มีความหมาย สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ เพื่อกระตุ้นความคิด
ประสบการณ์ในการสร้างข้อมูลที่จะนำมาเขียน มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงกิจกรรมการ
เขียนไว้ดังนี้

เฮวินส์ (Hewins, 1986) และ ฮีตัน (Heaton, 1979) ได้แนะนำกิจกรรมการเขียนที่
น่าสนใจดังนี้

1. การใช้ภาพ หรือวีดิทัศน์ ที่จะนำไปสู่การเขียนแบบเล่าเรื่อง (Recount) โดยผู้สอนเขียน
เขียนคำศัพท์ที่สำคัญของเรื่องบนกระดาน เพื่อชี้แนะผู้เรียน
2. การให้ชื่อเรื่อง (Topic) ให้คำถามและคำศัพท์ที่สำคัญ ซึ่งนำไปสู่การเขียนแบบรายงาน
นอกจากนั้น ฮีตัน (Heaton, 1979) ยังเน้นถึงกิจกรรมอื่นในลักษณะให้บรรยายคน สถานที่ หรือวัตถุ
รวมทั้งการเปรียบเทียบของสองสิ่ง การบอกทาง และการบอกขั้นตอนของการทำสิ่งต่าง ๆ จะช่วยให้
ผู้เขียนนำไปเขียนได้อย่างมีความหมาย

เฮดจ์ (Hedge, 1988) ได้กล่าวถึงกิจกรรมที่ต่างออกไป ได้แก่

1. การกรอกแบบฟอร์ม (Filling Forms)
2. การเขียนข้อความสั้นๆ (Writing Short Notes) เช่น การบันทึกข้อความทางโทรศัพท์
ฝากข้อความ
3. การบันทึกข้อความทางธุรกิจที่บุคคลหนึ่งฝากให้อีกบุคคลหนึ่ง (Writing Memos)
4. การเขียนไปรษณียบัตร (Writing Postcards)
5. การเขียนประวัติการศึกษา และการทำงาน (Writing CVs)
6. การเขียนจดหมาย (Writing letters)
7. การเล่าเรื่องประสบการณ์ของตนเอง (Anecdote)

เฮดจ์ (Hedge, 1988) ได้แบ่งการเขียนเป็นประเภทใหญ่ๆ ชัดเจน 6 ประเภท (Types of
Writing) ตามหลักวิชาการ ดังนี้

1. การเขียนส่วนตัว (Personal Writing)

- สมุดบันทึกส่วนตัว (diaries)
- บันทึกรายวัน (journals)
- รายการซื้อของ (shopping list)
- เขียนเตือนความจำตนเอง (reminders for oneself)
- ที่อยู่ (addresses)
- รายการสิ่งของที่จะบรรจุลงกระเป๋า (packing lists)
- วิธีการปรุงอาหาร (recipes)

2. งานเขียนเพื่อการศึกษา (Study Writing)

- การทำบันทึกในขณะที่อ่าน (making notes while reading)
- การจดบันทึกจากการบรรยาย (taking notes from lectures)
- การทำบัตรรวมเป็นหมวดหมู่ (making a card index)
- การสรุปความ (summaries)
- เรื่องย่อ (synopsis)
- การเขียนรายงานการทดลอง (report of experiments)
- การเขียนรายงานสัมมนาเชิงปฏิบัติการ (report of workshops)
- การเขียนรายงานการเยี่ยมชม (report of visits)
- จดหมาย (letters)
- การเขียนเชิญเชิญ (invitations)
- บันทึกแสดงความเสียใจ (notes of condolence)
- บันทึกแสดงความขอบคุณ (notes of thanks)
- บันทึกแสดงความยินดี (notes of congratulations)
- การเขียนข้อความทางโทรศัพท์ (telephone messages)
- การเขียนคำสั่งถึงเพื่อน (instructions to friends)
- การเขียนคำสั่งถึงครอบครัว (instructions to family)

3. งานเขียนเกี่ยวข้องกับสถาบัน (Institutional Writing)

- ระเบียบวาระ (agenda)
- รายงานการประชุม (minutes)
- บันทึก (memoranda)
- การเขียนรายงาน (reports)
- คำวิจารณ์ (reviews)
- สัญญา (contracts)
- จดหมายธุรกิจ (business letters)
- คำประกาศต่อสาธารณชน (public notices)
- คำโฆษณาสำหรับปิด (advertisements)
- ภาพโฆษณาสำหรับปิด (posters)
- คำสั่ง (instructions)

- สุนทรพจน์ (speeches)
- การเขียนใบสมัคร (applications)
- ประวัติย่อ (curriculum vitae, resume)
- การทำบันทึก (note-making)
- เขียนข่าว (news)

นอกจากนี้ เฮดจ์ (Hedge, 1988) ยังได้เสนอแนะว่า กิจกรรมก่อนการเขียน (Pre-writing) ควรใช้วิธีระดมความคิด (Brainstorm) แล้วนำมาสร้างแผนผังโยงความคิด (Making mind map) บนกระดาน แล้วจึงให้ผู้เขียนเรียบเรียง ใส่อารมณ์และความรู้สึกลงไป สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532) ได้เสนอว่า กิจกรรมการใช้บัตรเชิญ ลักษณะต่างๆ มาเป็นแบบให้ผู้เขียนเปลี่ยนชื่อในบัตรเชิญ ให้เกี่ยวข้องกับผู้เขียนก็เป็นกิจกรรมที่น่าสนใจ

สรุปกิจกรรมการเขียน เป็นการกระตุ้นให้ผู้เขียนได้เรียบเรียงความคิดสร้างสรรค์ออกมาเป็นผลงานการเขียนที่มีความหมาย ใส่อารมณ์และความรู้สึกในเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ซึ่งสอดคล้องกับการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ นอกจากนี้กิจกรรมการเขียน เช่น การใช้ภาพหรือวีดิทัศน์ การให้ชื่อเรื่อง การเขียนประวัติส่วนตัว การเขียนที่อยู่ เป็นต้น นั้นสอดคล้องกับการเขียนแบบเน้นผลงาน นักเรียน โดยผู้เขียนและกิจกรรมนั้นสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตจริง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยต่างประเทศ

การศึกษาวิจัยการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ (process writing approach) และ การสอนเขียนแบบเน้นผลงาน (product writing approach) ในต่างประเทศที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า และรวบรวมได้มีดังนี้

ซัน และ เฟง (Sun and Feng, 2009) ได้ทำวิจัยเรื่อง Process approach to teaching writing applied in different teaching models ซึ่งได้ศึกษาการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการในวิจัยนี้ พบว่าการสอนการเขียนแบบเน้นกระบวนการได้ช่วยพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ แต่ผู้วิจัยมองว่า ซัน และ เฟง ยังไม่ได้้นำการสอนเขียนแบบเน้นผลงานมาใช้งานวิจัยนี้อย่างชัดเจนแต่อย่างใด

ฮาซัน (Hasan, 2010) ได้ศึกษาการสอนเขียนในบริบทนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศด้วย การใช้รูปแบบผสมผสานระหว่างการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงานในวิชาการเขียนในระดับอุดมศึกษา โดยแบ่งนักศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มแรกได้รับการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ และอีกกลุ่มได้รับการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน หลังจากนั้นได้รวมทั้งสองกลุ่มเข้าด้วยกัน พร้อมกับรวบรวมแบบ

การสอนเขียนทั้งสองเข้าด้วยกัน ผลปรากฏว่า การรวมรูปแบบการสอนเขียนเข้าด้วยกันนั้น ช่วยเอื้อให้การเขียนของนักศึกษาดีขึ้นซึ่งทำให้ผู้วิจัยต้องการทดลองกับนักเรียนของระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/8 โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัยว่าจะมีความสามารถด้านการเขียนพรรณนาดีขึ้นใหม่อย่างไร

ฮาสนีเมซซา (Hashemneza, 2012) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบการสอนด้วยการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน (Product) การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ (Process) กับนักเรียนประเทศอิหร่านที่เรียนวิชาการเขียน 1 เพื่อเตรียมพร้อมทั้งวิชาการเขียน 2 โดยเลือกนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 60 คน จากนักศึกษาทั้งหมด 100 คน ที่ศึกษาที่มหาวิทยาลัยอะแซด นักศึกษาที่ถูกเลือกมามีความรู้พื้นฐานเท่า ๆ กัน อายุระหว่าง 19 – 26 ปี และถูกแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 30 คน โดยกลุ่มแรกได้รับการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน กลุ่มที่ 2 ได้รับการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ ฮาสนีเมซซาได้เตรียมแบบทดสอบหลังการเรียนให้กับทุกกลุ่ม เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพของการสอนทั้ง 2 แบบ ผลการศึกษาพบว่ารูปแบบการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการมีผลที่ดีต่อการสอนเขียนกว่ารูปแบบการสอนด้วยการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน แต่รูปแบบการสอนด้วยการสอนเขียนแบบเน้นผลงานก็มีประสิทธิภาพดีเช่นกัน ฮาสนีเมซซาให้คำแนะนำต่องานวิจัยนี้เป็นผลดีต่อครูที่สอนนักเรียนและผู้ออกแบบหลักสูตรภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศซึ่งทำให้ผู้วิจัยต้องการนำสองรูปแบบการสอนทั้งการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน (Product) การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ (Process) มารวมเข้าด้วยกันเพื่อทดลองพัฒนาความสามารถการเขียนแบบพรรณนาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ปาซาน และ ฮาจิ (Pasand and Hagi, 2013) ทำการศึกษาการเขียนบทความของนักเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียน พร้อมกับวิธีการเขียนแบบเน้นกระบวนการและเน้นผลงาน เพื่อเน้นความแม่นยำการเขียน ของนักเรียน จุดมุ่งหมายของการศึกษานี้ คือการศึกษาหาคำตอบว่าแบบการเขียนที่มีรูปแบบที่ให้ไว้แบบไม่สมบูรณ์เพื่อต่อยอดการเขียนแบบเน้นกระบวนการและผลงานนั้นมีประสิทธิภาพกว่าแบบการเขียนที่เลียนแบบจากต้นฉบับ นักเรียนถูกแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกได้รับการฝึกเขียนแบบเน้นกระบวนการและอีกกลุ่มได้รับการฝึกกับแบบฝึกเขียนที่มีรูปแบบที่ให้ไว้แบบไม่สมบูรณ์ เพื่อต่อยอดการเขียนแบบเน้นกระบวนการและเน้นผลงาน ผลการเขียนของนักเรียนทั้งสองกลุ่มได้ถูกเปรียบเทียบในเรื่องความแม่นยำภาษา จึงได้ข้อสรุปการศึกษาว่า การฝึกเขียนที่มีรูปแบบที่ให้ไว้แบบไม่สมบูรณ์ เพื่อต่อยอดการเขียนแบบเน้นกระบวนการและเน้นผลงานนั้น มีลักษณะที่ค่อนข้างดีหลายประการ อาทิ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ การสะกดคำศัพท์ ความสอดคล้องประธานกริยาในประโยค รูปแบบประโยค (กาล) การใช้คำเชื่อม การใช้สรรพนามและสรรพนามแสดงความเป็นเจ้าของที่ถูกต้อง และผลการทดสอบ t-test ได้แสดงให้เห็นว่า การใช้รูปแบบเขียนที่ให้ไว้แบบไม่สมบูรณ์ช่วยต่อยอดทักษะความแม่นยำการเขียนของนักเรียนได้

พอลพานาดาน ซาแลม และ อิสเมล (Palpanadan, Salam and Isamil, 2014)

ทำการศึกษาวិเคราะห์เปรียบเทียบวิธีสอนการเขียนระหว่างแบบเน้นกระบวนการและแบบเน้นผลงาน ในโรงเรียนต่าง ๆ ในประเทศมาเลเซีย แม้ว่าประเทศมาเลเซียจะเน้นการพัฒนาทางภาษาอย่างมากในระบบการศึกษา แต่นักเรียนยังมีทักษะภาษาอังกฤษในระดับต่ำอยู่ โดยเฉพาะด้านการเขียน จากการวิจัยนี้ผู้วิจัยพบว่า ครูผู้สอนเน้นการสอนเขียนแบบเน้นผลงานมากกว่าการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการอันเนื่องจากครูผู้สอนคิดว่าการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการต่อนักเรียนใช้เวลามากในการสอนการฝึกเขียน จึงทำให้ผลการเรียนระดับทักษะการเขียนของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำ ผู้วิจัยแนะนำว่า การสอนเขียนภาษาอังกฤษไม่ควรให้สอนเขียนในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง ควรสอนทั้งสองตรงตามความต้องการของผู้เรียน ธรรมชาติของผู้เรียน ลักษณะการเรียนรู้ของแต่ละคน และสถานการณ์ที่แตกต่างกัน สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้ครูได้ใช้ประโยชน์จากรูปแบบการสอนเขียนทั้งสองแบบและเป็นการหลีกเลี่ยงข้อผิดพลาดหรือปัญหาที่จะเกิดขึ้นได้

ซาร์ฮาดี (Sarhady, 2015) ได้นำรูปแบบการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและแบบเน้นผลงานมาพัฒนาการสอนเขียนมาใช้ทำการวิจัยใน 2 กลุ่ม คือกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองให้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคนิคคอล (Technical University) ผลปรากฏว่า การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการนั้น มีประสิทธิภาพมากกว่าการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน ซึ่งผู้วิจัยต้องการทดลองการสอนเขียนแบบผสมผสานทั้งสองวิธีว่าจะเป็นอย่างไร

รูซินอฟซึ (Rusinovci, 2015) ศึกษาการสอนเขียน ผ่านกระบวนการเขียนบนพื้นฐานการเน้นกระบวนการ ซึ่งเรียกว่าการสอนที่เน้นวิธีการแบบกระบวนการเป็นฐาน (Process-Genre Based Approach) ซึ่งวิธีนี้คล้ายกับการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ (Process Approach) และผลปรากฏว่า รูปแบบการสอนเขียนด้วยวิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการไม่สามารถถูกแทนที่ได้ทั้งหมดด้วยวิธีการสอนที่เน้นวิธีการแบบกระบวนการเป็นฐาน และ รูซินอฟซึได้แนะนำว่า หากมีการวิจัยต่อไปนี้ ควรได้รับการศึกษาในกระบวนการที่แตกต่างกันหลากหลายมุมมองในห้องเรียนเรื่องการสอนเขียน

จากเอกสารงานวิจัยต่างประเทศ ทำให้ผู้วิจัยเห็นว่าการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงานสามารถพัฒนาการเขียนของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และกระตุ้นให้นักเรียนสนใจและสามารถเขียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น รวมทั้งครูมีแนวทางในการนำไปใช้ปรับปรุงวิธีการสอน เพื่อพัฒนาการเขียนของนักเรียนให้บรรลุความสำเร็จ และเกิดประสิทธิผลอย่างแท้จริง ครูจึงเลือกการสอนการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาการเขียนโดยเลือกรูปแบบการสอนการเขียนแบบเน้นกระบวนการของไรเมส (Raimes, 1983) มาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เนื่องจากมีวิธีการสอนและขั้นตอนเป็นรูปธรรมเด่นชัด มีการบอกรายละเอียดชัดเจน สามารถนำมาพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นได้ อย่างไรก็ตามจากเอกสาร

งานวิจัยต่างประเทศข้างต้นได้ศึกษาการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงานแบบแยกออกจากกันแต่ยังไม่เคยนำรูปแบบการสอนเขียนทั้งสองแบบมารวมกัน และการสอนเขียนทั้งสองรูปแบบอยู่ในบริบทของกลุ่มทดลองระดับนักศึกษามหาวิทยาลัยหรือระดับอุดมศึกษา จึงทำให้ผู้วิจัยมีความต้องการนำการผสมผสานการสอนเขียนทั้งสองรูปแบบที่เน้นกระบวนการและเน้นผลงานมาทดลองพัฒนาความสามารถการเขียนพรรณานาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/8

2. งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียนที่แสดงให้เห็นประสิทธิภาพของการสอนและส่งผลต่อการพัฒนาด้านการเขียนของนักเรียน ดังนี้

ณัฐธา ถิละวัฒน์ (2547) ได้ศึกษาถึงการพัฒนาความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยการฝึกเขียนแบบเน้นกระบวนการ พบว่าความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย 3.51 โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ จากการประเมินความสามารถทางการเขียนโดยตนเอง และโดยครู และความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษหลังการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

งานวิจัยของ ชุตากรณ์ แทนอ่อน (2553) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีเขียนแบบเน้นกระบวนการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนดงเจนวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพะเยา เขต 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 งานวิจัยของ กนกพร บุญอาจ (2553) ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ โดยวิธีสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 งานวิจัยของ เขมานันท์ รัตนานิคม (2556) ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบเน้นกระบวนการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 งานวิจัยของ รุสสิกาญจน์ พองอ่อน (2556) ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบเน้นกระบวนการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และงานวิจัยของ ศลิษา คนขยัน (2556) ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบเน้นกระบวนการตามแนวคิดของเฮดจ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งให้เห็นว่าการพัฒนาความสามารถด้านการเขียน โดยใช้การเขียนแบบเน้นกระบวนการ สามารถพัฒนาความสามารถทางด้านการเขียนของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งนักเรียนยังมีเจตคติต่อการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ อยู่ในระดับค่อนข้างดี ถึงระดับดีมาก อย่างไรก็ตาม งานวิจัยไม่ได้แสดงถึงรูปแบบการสอนเขียนแบบเน้นผลงานร่วมด้วยซึ่งมทำให้ผู้วิจัยต้องการทดลองรวมการสอนเขียนทั้งสองรูปแบบเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

สรุปงานวิจัยของนักการศึกษาในประเทศ เกี่ยวกับการสอนการเขียนแบบเน้นกระบวนการ แสดงให้เห็นว่า ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมีการพัฒนาดีขึ้น นักเรียนมีทัศนคติที่ดี สามารถสร้างความกระตือรือร้นในการเขียนให้เกิดขึ้นกับนักเรียนได้ส่งเสริมบรรยากาศในการเรียน นักเรียนมีกระบวนการคิด และมีการปรับปรุงผลงานจากกระบวนการย้อนกลับ มีการทำกิจกรรมกลุ่ม สร้างมนุษยสัมพันธ์ของผู้เรียนให้ดีขึ้น การตรวจงานเขียนของครูเป็นไปอย่างมีขั้นตอน สะดวก รวดเร็ว เห็นได้ชัดเจนว่า การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการเป็นการสร้างงานเขียนที่สามารถสื่อความหมาย และพัฒนาทักษะการเขียนเป็นที่พอใจทั้งนักเรียนและครู แต่งานวิจัยในประเทศข้างต้นไม่ได้กล่าวถึงการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน

แต่อย่างไรก็ตาม จากการศึกษางานวิจัยที่ผู้วิจัยศึกษานั้น ทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศและต่างประเทศ ยังไม่มีงานวิจัยที่ศึกษาเน้นย้ำในเรื่องการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน หรือเน้นการผสมผสานการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงานที่ชัดเจน ดังเช่นงานวิจัยการศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบวิธีสอนการสอนเขียนระหว่างการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงานในโรงเรียนต่าง ๆ ในประเทศมาเลเซีย โดย พอลพานาดาน ซาแลม และ อิสเมล (Palpanadan, Salam and Isamil, 2014) ผลการศึกษาพบว่า มาเลเซียได้เน้นการพัฒนาทางภาษาอย่างมากในระบบการศึกษา แต่นักเรียนประเทศมาเลเซีย ยังมีทักษะภาษาอังกฤษในระดับต่ำอยู่ ซึ่งพอลพานาดาน ซาแลม และ อิสเมล ได้ศึกษาพบว่าครูผู้สอนเน้นการสอนเขียนแบบเน้นผลงานมากกว่าการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ อันเนื่องจากการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการใช้เวลามากในการสอน จึงทำให้ระดับทักษะการเขียนของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำ นอกจากนี้ พอลพานาดาน ซาแลม และ อิสเมล แนะนำเพิ่มเติมในงานวิจัยว่า การสอนเขียนภาษาอังกฤษไม่ควรให้สอนเขียนในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง ควรสอนทั้งสองรูปแบบ ในทำนองเดียวกันซาร์ฮาดิ (Sarhady, 2015) เสนอแนะในทำงงานวิจัยว่า ควรมีกลุ่มที่ทำการสอนที่มี 2 แบบ วิธีการสอนเขียนคือการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงานเพื่อทำการวิจัยดูผลวิธีการสอนเขียนที่ได้ผสมผสานทั้งสองรูปแบบจะเกิดผลดีหรือไม่อย่างไรแต่ไม่ได้รวมทั้งสองรูปแบบไว้ด้วยกัน

นักวิจัยบางท่าน เช่น ชูดาภรณ์ แทนอ่อน กนกพร บุญอาจ เขมานันท์ รัตนานิคม รุสีกาญจน์ ฟองอ่อน และ ศลิษา คนขยัน ได้เน้นการศึกษาจากงานวิจัยการศึกษาการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ ซึ่งไม่มีรูปแบบการสอนเขียนที่เน้นผลงาน หรือการสอนเขียนที่ผสมผสานสองรูปแบบเข้าด้วยกันแต่อย่างใด

ผู้วิจัยได้ข้อสรุปว่าการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงานมีลักษณะข้อดีของแต่ละรูปแบบ ผู้วิจัยจึงได้นำรูปแบบทั้งสองสร้างความสมดุลเพื่อความสามารถการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษของนักเรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าเรื่อง การพัฒนาความสามารถการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษโดยเน้น ความสมดุลระหว่างการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน สำหรับ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ผู้วิจัยขอแนะนำเสนอหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดการกระทำกับข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัสวิชา อ23102 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 12 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียนรวมทั้งหมด 500 คน ซึ่งได้รับการจัดแบ่งห้องเรียนโดยคณะกรรมการ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงโดยเลือกนักเรียน 1 ห้อง จำนวนนักเรียนใน 1 ห้องเรียน 35 คน ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัสวิชา อ23102 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/8 ซึ่งจัดกลุ่มเรียนแบบคละระดับ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษซึ่งประกอบด้วย กลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถในการใช้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษระดับเบื้องต้น ระดับกลาง และระดับดี จำนวน 20 คน 10 คน และ 5 คน ตามลำดับ พื้นฐานทักษะการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยจากการสังเกตจากสมุดจดงานของนักเรียน นักเรียนส่วนใหญ่เขียนตอบได้เพียงประโยคสั้นๆ กล่าวคือนักเรียนขาดทักษะด้าน

การเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษที่ชัดเจน ไม่มีการเขียนประโยคใจความสำคัญ (Topic sentence) ในเรื่องที่จะเขียนชัดเจนและขาดประโยคสนับสนุนใจความสำคัญของเรื่อง (Supporting details) กับเรื่อง que เขียนโดยขาดการขยายความและพรรณนาให้ น่าสนใจ (taste, touch, sound, sight and smell) เช่น ไม่ได้เพิ่มคำขยาย หรือคำคุณศัพท์ต่างๆ

ระยะเวลาในการทดลอง

ใช้ระยะเวลาในการทดลองจำนวน 4 สัปดาห์ รวม 20 ชั่วโมง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความสมดุลระหว่างการเขียนแบบเน้นกระบวนการ (process writing) และการเขียนแบบเน้นผลงาน (product writing) พร้อมด้วยแบบประเมินการเขียนด้วยความสมดุลระหว่างการเขียนแบบเน้นกระบวนการและการเขียนแบบเน้นผลงานจำนวน 4 แผน แผนละ 5 ชั่วโมง รวม 20 ชั่วโมง และผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อวิธีการสอนเขียนที่เน้นความสมดุลระหว่างการเขียนแบบเน้นกระบวนการและการเขียนแบบเน้นผลงานโดยจัดทำเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Likert Rating Scale)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในงานวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษโดยเน้นความสมดุลระหว่างการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน
2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียน (แบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน) และเกณฑ์การประเมินงานเขียน
3. แฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio) และ แบบแสดงความคิดเห็นต่อการเขียน (Reflection Paper)
4. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อวิธีการสอนเขียนโดยเน้นความสมดุลระหว่างการเขียนแบบเน้นกระบวนการและการเขียนแบบเน้นผลงาน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลมีวิธีดำเนินการดังนี้ ผู้วิจัยทำการทดสอบผู้เรียนก่อนเรียน กำหนดเวลา 60 นาที โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนก่อนเรียนโดยเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษ 1 เรื่องจาก 3 หัวข้อที่กำหนดให้ ความยาว 50 คำ ต่อมาผู้วิจัยสังเกตการ

ปฏิบัติงานของนักเรียนด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลการปฏิบัติงาน ประกอบไปด้วย 2 อย่างคือ แฟ้มสะสมผลงาน และ แบบแสดงความคิดเห็นต่อการเขียน

หลังจากนั้นผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการสอนและใบงานการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษที่ตรวจสอบคุณภาพแล้วซึ่งใบงานการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษของแต่ละแผนการสอนที่ตรวจสอบคุณภาพแล้วนั้นโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน โดยผู้วิจัยนำใบงานการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษของแต่ละแผนการสอนทั้งหมดที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวัดและประเมินผลตรวจพิจารณาเพื่อให้ข้อเสนอแนะในการแก้ไขเพิ่มเติม โดยการหาค่าความน่าเชื่อถือ ดังนี้

หาค่าความน่าเชื่อถือ (Reliability) โดยการนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of item Objective Congruence) แต่ละข้อต้องไม่ต่ำกว่า 0.5 โดยพิจารณาลงความเห็นและให้คะแนน ดังนี้

- +1 แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นเป็นตัวแทนตามลักษณะของความพึงพอใจแต่ละด้าน
- 0 ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นเป็นตัวแทนตามลักษณะของความพึงพอใจแต่ละด้าน
- 1 แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่เป็นตัวแทนตามลักษณะของความพึงพอใจแต่ละด้าน

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

$$\frac{\sum R}{n} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ}}{\text{จำนวนผู้เชี่ยวชาญ}}$$

ผลการคำนวณคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ในแต่ละข้อผ่านเกณฑ์ที่กำหนด คือ มากกว่า 0.5 ซึ่งผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย 1) ดร. ปรีดา ลำมะนา อดีตผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร กศ. ด. การบริหารและพัฒนาการศึกษา 2) นางสาวเครือวัลย์ ทองวันดี ครูชำนาญการพิเศษ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ศศ.ม. การสอนภาษาอังกฤษ 3) นางสาวสลินดา โคตรภักดี ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและหลักสูตร ศศ.ม. ภาษาอังกฤษ 4) นางสมจิต อินทรชาติ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัย กศ.ม. การวิจัยการศึกษา 5) นายไชยรงค์ วรรณาม ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผล กศ.ม. การวัดผลการศึกษา ตรวจสอบลักษณะการใช้คำสั่งในการเขียนพรรณนา ความถูกต้องด้านภาษา เพื่อหาดัชนีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยหาจากค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด (IOC) จำนวน 4 แผน แผนละ 5 ชั่วโมง รวม

20 ชั่วโมง ผู้วิจัยได้นำไปงานการเขียนของแต่ละแผนการสอนและแผนการสอนที่ได้รับการเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญมาแก้ไขปรับปรุง เพื่อที่จะนำไปใช้สอน เมื่อนักเรียนได้เรียนฝึกเขียนครบ 1 แผนเสร็จ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความสามารถการเขียนของนักเรียนหลังแผน จำนวน 4 แผน 4 ครั้งของแต่ละแผนการสอน หลังจากนั้นผู้วิจัยทำการทดสอบนักเรียนหลังเรียนการเขียน ให้เวลา 60 นาที โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนหลังเรียนโดยเขียนเล่า 1 เรื่อง จาก 3 หัวข้อที่กำหนดให้ ความยาว 50 คำ สุดท้ายนักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อวิธีการสอนเขียนด้วยความสมดุลระหว่างการเขียนแบบเน้นกระบวนการและการเขียนแบบเน้นผลงาน

1. แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษโดยเน้นความสมดุลระหว่างการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน

แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษด้วยความสมดุลระหว่างการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน จำนวน 4 แผน โดยเนื้อหาวิชาคือการเขียนพรรณนาเรื่องเกี่ยวกับบุคคล ประกอบไปด้วย ชื่อ อายุ รูปร่างภายนอก บุคลิกภาพ อาชีพ ความสำเร็จ และประวัติความเป็นมา การเขียนพรรณนา (Description) เป็นข้อเขียนที่ให้รายละเอียดของคุณลักษณะของสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างเฉพาะเจาะจง ข้อเขียนแบบนี้จะใช้อยู่ในข้อเขียนแบบอื่น ๆ ด้วย ซึ่งจะกล่าวถึง อะไร ที่ไหน เมื่อไร ดูเป็นอย่างไร เสียงเป็นอย่างไร กลิ่นเป็นอย่างไร ให้ความรู้สึกอย่างไร มีความเป็นพิเศษเพราะอะไร เป็นต้น การเขียนแบ่งเป็น 3 ตอน ได้แก่

1. หัวเรื่อง (Topic) ใจความสำคัญของเรื่อง (Topic sentence) เป็นข้อความหลักเกี่ยวกับเรื่อง หัวเรื่อง เพื่อสื่อสารให้ผู้อ่านเข้าใจว่าผู้เขียนจะเขียนใจความสำคัญของเรื่องอะไร ได้แก่ ใคร/อะไร เมื่อไร ที่ไหน
2. รายละเอียด (Sensory Detail) เป็นการบรรยายคุณลักษณะ
 - สำหรับบุคคล กล่าวถึง เขาดูเป็นอย่างไร เขาทำอะไร เขาแสดงออกอย่างไร อะไรที่เขาชอบ/ไม่ชอบ
 - สำหรับสิ่งของ กล่าวถึง สิ่งนั้นดูเป็นอย่างไร ได้ยิน-รู้สึก-ได้กลิ่น-รส เป็นอย่างไร พบที่ไหน มันทำอะไร ใช้อย่างไร อะไรที่เป็นคุณสมบัติพิเศษ
3. สรุป (Conclusion) สรุปใจความสำคัญ

วิธีการหาคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้

การสร้างและหาคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษด้วยความสมดุลระหว่างการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ศึกษาคำอธิบายรายวิชาการเขียนที่ผู้วิจัย
รับผิดชอบ
2. ศึกษาวิธีการสอนการเขียนภาษาอังกฤษและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียนแบบ
เน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน
3. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษโดย
เน้นความสมดุลระหว่างการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน
4. นำแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษ
โดยเน้นความสมดุลระหว่างการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงานไป
ให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ตรวจสอบ ซึ่งผลการคำนวณคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ในแต่
ละข้อผ่านเกณฑ์ที่กำหนด คือ มากกว่า 0.5
5. นำข้อมูลย้อนกลับจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง
6. นำแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษ
โดยความสมดุลระหว่างการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน ไป
ทดลองใช้แผนในการสอนกับกลุ่มตัวอย่างด้วยสอน 20 คาบ นักเรียนทำแบบฝึกหัด 12 ครั้ง นักเรียน
ไม่มีการขาดสอบในแผนการสอนและผู้วิจัยเป็นผู้สอนในแผนการสอนนี้

**ขั้นตอนการใช้แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษโดย
เน้นความสมดุลระหว่างการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน**

1. กิจกรรมก่อนการเขียน โดยครูและนักเรียนร่วมระดมความคิดปรึกษาในเรื่องที่จะเขียน
ซึ่งเป็นวิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ
2. นักเรียนได้ศึกษาตัวอย่างผลงานเขียนจากใบงานที่ครูเตรียมให้พร้อมพูดคุยแลกเปลี่ยน
ระหว่างครูและนักเรียนและระหว่างนักเรียนด้วยกันซึ่งเป็นวิธีการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน
3. นักเรียนเริ่มเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษ 50 คำขึ้นไป ครั้งที่ 1 ซึ่งเป็นวิธีการสอนเขียน
แบบเน้นกระบวนการ
4. นักเรียนได้แลกเปลี่ยนผลงานการเขียนกับครูและเพื่อนในห้องเรียนครั้งที่ 1 ครูและ
เพื่อนได้แสดงความคิดเห็นต่องานเขียนของนักเรียน ซึ่งเป็นวิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ
5. นักเรียนได้แก้ไขปรับปรุงงานเขียนของตนเอง ครั้งที่ 2 ซึ่งเป็นวิธีการสอนเขียนแบบเน้น
กระบวนการ
6. นักเรียนได้แลกเปลี่ยนผลงานการเขียนกับครูและเพื่อนในห้องเรียนครั้งที่ 2 ครูและ
เพื่อนได้แสดงความคิดเห็นต่องานเขียนของนักเรียน ซึ่งเป็นวิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ
7. นักเรียนได้แก้ไขปรับปรุงงานเขียนของตนเอง ครั้งที่ 3 ซึ่งเป็นวิธีการสอนเขียนแบบ

เน้นกระบวนการ

8. นักเรียนส่งผลงานเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษต่อกรรมการตรวจผลงานซึ่งมีจำนวน 3 ท่าน ซึ่งเป็นวิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ

9. กรรมการ 3 ท่าน (3 interraters) ตรวจผลงานให้คะแนนซึ่งมีคะแนนเต็ม 20 คะแนน ซึ่งเป็นวิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอยเขียนแบบเน้นผลงาน

แผนการสอน

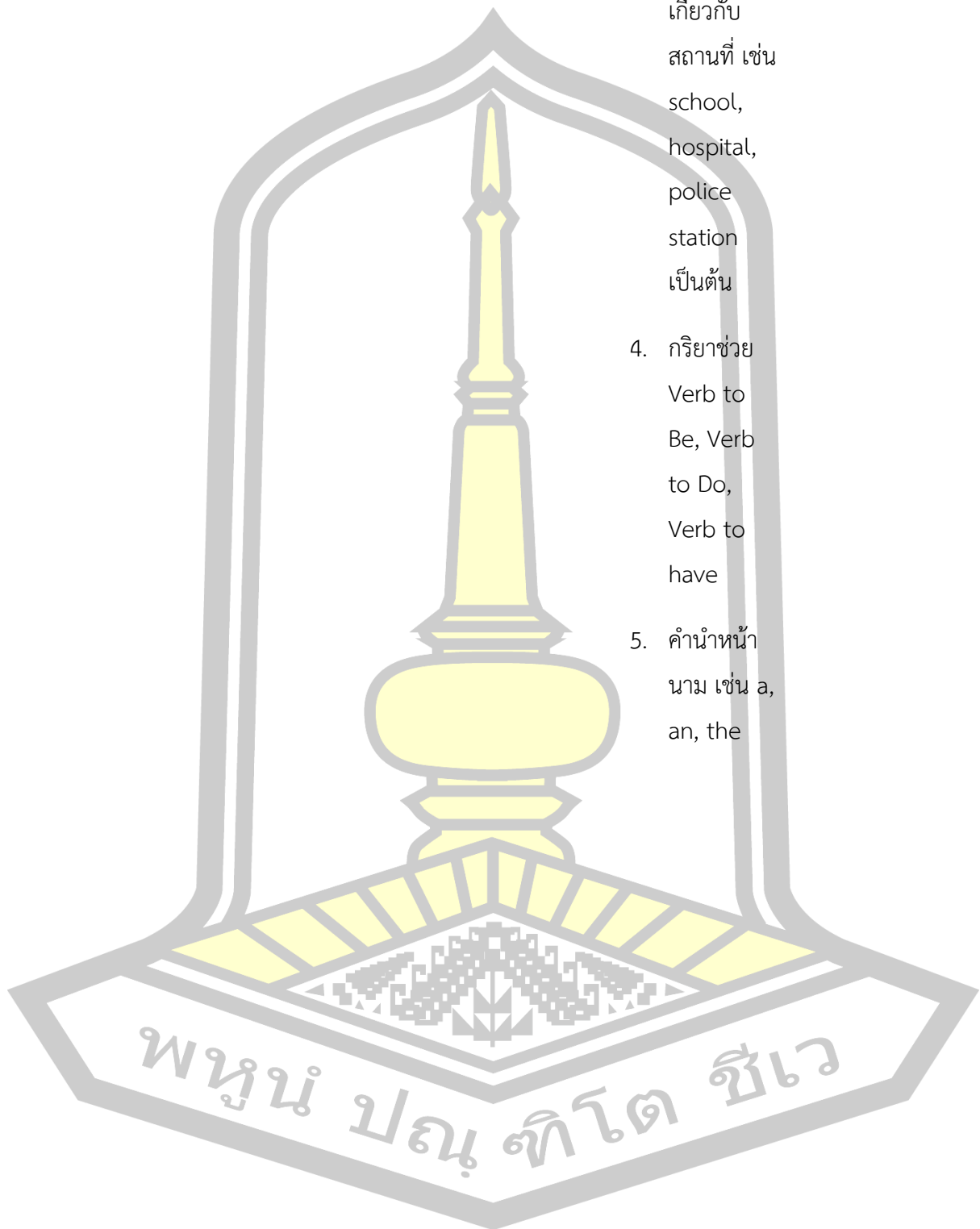
แผนการ สอนที่	เรื่อง	ผลการเรียนรู้ที่ คาดหวัง	เนื้อหา	สื่อ/อุปกรณ์
1	บรรยายบุคคล (Describing people) : ชื่อ อายุ ประวัติ ความเป็นมา	นักเรียนสามารถ เขียนบรรยาย บุคคล ชื่อ อายุ ประวัติความ เป็นมาได้	1. Present Simple Tense 2. คำนาม คำสรรพนาม 3. กริยาช่วย Verb to Be, Verb to Do และ Verb to have	ใบงาน บรรยาย บุคคล (Describing people) : ชื่อ อายุ ประวัติความ เป็นมา
2	บรรยายบุคคล (Describing people) : ลักษณะ ภายนอก	นักเรียนสามารถ เขียนบุคคล เกี่ยวกับลักษณะ ภายนอกบุคคลได้	1. Present Simple Tense 2. คำคุณศัพท์ เช่น tall, short, beautiful, handsome เป็นต้น 3. การเรียนคำคุณศัพท์ 4. กริยาช่วย Verb to Be, Verb to Do และ Verb to have	ใบงาน บรรยาย บุคคล (Describing people) : ลักษณะภายนอก ของบุคคล

พหุ ประถมศึกษา

3	บรรยายบุคคล (Describing people) : บุคลิกภาพ ของบุคคล	นักเรียนสามารถ เขียนบุคคล เกี่ยวกับ บุคลิกภาพของ บุคคลได้	1. Present Simple Tense 2. คำคุณศัพท์ เช่น friendly, nice, neat, generous, easy-going เป็นต้น	ใบบงาน บรรยาย บุคคล (Describing people) : บุคลิกภาพของ บุคคล
---	--	---	--	---

4	บรรยายบุคคล (Describing people) : อาชีพของ บุคคล	นักเรียนสามารถ เขียนบุคคล เกี่ยวกับอาชีพ ของบุคคลได้	1. Present Simple Tense 2. คำนาม เกี่ยวกับ อาชีพ เช่น teacher, nurse, doctor, policeman เป็นต้น	ใบบงาน บรรยาย บุคคล (Describing people) : อาชีพ ของบุคคล
---	--	---	---	--

พหุ ประถมศึกษา

3. คำนาม
เกี่ยวกับ
สถานที่ เช่น
school,
hospital,
police
station
เป็นต้น

4. กริยาช่วย
Verb to
Be, Verb
to Do,
Verb to
have

5. คำนำหน้า
นาม เช่น a,
an, the

ขั้นตอนการสอน / กิจกรรมการเรียนรู้ ในแผนการสอน

แผนการ สอนที่	ขั้นตอนการสอน/ กิจกรรมการเรียนรู้	รูปแบบการ สอนเขียน
1	1. นักเรียนแบ่งกลุ่มๆ ละ 5 คน 7 กลุ่ม ช่วยกันคิดว่าควรรู้ข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับเพื่อนสนิทในเรื่องใดบ้าง 2. นักเรียนและครูช่วยกันคิดคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว คำถามที่คิดว่าจะได้รับจากนักเรียนเช่น What is your favorite color/food? What animal do you like? What pet do you have? Who is your favorite singer? What do you like to do in your free time? Where are you from? What is your name? เป็นต้น	การสอนเขียน แบบเน้น กระบวนการ
	3. นักเรียนจับคู่ ทำการถามฝึกถามตอบและจดบันทึกข้อมูลจากการถามตอบ	
	4. ครูแจกตัวอย่างงานเขียนบรรยายบุคคล (Describing people) : ชื่อ อายุ ประวัติความเป็นมาพร้อมใบงานการเขียนบรรยายบุคคล (Describing people) : ชื่อ อายุ ประวัติความเป็นมา	การสอนเขียน แบบเน้นผลงาน
	5. นักเรียนเขียนบรรยายบุคคล (Describing people) : ชื่อ อายุ ประวัติความเป็นมา	
	6. นักเรียนแลกเปลี่ยนงานเขียน อ่านและให้แสดงความคิดเห็นต่องานเขียน ส่งงานเขียนคืนเจ้าของงานเขียน	การสอนเขียน แบบเน้น
	7. นักเรียนอ่านความคิดเห็นของเพื่อนและครูแล้วปรับปรุงงานเขียนของตนเอง	กระบวนการ

-
- 2
1. นักเรียนแบ่งกลุ่มๆ ละ 5 คน 7 กลุ่ม ช่วยกันคิดว่าควรรู้ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะภายนอกของบุคคลในเรื่องใดบ้าง
 2. นักเรียนและครูช่วยกันคิดคำถามเกี่ยวกับลักษณะภายนอกของบุคคล คำถามที่คิดว่าจะได้รับจากนักเรียน เช่น
What does he look like?
What does she look like? เป็นต้น
 3. นักเรียนจับคู่ ทำการถามฝึกถามตอบและจดบันทึกข้อมูลจากการถามตอบ
 4. ครูแจกตัวอย่างงานเขียนบรรยายบุคคล (Describing people) ในหัวข้อ รูปร่างภายนอกพร้อมใบงานการเขียนบรรยายบุคคล (Describing people) : รูปร่างภายนอก
 5. นักเรียนเขียนบรรยายบุคคล (Describing people) : ชื่อ อายุ ประวัติความเป็นมา
 6. นักเรียนแลกเปลี่ยนงานเขียน อ่านและให้แสดงความคิดเห็นต่องานเขียน ส่งงานเขียนคืนเจ้าของงานเขียน
 7. นักเรียนอ่านความคิดเห็นของเพื่อนและครูแล้วปรับปรุงงานเขียนของตนเอง
- 3
1. นักเรียนแบ่งกลุ่มๆ ละ 5 คน 7 กลุ่ม ช่วยกันคิดว่าควรรู้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคลิกลักษณะของบุคคลในเรื่องใดบ้าง
 2. นักเรียนและครูช่วยกันคิดคำถามเกี่ยวกับบุคลิกลักษณะของบุคคล คำถามที่คิดว่าจะได้รับจากนักเรียน เช่น
What is he like? What is she like? เป็นต้น
 3. นักเรียนจับคู่ ทำการถามฝึกถามตอบและจดบันทึกข้อมูลจากการถามตอบ
- การสอนเขียน
แบบเน้น
กระบวนการ
- การสอนเขียน
แบบเน้นผลงาน
- การสอนเขียน
แบบเน้น
กระบวนการ
- การสอนเขียน
แบบเน้น
กระบวนการ

-
4. ครูแจกตัวอย่างงานเขียนบรรยายบุคคล (Describing people) ในหัวข้อ บุคลิกภาพของบุคคล พร้อมใบงานการเขียนบรรยายบุคคล (Describing people) : บุคลิกภาพของบุคคล
5. นักเรียนเขียนบรรยายบุคคล (Describing people) : บุคลิกภาพของบุคคล
6. นักเรียนแลกเปลี่ยนงานเขียน อ่านและให้แสดงความคิดเห็นต่องานเขียน ส่งงานเขียนคืนเจ้าของงานเขียน
7. นักเรียนอ่านความคิดเห็นของเพื่อนและครูแล้วปรับปรุงงานเขียนของตนเอง
- 4
1. นักเรียนแบ่งกลุ่มๆ ละ 5 คน 7 กลุ่ม ช่วยกันคิดว่าควรรู้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพของบุคคลในเรื่องใดบ้าง
2. นักเรียนและครูช่วยกันคิดคำถามเกี่ยวกับอาชีพของบุคคล คำถามที่คิดว่าจะได้รับจากนักเรียน เช่น
What does he do? What does she do?
Where does he work? Where does she work? เป็นต้น
3. นักเรียนจับคู่ ทำการถามฝึกถามตอบและจดบันทึกข้อมูลจากการถามตอบ
4. ครูแจกตัวอย่างงานเขียนบรรยายบุคคล (Describing people) ในหัวข้อ อาชีพของบุคคล พร้อมใบงานการเขียนบรรยายบุคคล (Describing people) : อาชีพของบุคคล

การสอนเขียน
แบบเน้นผลงาน

การสอนเขียน
แบบเน้น
กระบวนการ

การสอนเขียน
แบบเน้น
กระบวนการ

การสอนเขียน
แบบเน้นผลงาน

5. นักเรียนเขียนบรรยายบุคคล (Describing people) : อาชีพ
ของบุคคล

6. นักเรียนแลกเปลี่ยนงานเขียน อ่านและให้แสดงความคิดเห็นต่อ
งานเขียน ส่งงานเขียนคืนเจ้าของงานเขียน

7. นักเรียนอ่านความคิดเห็นของเพื่อนและครูแล้วปรับปรุงงาน
เขียนของตนเอง

การสอนเขียน
แบบเน้น
กระบวนการ

2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียน

เป็นแบบอัตโนมัติให้นักเรียนเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษ กำหนดชื่อเรื่อง บริบท ประเภท
งานเขียนและความยาวของความเรียง มีความยาวประมาณ 50-100 คำ หรือ 10-15 ประโยค ใช้เวลา
1 ชั่วโมงการเรียน (60 นาที) มีผู้ประเมิน 3 คน ได้แก่ ผู้วิจัย และครูที่สอนวิชาการเขียนเรียงความ
จำนวน 2 คน กรรมการ 3 คนเป็นผู้ตรวจให้คะแนน โดยใช้เกณฑ์การประเมินงานเขียนที่ดัดแปลง
จากแนวคิดของจาคอบ (Jacob, 1981) ในการศึกษางานวิจัยครั้งนี้มีการสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
อย่างละ 1 ครั้ง ใช้ข้อสอบชุดเดียวกัน

วิธีการหาคุณภาพแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียน

การสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียน ดำเนินการตาม
ขั้นตอนดังนี้

1. นำแบบทดสอบอัตโนมัติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญสาขาการสอนภาษาอังกฤษ 3 ท่าน
เพื่อตรวจสอบความถูกต้องทางภาษาและความเหมาะสม
2. นำแบบทดสอบอัตโนมัติที่ผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจและเสนอแนะไว้ มาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องและ
เหมาะสมยิ่งขึ้น
3. นำแบบทดสอบอัตโนมัติที่แก้ไขถูกต้องแล้ว ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3/7 จำนวน 35 คน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัสวิชา อ23101
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560

3. เกณฑ์การประเมินงานเขียน

เกณฑ์การประเมินงานเขียนที่ดัดแปลงจากแนวคิดของจาคอบ (Jacob, 1981) กำหนด
เกณฑ์การให้คะแนน และระดับความสามารถในการเขียนของนักเรียนไว้ 5 ระดับ โดย

พิจารณาจากองค์ประกอบ 5 ด้าน ได้แก่ เนื้อหา เนื้อหา การเรียบเรียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ กลไกการเขียน และระบบการลำดับและการพัฒนาของงานเขียน และกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละระดับไว้ชัดเจน นำเกณฑ์ไปใช้ตรวจให้คะแนนงานเขียนของนักเรียน

เกณฑ์การตรวจประเมินงานเขียนครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ปรับจากเกณฑ์ของจาacob โดยผู้วิจัยกำหนดคะแนนเต็มไว้ 20 คะแนน เพื่อให้เหมาะสมกับความยาวของงานเขียน ซึ่งผู้วิจัยกำหนดให้เขียนเพียง 1 ย่อหน้า มีความยาวอยู่ระหว่าง 50-100 คำ หรือ 10-15 ประโยค และกำหนดองค์ประกอบของเกณฑ์การประเมิน ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้

1. หัวเรื่อง/ ประโยคใจความสำคัญของเรื่อง และ เนื้อหา (Topic/ Topic sentence & Sensory details)	4	คะแนน
2. การเรียบเรียง (Sentence structure & sentence fluency)	4	คะแนน
3. คำศัพท์ (Word Choice)	4	คะแนน
4. ไวยากรณ์ กลไกการเขียน (Grammar, Spelling, Capitalization, & Punctuation)	4	คะแนน
5. ระบบการลำดับและการพัฒนาของงานเขียน (Organization and Development)	4	คะแนน
รวม	20	คะแนน

พหุ ประถมศึกษา ชีวะ

เกณฑ์การให้คะแนนการเขียน

คะแนน รายการ	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
หัวเรื่อง/ ประโยค ใจความสำคัญของ เรื่อง(Topic/ Topic Sentence) และ เนื้อหา (Sensory details)	Introductory paragraph clearly states subject of paragraph and captures reader's attention. Writing includes details that appeal to at least three of the five senses (taste, touch, sound, sight, smell).	Introductory paragraph states subject of paragraph but is not particularly inviting to the reader Includes details that appeal to fewer than three of the five senses.	Introductory paragraph attempts to state subject of writing but does not capture reader's attention. Includes details that appeal to only one of the five senses.	No attempt is made to state the subject of the paragraph in an introductory paragraph. Includes no details that appeal to one of the five senses.
คำศัพท์ (Word Choice)	Writer uses vivid words and phrases that linger or draw pictures in the reader's mind, and the choice and placement of the words seems accurate, natural and not forced.	Writer uses vivid words and phrases that linger or draw pictures in the reader's mind, but occasionally the words are used inaccurately or seem overdone.	Writer uses words that communicate clearly, but the writing lacks variety, punch or flair.	Writer uses a limited vocabulary that does not communicate strongly or capture the reader's interest. Jargon or cliches may be present and detract from the meaning.

การเรียบเรียง (Sentence structure & sentence fluency)	All sentences are well-constructed with varied structure.	Most sentences are well-constructed with varied structure.	Most sentences are well-constructed but have a similar structure.	Sentences lack structure and appear incomplete or rambling.
ไวยากรณ์ (Grammar) กลไกการเขียน (Spelling, Capitalization & Punctuation)	There are no errors in grammar, spelling, capitalization, or punctuation.	There are some errors; however, these errors do not distract the reader.	There are errors that distract the reader.	There are serious errors that interfere with the reader's understanding of the essay.
ระบบการลำดับ และการพัฒนาของ งานเขียน (Organization and Development)	Writer organizes the paragraph in multiple, fully-developed paragraphs with transitions and links that connect the body paragraphs back to the task.	Writer organizes the paragraph in multiple paragraphs with some transitions and links that connect the body paragraphs back to the task.	Writer organizes the paragraph in paragraphs that need further development. Transitions and links to the task are inadequate.	Writer does not organize the paragraph in paragraphs. There are no transitions or links back to the task.

ระดับความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ

เมื่อตรวจงานเขียนของนักเรียนแล้ว ต้องมีการประเมินระดับความสามารถการเขียนของนักเรียน โดยนำคะแนนการเขียนของนักเรียนมาเทียบกับระดับความสามารถ ซึ่งผู้วิจัยตัดแปลงจากเกณฑ์ของ จากอบ

คะแนน

16 – 20

13 – 15

10 – 12

0 – 9

ระดับความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษ

ดีมาก (Very good)

ดี (Good)

พอใช้ (Fair)

อ่อน (Poor)

ตาราง ระดับความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษ โดยประยุกต์จากเกณฑ์ของ จาคอบ (Jacob, 1981) จากนั้นนำคะแนนที่นักเรียนได้ มาปรับจากคะแนนเต็ม 20 ให้เหลือ 5 คะแนน และนำไปแปรผลกับเกณฑ์การให้คะแนนของบุญชม ศรีสะอาด (2545) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความสามารถอยู่ในเกณฑ์มากที่สุด
 ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความสามารถอยู่ในเกณฑ์มาก
 ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความสามารถอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง
 ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความสามารถอยู่ในเกณฑ์น้อย
 ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความสามารถอยู่ในเกณฑ์น้อยที่สุด

วิธีการหาคุณภาพเกณฑ์การประเมินงานเขียน

การสร้างและหาคุณภาพ โดยใช้เกณฑ์การประเมินงานเขียน ดำเนินตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาหลักการวัดผลและประเมินผลที่กำหนดให้หลักสูตรวิชาการเขียน จากหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ
 2. ศึกษาหลักการวัดผลและแบบประเมินงานเขียนและพิจารณาเลือกแบบประเมินงานเขียนของจาคอบ
 3. นำหลักการประเมินงานเขียนตามแนวความคิดของจาคอบมาดัดแปลง และสร้างเกณฑ์การประเมินงานเขียนให้สอดคล้องกับหลักสูตรและสภาพความเป็นไปได้ของนักเรียน
 4. นำเกณฑ์การประเมินงานเขียน ไปใช้ทดลองก่อนการทดลองจริงซึ่งทดลองใช้แผนในการสอนกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/7 จำนวน 35 คน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัสวิชา อ23101 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โดยสอน 20 คาบ นักเรียนทำแบบฝึกหัด 12 ครั้ง นักเรียนไม่มีการขาดสอบในแผนการสอนและผู้วิจัยเป็นผู้สอนในแผนการสอนนี้ โดยมีผู้ประเมิน 3 คนตรวจงานเขียนของผู้เรียนที่เคยเรียนวิชาการเขียน เพื่อดูการให้คะแนนเป็นไปในทางเดียวกัน
- 4. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อวิธีการสอนเขียนโดยเน้นความสมดุลระหว่างการเขียนแบบเน้นกระบวนการและการเขียนแบบเน้นผลงาน**

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อวิธีการสอนเขียนโดยเน้นความสมดุลระหว่างการเขียนแบบเน้นกระบวนการและการเขียนแบบเน้นผลงาน โดยใช้ประเด็นการประเมินในลักษณะเดียวกับการประเมินความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ โดยให้คะแนนและองค์ประกอบเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ตามรูปแบบของ ลิเกิร์ต (Likirt) ดังนี้

ระดับ 5	หมายความว่า	พึงพอใจมากที่สุด
ระดับ 4	หมายความว่า	พึงพอใจมาก
ระดับ 3	หมายความว่า	พึงพอใจปานกลาง
ระดับ 2	หมายความว่า	พึงพอใจน้อย
ระดับ 1	หมายความว่า	พึงพอใจน้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของแบบประเมินความพึงพอใจต่อวิธีการสอนเขียนโดย
 ความสมดุลระหว่างการเขียนแบบเน้นกระบวนการและการเขียนแบบเน้นผลงานตามเกณฑ์ของบุญ
 ชม ศรีสะอาด (2545) มีเกณฑ์พิจารณา ดังแสดงต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51 – 5.00	หมายถึง	มีความสามารถอยู่ในเกณฑ์มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 – 4.50	หมายถึง	มีความสามารถอยู่ในเกณฑ์มาก
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.51 – 3.50	หมายถึง	มีความสามารถอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.51 – 2.50	หมายถึง	มีความสามารถอยู่ในเกณฑ์น้อย
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 1.50	หมายถึง	มีความสามารถอยู่ในเกณฑ์น้อยที่สุด

วิธีการหาคุณภาพแบบประเมินความพึงพอใจต่อวิธีการสอนเขียนโดยเน้นความสมดุลระหว่าง การเขียนแบบเน้นกระบวนการและการเขียนแบบเน้นผลงาน

1. สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อวิธีการสอนเขียนโดยเน้นความสมดุลระหว่างการ
 เขียนแบบเน้นกระบวนการและการเขียนแบบเน้นผลงานตามรูปแบบของ ลิเกิร์ต (Likert) เป็น
 แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Likert Rating Scale)
2. นำผลจากข้อ 1 ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของแบบประเมิน
 ความพึงพอใจต่อวิธีการสอนเขียนโดยเน้นความสมดุลระหว่างการเขียนแบบเน้นกระบวนการและการ
 เขียนแบบเน้นผลงาน (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)
3. นำแบบประเมินที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความ
 ถูกต้องเหมาะสม และนำมาแก้ไขปรับปรุงต่อไป
4. นำไปให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบประเมินความพึงพอใจต่อวิธีการสอนเขียนโดยเน้น
 ความสมดุลระหว่างการเขียนแบบเน้นกระบวนการและการเขียนแบบเน้นผลงาน เมื่อเสร็จสิ้นการ
 ทดลองแล้ว

ผู้เชี่ยวชาญในงานวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

กลุ่มผู้เชี่ยวชาญในการตรวจงานการเขียนของนักเรียน (ใบงานการเขียน) ประกอบไปด้วย 3 ท่าน

1. ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ ปฏิบัติการสอนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานและวิชาการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษเป็นระยะเวลา 20 ปี
2. ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ ปฏิบัติการสอนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานและวิชาการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษเป็นระยะเวลา 17 ปี
3. ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผล ปฏิบัติการสอนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน วิชาคณิตศาสตร์เพิ่มเติม เป็นระยะเวลา 25 ปี

กลุ่มผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย (แผนการสอน) ประกอบไปด้วย 5 ท่าน

- 1) อดีตผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร กศ.ด. การบริหารและพัฒนาการศึกษา
- 2) ครูชำนาญการพิเศษ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ศศ.ม. การสอนภาษาอังกฤษ
- 3) ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและหลักสูตร ศศ.ม. ภาษาอังกฤษ
- 4) ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัย กศ.ม. การวิจัยการศึกษา
- 5) ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผล กศ.ม. การวัดผลการศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ลำดับวิธีการเก็บข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงโดยเลือกนักเรียน 1 ห้อง ซึ่งมีจำนวน

นักเรียนทั้งหมด 35 คน ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/8 ซึ่งจัดความรู้นักเรียนแบบคละห้อง นักเรียนมีพื้นฐานทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันโดยสังเกตจากพฤติกรรมการเรียนในห้องเรียนและสมุดจดงานวิชาภาษาอังกฤษซึ่งสังเกตได้ว่าทักษะการเขียนภาษาอังกฤษไม่ดีเท่าที่ควร เช่น การบรรยายเป็นประโยค การสะกดคำศัพท์ เป็นต้น

2. นักเรียนเขียนชิ้นงาน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยให้นักเรียนดำเนินตามวิธีการที่กำหนด
3. ผู้วิจัยประเมินตรวจชิ้นงานและส่งกลับนักเรียน พร้อมคำแนะนำ
4. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการปฏิบัติงานการเขียนโดยเน้นความสมดุลระหว่างการเขียนแบบเน้นกระบวนการ (process writing) และการเขียนแบบเน้นผลงาน (product writing) โดยเก็บจากงานร่างที่ 2 ของแฟ้มสะสมผลงานนักเรียน
5. ผู้วิจัยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบประเมินการเขียนโดยเน้นความสมดุลระหว่างการเขียนแบบเน้นกระบวนการและการเขียนแบบเน้นผลงาน โดยเก็บจากงานร่างงานเขียนทั้งหมด และแบบแสดงความคิดเห็นต่อการเขียน (Reflection Paper) เพื่อดูพัฒนาการเขียน
6. หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลจากการปฏิบัติงานการเขียนและเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบประเมินการเขียนแล้ว ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามความพึงพอใจต่อวิธีการสอนเขียนโดยเน้นความสมดุลระหว่างการเขียนแบบเน้นกระบวนการและการเขียนแบบเน้นผลงาน
7. รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อหาค่าสถิติ โดยใช้โปรแกรมประมวลผลสำเร็จรูป
8. สรุปและอภิปรายผลการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการพัฒนาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยใช้รูปแบบการทดลองแบบ One Group Pretest Posttest Design (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543) มีแบบแผนการทดลองดังนี้

กลุ่ม	สอบก่อน	ตัวแปรอิสระ	สอบหลัง
(R)E	T ₁	X	T ₂

เมื่อ R หมายถึง การสุ่มตัวอย่าง
E หมายถึง กลุ่มทดลอง

- X หมายถึง การทดลอง คือ ให้เรียนด้วยแบบฝึกการพัฒนาความสามารถการเขียน
 พรรณนาที่สร้างขึ้น
- T₁ หมายถึง การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการทดลองของกลุ่มทดลอง
- T₂ หมายถึง การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล มีวิธีดำเนินการดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล
2. วิเคราะห์ข้อมูลการปฏิบัติงาน (Performance Assessment) การวิเคราะห์ข้อมูลการปฏิบัติงานเป็นการวิเคราะห์ทักษะการเขียนของนักเรียนจากแฟ้มสะสมผลงานการเขียน 2 ชั้น ด้วยแบบประเมินชิ้นงาน 2 แบบ คือแบบ 1. แฟ้มสะสมผลงาน 2. แบบแสดงความคิดเห็นต่อการเขียน (Reflection Paper)
3. วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ (Achievement Assessment) จากการสอบเขียนด้วยใบงาน 1 ใบงานหลังจากใช้แผนการสอนครบทั้ง 4 แผนการสอน โดยใช้ค่าสถิติ t-test (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2540) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543)
4. วิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจ (Satisfaction Assessment) ใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ค่าสถิติ ต่อไปนี้

1. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ของคะแนนความสามารถด้านการปฏิบัติงานด้านการเขียนจากงานเขียน 4 ชั้น (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543) จากสูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} = ค่าเฉลี่ยของคะแนน
 $\sum X$ = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N = จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2. ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนนการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์จากการสอบเขียนหลังจากใช้แผนการสอนครบ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543) จากสูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (x_i - \bar{x})^2}{n-1}}$$

เมื่อ	$S.D.$	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง
	x_i	แทน	คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่าง
	\bar{x}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

3. ใช้ค่าสถิติ t-test เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มตัวอย่างจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนและใช้เปรียบเทียบคะแนน (พงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543) จากสูตร

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญของการกระจายแบบ t
	D	แทน	ผลต่างของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียน
	$\sum D$	แทน	ผลรวมของผลต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียน
	n	แทน	จำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบ

4. ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์ของเนื้อหาในหนังสือเรียนกับเนื้อหาในแบบฝึกทักษะการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษและระหว่างข้อความกับพฤติกรรมที่ต้องการวัดของใบงานการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษ โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (พงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543) จากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องของข้อความทั้งหมด
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญของข้อความทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาทักษะการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษโดยการเน้นความสมดุลระหว่างการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน ผู้วิจัยสนใจที่จะทำวิจัยเพื่อนำมาพัฒนาทักษะการเขียนพรรณนาของนักเรียนโดยจะพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่มีความสมดุลระหว่างการเขียนแบบเน้นกระบวนการและการเขียนแบบเน้นผลงาน นอกจากนี้ยังใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความสมดุลระหว่างการเขียนแบบเน้นกระบวนการ (process writing) และการเขียนแบบเน้นผลงาน (product writing) พร้อมด้วยแบบประเมินการเขียนด้วยความสมดุลระหว่างการเขียนแบบเน้นกระบวนการและการเขียนแบบเน้นผลงานจำนวน 4 แผน แผนละ 5 ชั่วโมง รวม 20 ชั่วโมง และผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อวิธีการสอนเขียนที่เน้นความสมดุลระหว่างการเขียนแบบเน้นกระบวนการและการเขียนแบบเน้นผลงานโดยจัดทำเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Likert Rating Scale) โดยมีคำถามในงานวิจัย คือ

1. การสอนการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษโดยเน้นความสมดุลของการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงานช่วยพัฒนาความสามารถการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษของนักเรียนหรือไม่ อย่างไร
2. นักเรียนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอนเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษโดยเน้นความสมดุลระหว่างการเขียนแบบเน้นกระบวนการและการเขียนแบบเน้นผลงานหรือไม่

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถการเขียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน นำผลคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลองหาค่าสถิติด้วยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. ข้อมูลการปฏิบัติงาน (Performance Assessment)
ข้อมูลการปฏิบัติงาน (Performance Assessment) หมายถึง ข้อมูลการปฏิบัติงานการเขียนของนักเรียนจากงานเขียน 2 ชิ้นประกอบไปด้วย
 1. แฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio)
 2. แบบแสดงความคิดเห็นต่อการเขียน (Reflection Paper)
3. ข้อมูลประเมินผลสัมฤทธิ์ (Achievement Assessment)
ข้อมูลประเมินผลสัมฤทธิ์ (Achievement Assessment) หมายถึงข้อมูลประเมินผลสัมฤทธิ์

ทักษะการเขียนของนักเรียนจากการสอบเขียนหลังจากใช้แผนการสอนครบโดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต
ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4. ข้อมูลประเมินข้อมูลความพึงพอใจ (Satisfaction Assessment)

ข้อมูลประเมินความพึงพอใจ (Satisfaction Assessment) หมายถึงข้อมูลประเมินข้อมูล
ความพึงพอใจเป็นข้อมูลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการพัฒนาทักษะการเขียน
พรรณนาภาษาอังกฤษโดยเน้นความสมดุระหว่างการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอน
เขียนแบบเน้นผลงานโดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การประเมินเปรียบเทียบความสามารถการเขียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน
การประเมินเปรียบเทียบความสามารถการเขียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน
ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 6 การประเมินเปรียบเทียบความสามารถการเขียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

นักเรียนคนที่	คะแนน			
	ก่อนเรียน (20)	หลังเรียน (20)	ผลต่าง (D)	ผลต่างกำลังสอง (D ²)
1	8	17	9	81
2	10	18	8	64
3	8	17	9	81
4	6	17	11	121
5	8	17	9	81
6	9	18	9	81
7	8	18	10	100
8	8	18	10	100
9	7	17	10	100
10	9	18	9	81
11	11	18	7	49

ตาราง 6 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	คะแนน			
	ก่อนเรียน (20)	หลังเรียน (20)	ผลต่าง (D)	ผลต่างกำลังสอง (D ²)
12	12	17	5	25
13	6	18	12	144
14	9	18	9	81
15	8	19	11	121
16	9	19	10	100
17	6	17	11	121
18	11	19	8	64
19	12	18	6	36
20	8	17	9	81
21	9	17	8	64
22	6	18	12	144
23	7	18	11	121
24	9	18	9	81
25	8	18	10	100
26	9	17	8	64
27	10	17	7	49
28	11	17	6	36
29	9	18	9	81
30	9	18	9	81
31	10	18	8	64
32	10	17	7	49
33	12	18	6	36
34	11	18	7	49
35	8	18	10	100
รวม	311	620	309	2,831
ค่าเฉลี่ย	8.89	17.71	-	-
ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	1.71	0.62	-	-

จากตารางที่ 6 พบว่า มีจำนวนที่รับการทดสอบทั้งหมด 35 คน เมื่อทดสอบก่อนเรียนได้ คะแนนรวมทั้งสิ้น 311 คะแนน ทดสอบหลังเรียนได้คะแนนรวมทั้งสิ้น 620 คะแนน (จากคะแนนเต็ม 700 คะแนน) และมีผลรวมของผลต่างเท่ากับ 309 คะแนน ผลรวมของผลต่างทั้งหมดยกกำลังสองเท่ากับ 2,831 คะแนน คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 8.89 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.71 และ คะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 17.71 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.62 มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 8.82

จากตารางข้างต้น ความสามารถด้านการเขียนพรรณานาของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนมีพัฒนาการด้านการเขียนดีขึ้น ซึ่งมีคะแนนก่อนเรียนอยู่ในช่วงระหว่าง 6 – 12 คะแนน ซึ่งมีปัญหาด้านการเขียนของนักเรียนที่พบจากงานเขียนก่อนเรียนโดยเรียงจากมากไปหาน้อย คือ จำนวนคำที่เขียนพรรณานาภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยพบปัญหาจำนวนคำที่เขียนของนักเรียน มีนักเรียนไม่สามารถเขียนได้ถึง 50 คำ จำนวน 35 คน การสะกดคำศัพท์ (Spelling) มีนักเรียนที่ไม่สามารถสะกดคำศัพท์ที่ถูกต้องได้ จำนวน 33 คน การใช้ความสอดคล้องระหว่างประธานกับกริยาในประโยค (Subject – Verb Agreement) มีนักเรียนที่ไม่สามารถใช้รูปประโยคการใช้ความสอดคล้องระหว่างประธานกับกริยาได้ จำนวน 30 คน การใช้คุณศัพท์เจ้าของ (Possessive Pronouns) มีนักเรียนที่ไม่สามารถใช้การที่คุณศัพท์เจ้าของได้ถูกต้อง จำนวน 29 คน การใช้รูปแบบประโยคกาล (Tenses) มีนักเรียนที่ไม่สามารถใช้รูปแบบประโยคกาลได้ถูกต้อง จำนวน 28 คน การใช้คำนำหน้านาม (Articles) มีนักเรียนที่ไม่สามารถใช้คำนำหน้านามได้ถูกต้อง จำนวน 20 คน และการใช้คำนามในรูปแบบเอกพจน์ พหูพจน์ (Singular and Plural Nouns) ซึ่งมีนักเรียนที่ไม่สามารถใช้คำนามในรูปแบบเอกพจน์และพหูพจน์ได้ จำนวน 18 คน

เมื่อนักเรียนได้รับการฝึกฝนและได้ทำการสอบหลังเรียน ความสามารถด้านการเขียนพรรณานาภาษาอังกฤษของนักเรียนมีการพัฒนาดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ตัวอย่างเช่น เลขที่ 4, 13, 17 และ 22 มีคะแนนหลังเรียนดีขึ้นเป็น 17, 18, 17 และ 18 ตามลำดับ ซึ่งผู้วิจัยได้ลำดับปัญหาการเขียนของนักเรียนที่พบจากงานเขียนหลังเรียนโดยเรียงจากปัญหาการเขียนที่พบมากไปหาปัญหาการเขียนที่พบน้อย คือ จำนวนคำที่เขียนพรรณานาภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยไม่พบในปัญหาจากนักเรียนที่ไม่สามารถเขียนพรรณานาภาษาอังกฤษได้น้อยกว่า 50 คำ การสะกดคำศัพท์ (Spelling) ผู้วิจัยพบนักเรียนที่ไม่สามารถสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้องจำนวน 5 คน การใช้รูปแบบประโยคกาล (Tenses) นักเรียนที่สามารถใช้รูปแบบประโยคกาลในการเขียนพรรณานาภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน การใช้ความสอดคล้องระหว่างประธานกับกริยาในประโยค (Subject – Verb Agreement) ผู้วิจัยพบนักเรียนที่ไม่สามารถเขียนประโยคที่มีความสอดคล้องระหว่างประธานกับกริยาได้ จำนวน 2 คน การใช้คำนำหน้านาม (Articles) ผู้วิจัยพบนักเรียนที่ใช้คำนำหน้านามได้ไม่ถูกต้อง จำนวน 2 คน การใช้คุณศัพท์เจ้าของ (Possessive Pronouns) มีนักเรียนที่ไม่สามารถใช้คำคุณศัพท์เจ้าของ จำนวน 1 คน และ

การใช้คำนามในรูปแบบเอกพจน์ พหูพจน์ (Singular and Plural Nouns) ซึ่งมีนักเรียนที่ไม่สามารถ
ใช้คำนามในรูปแบบเอกพจน์ พหูพจน์ได้ จำนวน 1 คน

สรุป ความสามารถในการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษโดยเน้นความสมดุระหว่างการสอน
เขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงานของนักเรียนเพิ่มขึ้น กล่าวคือนักเรียนมี
พัฒนาการทางด้านทักษะการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษโดยดูได้จากจำนวนคำที่นักเรียนเขียนมีการ
เขียนที่ยาวขึ้น การสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนจากผลค่าเฉลี่ยต่ำในผลก่อนเรียนแล
ค่าเฉลี่ยสูงขึ้นในผลหลังเรียน การใช้ไวยากรณ์ด้านภาษาอังกฤษ อาทิ การใช้ประธานกับกริยาใน
ประโยค การใช้คุณศัพท์เจ้าของ การใช้รูปแบบประโยคกาล การใช้คำนำหน้านาม การใช้คำนามใน
รูปแบบเอกพจน์ พหูพจน์ นั้นดีขึ้นเห็นได้จากค่าเฉลี่ยผลการเขียนก่อนเรียนและผลการเขียนหลังเรียน
มีพัฒนาการที่ดีขึ้น

ตาราง 7 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)

การทดสอบ	จำนวน นักเรียน	ΣD	ΣD^2	$(\Sigma D)^2$	t
ก่อนเรียน	35	309	2,831	95,481	29.92**
หลังเรียน	35				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 7 พบว่า มีจำนวนที่รับการทดสอบทั้งหมด 35 คน เมื่อทดสอบก่อนเรียนและ
ทดสอบหลังเรียนในการสอนรูปแบบการสอนการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษโดยเน้นความสมดุลของ
การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน มีผลรวมของผลต่างเท่ากับ
309 คะแนนจาก 700 คะแนนของคะแนนทั้งหมด ผลรวมของผลต่างทั้งหมดยกกำลังสองเท่ากับ
2,831 คะแนน คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 8.89 ส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.71 และ คะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 17.71 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.62 มี
คะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 8.82 กล่าวโดยสรุปคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่า
ก่อนเรียนด้วยรูปแบบการสอนการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษโดยเน้นความสมดุลของการสอนเขียน
แบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงานซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ (ค่า t-test
dependent) ที่ระดับ .01 แสดงว่า รูปแบบการสอนเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษที่เน้นความสมดุล
ระหว่างการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน ส่งผลให้นักเรียนมี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

2. การประเมินข้อมูลการปฏิบัติงาน (Performance Assessment)

การประเมินข้อมูลการปฏิบัติงาน (Performance Assessment) หมายถึง การประเมินข้อมูลการปฏิบัติงานเป็นการประเมินทักษะการเขียนของนักเรียนจากงานเขียน 2 ชิ้นประกอบไปด้วย

1. แฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio) ซึ่งดูผลการประเมินการปฏิบัติงานจากงานเขียนของนักเรียน
2. แบบแสดงความคิดเห็นต่อการเขียน (Reflection Paper) ซึ่งดูผลการประเมินการปฏิบัติงานจากแบบเขียนแสดงความคิดเห็นต่อการเขียนของนักเรียน

ปรากฏผลดังนี้

รายการ	ใบงานการเขียน ที่ 1 (Draft 1)	ใบงานการเขียน ที่ 2 (Draft 2)	ใบงานการเขียน ที่ 3 (Final Draft)	คำอธิบาย
หัวเรื่อง/ ประโยคใจความ สำคัญของเรื่อง (Topic/ Topic Sentence) และเนื้อหา (Sensory details)	ไม่มีหัวเรื่องและ เนื้อหาไม่มีการ ขยายให้เห็นภาพ	ไม่มีหัวเรื่อง แต่เนื้อหามีการ ใช้คำพรรณนา เช่น generous, tolerant เป็นต้น	ไม่มีหัวเรื่อง โดยการขึ้นประ โยคด้วย He is a doctor. และ เนื้อหามีการใช้คำ พรรณนา เช่น generous, tolerant, sick, work very hard เป็นต้น	ควรขึ้นประโยค ด้วย Topic หรือ Topic Sentence เช่น John is my favorite doctor in my city.
คำศัพท์ (Word Choice)	มีการใช้ประโยค ความเดียว เช่น He helps and takes care sick people.	มีการใช้คำขยาย (adj.) เพิ่มขึ้น He works very hard. He is very generous. He is high tolerant.	มีการใช้คำขยาย (adj.) และ ปรับปรุงพัฒนา งานเขียนเพิ่มขึ้น He works very hard. He is very generous. He has high	มีการพัฒนาการ เขียนดีขึ้นจาก Draft 1-3 แต่ก็ ยังใช้คำศัพท์ไม่ เหมาะสม เช่น จาก tolerant เป็น tolerance

			tolerant. (tolerance) This occupation gains a lot of money.	มีคำศัพท์ใหม่ๆ เกิดขึ้น เช่น gain และการเลือกใช้ คำ เช่น occupation เป็น career มีพัฒนาการ ความสามารถ ของการเรียงเรียง ประโยคได้ดีขึ้น อย่างชัดเจน แต่ก็ มีผิดพลาด เช่น การใช้ คำนำหน้า นาม
การเรียบเรียง (Sentence structure & sentence fluency)	เป็นรูปแบบ ธรรมดาคล้าย ตัวอย่างใบงาน การเขียนที่ครู แจกให้ เช่น Doctor is a occupation hard and very tired.	มีการเรียงเรียงให้ ประโยคดีขึ้นจาก ความคิดเห็นของ เพื่อนและครู Doctor is a hard occupation and very tried.	มีการเรียง ประโยคดีขึ้น a doctor career is a hard and tiring. แต่ก็ยังมีผิดการ ใช้คำนำหน้านาม a	
ไวยากรณ์ (Grammar) กลไกการเขียน (Spelling, Capitalization & Punctuation)	ใช้ไวยากรณ์ผิด เช่น Doctor is a occupation has many money.	ไวยากรณ์พัฒนา ดีขึ้น เช่น Doctor is a hard occupation and very tired. But, This occupation has many money. แต่กลไกการ เขียนยังผิด เช่น Doctor is a hard occupation and very tired.	มีการพัฒนางาน เขียนได้ดีขึ้น เช่น He works very hard because a doctor career is a hard and tiring tired. But, This occupation gains a lot of money.	ไวยากรณ์และ กลไกการเขียนมี พัฒนาการอย่าง เห็นได้ชัด แต่ก็ยัง ไม่การสะกดผิด การใช้ตัวพิมพ์ ใหญ่ผิดบริบท ของประโยค การ ใช้เครื่องหมาย วรรคตอนผิดที่ใน ประโยค

		But, This occupation has many money.		
ระบบการลำดับ และการพัฒนา ของงานเขียน (Organization and Development)	การเขียนยังขาด คำเชื่อมเนื้อหา (transitions)	มีการใช้ but, because ในการ เขียน	เนื้อหาลำดับ ออกมาได้ ความหมายที่ นักเรียนต้องการ สื่อสารและมีการ ใช้คำเชื่อมเนื้อหา เช่น but, because, and	มีการจัดลำดับ เนื้อหาในใบงาน สุดท้ายได้ดีเมื่อ เทียบกับใบงาน แรกแต่ก็ยัง มีข้อผิดพลาดเรื่อง ไวยากรณ์อยู่ใน ประเด็นนี้

ผู้วิจัยขอสรุปความคิดเห็นต่อการพัฒนาความสามารถการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษของนักเรียนในรูปแบบการสอนการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษโดยเน้นความสมดุลของการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน คือ ก่อนการเขียนนักเรียนได้มีโอกาสพูดคุยเนื้อหากับครูและเพื่อนร่วมชั้นเรียนก่อนการฝึกเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษ นักเรียนชอบวิธีที่ได้อ่านตัวอย่างงานเขียนเพราะทำให้รู้จุดหมายปลายทางว่าการเขียนของตนเองเป็นแนวทิศทางใดซึ่งเทียบได้กับตัวอย่างที่ให้มาและ เมื่อนักเรียนได้ฝึกเขียนใบงานการเขียนที่ 1 ของแต่ละแผนการสอน (Draft 1) นักเรียนให้ข้อคิดเห็นว่างานเขียนในใบงานที่ 1 เหมือนกับตัวอย่างการเขียน เมื่อได้เริ่มเขียนในใบงานที่ 2 ของแต่ละแผนการสอน นักเรียนให้ความเห็นคือ ได้ปรับงานดีขึ้น เช่น การใช้ไวยากรณ์ ในเรื่อง คำนำหน้า การใช้คำคุณศัพท์เจ้าของ การใช้ความสัมพันธ์ระหว่างประธานและกริยาในประโยค การใช้คำเชื่อมเนื้อหา การสะกดคำ และการใช้คำศัพท์ใหม่ๆ ที่นักเรียนไม่เคยใช้ในการเขียนพรรณนา และนักเรียนได้ให้ความเห็นว่าการสอนเขียนด้วยรูปแบบการสอนการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษโดยเน้นความสมดุลของการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงานนั้นทำให้เกิดความเข้าใจดีขึ้นและมีพัฒนาการด้านการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษเพราะได้เห็นข้อเปรียบเทียบงานเขียนของตนเองจากแฟ้มสะสมงานและเกิดทักษะด้านการพรรณนาด้วยการใช้คำขยายเรื่องให้เห็นรูป รส สัมผัส มากขึ้น นักเรียนบางคนให้ความคิดเห็นว่าเป็นรูปแบบที่ดีเพราะได้อ่านงานเขียนตัวอย่างก่อนและได้พัฒนาปรับปรุงเป็นของตนเองด้วยการฝึกเขียน 3 ครั้ง

3. การประเมินผลสัมฤทธิ์ (Achievement Assessment)

การประเมินผลสัมฤทธิ์ (Achievement Assessment) หมายถึงการประเมินผลสัมฤทธิ์เป็นการประเมินทักษะการเขียนของนักเรียนจากการสอบเขียนหลังจากใช้แผนการสอนแต่ละแผนโดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปราบกฏผลดังนี้

ตาราง 8 การประเมินผลสัมฤทธิ์ทักษะการเขียนของนักเรียนจากการสอบเขียนหลังจากใช้แผนการสอนแต่ละแผน

ที่	ผลสอบทักษะการเขียนของนักเรียนหลังจากใช้ แผนการสอนแต่ละแผน				ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน
	ผลสอบครั้งที่ ที่ 1 (20)	ผลสอบครั้งที่ ที่ 2 (20)	ผลสอบครั้งที่ ที่ 3 (20)	ผลสอบครั้งที่ ที่ 4 (20)		
1	10	11	14	16	12.75	2.75
2	11	12	14	15	13.00	1.83
3	11	11	14	16	13.00	2.45
4	10	12	14	17	13.25	2.99
5	11	12	14	16	13.25	2.22
6	12	12	14	16	13.50	1.91
7	10	12	14	17	13.25	2.99
8	10	12	13	16	12.75	2.50
9	10	11	14	17	13.00	3.16
10	11	12	14	16	13.25	2.22
12	10	11	14	17	13.00	3.16
13	12	12	14	17	13.75	2.36
14	12	12	13	18	13.75	2.87
15	10	12	13	18	13.25	3.40
16	12	13	14	18	14.25	2.63
17	12	14	14	18	14.50	2.52
18	13	14	14	19	15.00	2.71
19	12	12	15	17	14.00	2.45
20	11	12	14	17	13.50	2.65

ตาราง 8 (ต่อ)

ที่	ผลสอบทักษะการเขียนของนักเรียนหลังจากใช้ แผนการสอนแต่ละแผน				ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน
	ผลสอบครั้ง ที่ 1 (20)	ผลสอบครั้ง ที่ 2 (20)	ผลสอบครั้ง ที่ 3 (20)	ผลสอบครั้ง ที่ 4 (20)		
	21	11	12	15		
22	10	12	15	17	13.50	3.11
23	10	12	14	16	13.00	2.58
24	10	13	15	17	13.75	2.99
25	12	13	14	18	14.25	2.63
26	11	13	14	18	14.00	2.94
27	11	14	14	17	14.00	2.45
28	10	13	15	18	14.00	3.37
29	10	12	15	18	13.75	3.50
30	10	12	16	18	14.00	3.65
31	11	13	16	18	14.50	3.11
32	11	13	15	18	14.25	2.99
33	12	14	15	17	14.50	2.08
34	12	14	15	18	14.75	2.50
35	11	14	16	18	14.75	2.99
ค่าเฉลี่ย	10.91	12.40	14.34	17.17	13.71	2.70
ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	0.89	0.95	0.76	0.89	0.62	0.08
แปลผล	ปานกลาง	ปานกลาง	มาก	มาก		

จากตาราง 8 เกณฑ์การตรวจประเมินงานเขียนครั้งนี้ผู้วิจัยได้ปรับจากเกณฑ์ของจาคอบ โดยผู้วิจัยกำหนดคะแนนเต็มไว้ 20 คะแนน เพื่อให้เหมาะสมกับความยาวของงานเขียน ซึ่งผู้วิจัย กำหนดให้เขียนเพียง 1 ย่อหน้า มีความยาวอยู่ระหว่าง 50-100 คำ หรือ 10-15 ประโยค และกำหนด องค์ประกอบของเกณฑ์การประเมิน ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้

1. หัวเรื่อง/ ประโยคใจความสำคัญของเรื่อง และ เนื้อหา (Topic/ Topic sentence

& Sensory details) หัวเรื่องหรือประโยคใจความสำคัญของเรื่อง และเนื้อหาที่มีรายละเอียดชัดเจน ไม่ออกนอกเรื่อง 4 คะแนน

2. การเรียบเรียง (Sentence structure and sentence fluency) การเรียบเรียงดี มีการจัดลำดับสมเหตุสมผล 4 คะแนน

3. คำศัพท์ (Word choice) คำศัพท์และการสะกดคำถูกต้องมีความสามารถในการใช้รูปแบบ ภาษาที่เหมาะสม 4 คะแนน

4. ไวยากรณ์ กลไกการเขียน (Grammar, Spelling, Capitalization and Punctuation) การสร้างประโยคและการใช้ไวยากรณ์ถูกต้องและสื่อความได้ความหมายถูกต้อง ชัดเจนการใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการใช้อักษรตัวใหญ่ถูกต้อง 4 คะแนน

5. ระบบการลำดับและการพัฒนาของงานเขียน (Organization and development) 4 คะแนน

เกณฑ์การตรวจประเมินงานเขียนมีคะแนนรวม 20 คะแนน

การประเมินผลสัมฤทธิ์ทักษะการเขียนของนักเรียนจากการสอบเขียนหลังจากใช้แผนการสอนแต่ละแผน พบว่า ความสามารถการเขียนของนักเรียนเพิ่มขึ้นโดยลำดับตั้งแต่ผลสอบครั้งที่ 1 – 2 อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยที่ 10.91, 12.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.89 และ 0.95 ตามลำดับ ในงานเขียนชิ้นที่ 3 – 4 อยู่ในระดับมาก ความสามารถในการเขียนของนักเรียนอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย 14.34, 17.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.76 และ 0.89 ตามลำดับ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

จำนวนคำที่เขียนพรรณนาภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยพบว่าในการสอบครั้งที่ 1 มีนักเรียนที่ยังไม่สามารถเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษได้ถึง 50 คำ จำนวน 33 คน ส่วนการสอบครั้งที่ 2-4 นักเรียนสามารถเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษได้ถึง 50 คำขึ้นไป จำนวน 35 คน

การสะกดคำศัพท์ (Spelling) ผู้วิจัยพบว่ามีนักเรียนที่ไม่สามารถสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง ดังนี้ การสอบครั้งที่ 1 มีจำนวนนักเรียนที่ไม่สามารถสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง จำนวน 33 คน การสอบครั้งที่ 2 จำนวน 27 คน การสอบครั้งที่ 3 จำนวน 15 คน และการสอบครั้งที่ 4 จำนวน 7 คน

การใช้รูปแบบประโยคกาล (Tenses) ผู้วิจัยพบว่านักเรียนไม่สามารถเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง ตัวอย่างเช่น นักเรียนเขียน He was tall. (Past Simple Tense) ซึ่งควรจะเป็น He is tall. (Present Simple Tense) He was a star. ควรจะเป็น He is a star. She had long hair. ควรเป็น She has long hair. I am study in Roi-Et Wittayalai School. ควรเป็น I am studying in Roi-Et Wittayalai School. เป็นต้น ซึ่งพบนักเรียนไม่สามารถใช้รูปแบบประโยคกาลได้ถูกต้อง ดังรายละเอียดต่อไปนี้ การสอบครั้งที่ 1 มีนักเรียนไม่สามารถใช้รูปแบบประโยคกาลได้ถูกต้อง จำนวน 28 คน การสอบครั้งที่ 2 มีนักเรียนไม่สามารถใช้รูปแบบประโยคกาลได้ถูกต้อง

จำนวน 15 คน การสอบครั้งที่ 3 มีนักเรียนไม่สามารถใช้รูปแบบประโยคกาลได้ถูกต้อง จำนวน 5 และการสอบครั้งที่ 4 มีนักเรียนไม่สามารถใช้รูปแบบประโยคกาลได้ถูกต้อง จำนวน 3 คน

การใช้ความสอดคล้องระหว่างประธานกับกริยาในประโยค (Subject – Verb Agreement) ผู้วิจัยพบว่านักเรียนไม่สามารถใช้ความสอดคล้องระหว่างประธานกับกริยาในประโยคได้ถูกต้อง ดังรายละเอียดต่อไปนี้ การสอบครั้งที่ 1 มีนักเรียนไม่สามารถใช้ความสอดคล้องระหว่างประธานกับกริยาในประโยคได้ถูกต้อง จำนวน 20 คน การสอบครั้งที่ 2 มีนักเรียนไม่สามารถใช้ความสอดคล้องระหว่างประธานกับกริยาในประโยคได้ถูกต้อง จำนวน 12 คน การสอบครั้งที่ 3 มีนักเรียนไม่สามารถใช้ความสอดคล้องระหว่างประธานกับกริยาในประโยคได้ถูกต้อง จำนวน 3 คน และการสอบครั้งที่ 4 มีนักเรียนไม่สามารถใช้ความสอดคล้องระหว่างประธานกับกริยาในประโยคได้ถูกต้อง จำนวน 2 คน

ผู้วิจัยพบปัญหาจากนักเรียนในเรื่องการใช้คำนำหน้านาม (Articles) ดังรายละเอียดต่อไปนี้ การสอบครั้งที่ 1 มีนักเรียนที่ไม่สามารถใช้คำนำหน้านามได้ถูกต้อง จำนวน 15 คน การสอบครั้งที่ 2 มีนักเรียนที่ไม่สามารถใช้คำนำหน้านามได้ถูกต้อง จำนวน 10 คน การสอบครั้งที่ 3 มีนักเรียนที่ไม่สามารถใช้คำนำหน้านามได้ถูกต้อง จำนวน 2 คน และการสอบครั้งที่ 4 มีนักเรียนที่ไม่สามารถใช้คำนำหน้านามได้ถูกต้อง จำนวน 2 คน

การใช้คำคุณศัพท์เจ้าของ (Possessive Pronouns) ผู้วิจัยพบนักเรียนที่ไม่สามารถใช้คำคุณศัพท์เจ้าของได้ถูกต้อง ดังนี้ การสอบครั้งที่ 1 มีนักเรียนที่ไม่สามารถใช้คำคุณศัพท์เจ้าของได้ถูกต้อง จำนวน 14 คน การสอบครั้งที่ 2 มีนักเรียนที่ไม่สามารถใช้คำคุณศัพท์เจ้าของได้ถูกต้อง จำนวน 8 คน การสอบครั้งที่ 3 มีนักเรียนที่ไม่สามารถใช้คำคุณศัพท์เจ้าของได้ถูกต้อง จำนวน 1 คน และการสอบครั้งที่ 4 มีนักเรียนที่ไม่สามารถใช้คำคุณศัพท์เจ้าของได้ถูกต้อง จำนวน 1 คน

และการใช้คำนามในรูปแบบเอกพจน์ พหูพจน์ (Singular and Plural Nouns) ผู้วิจัยพบว่านักเรียนไม่สามารถใช้คำนามในรูปแบบเอกพจน์ พหูพจน์ได้ถูกต้อง ดังรายละเอียดต่อไปนี้ การสอบครั้งที่ 1 มีนักเรียนที่ไม่สามารถใช้คำนามในรูปแบบเอกพจน์ พหูพจน์ได้ถูกต้อง จำนวน 12 คน การสอบครั้งที่ 2 มีนักเรียนที่ไม่สามารถใช้คำนามในรูปแบบเอกพจน์ พหูพจน์ได้ถูกต้อง จำนวน 6 คน การสอบครั้งที่ 3 มีนักเรียนที่ไม่สามารถใช้คำนามในรูปแบบเอกพจน์ พหูพจน์ได้ถูกต้อง จำนวน 1 คน และการสอบครั้งที่ 4 มีนักเรียนที่ไม่สามารถใช้คำนามในรูปแบบเอกพจน์ พหูพจน์ได้ถูกต้อง จำนวน 1 คน

สรุป ทักษะการเขียนของนักเรียนจากการสอบเขียนหลังจากใช้แผนการสอนครบนั้นมีการพัฒนาดีขึ้นเห็นได้จากค่าเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้นจากการสอบครั้งที่ 1 – 4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 10.91, 12.40, 14.34 และ 17.17 ตามลำดับ

4. การประเมินข้อมูลความพึงพอใจ (Satisfaction Assessment)

การประเมินข้อมูลความพึงพอใจ (Satisfaction Assessment) หมายถึง การประเมินข้อมูลความพึงพอใจเป็นการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการพัฒนาทักษะการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษโดยเน้นความสมดุลระหว่างการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงานโดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตาราง 9 การประเมินข้อมูลความพึงพอใจเป็นการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการพัฒนาทักษะการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษโดยเน้นความสมดุลระหว่างการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน

รายการประเมิน	N	ระดับความคิดเห็น		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. นักเรียนได้ฝึกการคิดก่อนการก่อนเขียนโดยการถามตอบคำถามเกี่ยวกับข้อมูลการเขียนบรรยายบุคคลกับเพื่อนร่วมชั้นก่อนลงมือเขียน	35	4.86	0.35	มากที่สุด
2. นักเรียนได้ฝึกการเขียนพรรณนาจากการอ่านข้อมูลต้นแบบที่ครูแจกให้ในชั้นเรียน	35	5.00	0.00	มากที่สุด
3. นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นต่องานของตนเองและอ่านความคิดเห็นของเพื่อน ครู และตนเองแล้วนำมาแก้ไขพัฒนาปรับปรุงงานเขียนของตนเอง	35	5.00	0.00	มากที่สุด
4. นักเรียนได้พัฒนาปรับปรุงงานเขียนของตนเองจากการอ่านความคิดเห็นของเพื่อน ครู และตนเอง	35	4.97	0.17	มากที่สุด
5. นักเรียนสามารถเห็นถึงจุดบกพร่องของการเขียนของตนเอง	35	4.97	0.17	มากที่สุด
6. นักเรียนสามารถเห็นถึงจุดเด่นของการเขียนของตนเอง	35	4.94	0.23	มากที่สุด

ตาราง 9 (ต่อ)

รายการประเมิน	N	ระดับความคิดเห็น		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ
7. นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ต่อการเขียนของตนเอง	35	4.97	0.17	มากที่สุด
8. ขณะที่เขียนงานเขียน นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ด้านเนื้อหาของการเขียน	35	4.91	0.28	มากที่สุด
9. นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นต่องานเขียน พรรณนาของตนเองและสามารถเลือกชิ้นงานงานเขียนที่ตนเองชอบที่สุด พร้อมบอกเหตุผลได้	35	5.00	0.00	มากที่สุด
10. นักเรียนชอบการเรียนการสอนเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษโดยเน้นความสมดุลระหว่างการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน	35	5.00	0.00	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		4.96	1.64	มากที่สุด

จากตาราง 9 พบว่า ระดับความพึงพอใจของนักเรียนต่อการพัฒนาทักษะการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษโดยเน้นความสมดุลระหว่างการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน มีรายละเอียด คือ นักเรียนได้ฝึกการคิดก่อนการก่อนเขียนโดยการถามตอบคำถามเกี่ยวกับข้อมูลการเขียนบรรยายบุคคลกับเพื่อนร่วมชั้นก่อนลงมือเขียน มีค่าเฉลี่ย 4.86 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.35 ซึ่งอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด นักเรียนได้ฝึกการเขียนพรรณนาจากการอ่านข้อมูลต้นแบบที่ครูแจกให้ในชั้นเรียน มีค่าเฉลี่ย 5.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 ซึ่งอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นต่องานของตนเองและอ่านความคิดเห็นของเพื่อน ครู และตนเอง แล้วนำมาแก้ไขพัฒนาปรับปรุงงานเขียนของตนเอง มีค่าเฉลี่ย 5.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 ซึ่งอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด นักเรียนได้พัฒนาปรับปรุงงานเขียนของตนเองจากการอ่านความคิดเห็นของเพื่อน ครู และตนเอง มีค่าเฉลี่ย 4.97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.17 ซึ่งอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด นักเรียนสามารถเห็นถึงจุดบกพร่องของการเขียนของตนเอง มีค่าเฉลี่ย 4.97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.17 ซึ่งอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด นักเรียนสามารถเห็นถึงจุดเด่นของการเขียนของตนเอง มีค่าเฉลี่ย 4.94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.23

ซึ่งอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ต่อการเขียนของตนเอง มีค่าเฉลี่ย 4.97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.17 ซึ่งอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ขณะที่เขียนงานเขียน นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ด้านเนื้อหาของการเขียน มีค่าเฉลี่ย 4.94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.28 ซึ่งอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นต่องานเขียนพรรณนาของตนเองและสามารถเลือกชิ้นงานงานเขียนที่ตนเองชอบที่สุด พร้อมบอกเหตุผลได้ มีค่าเฉลี่ย 5.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 ซึ่งอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด และ นักเรียนชอบการเรียนการสอนเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษโดยเน้นความสมดุลระหว่างการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน มีค่าเฉลี่ย 5.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 ซึ่งอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด กล่าวโดยสรุปคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/8 โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย จำนวน 35 คน มีเจตคติต่อการพัฒนาทักษะการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษโดยเน้นความสมดุลระหว่างการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงานโดยรวมเฉลี่ย 4.96 ซึ่งหมายถึงนักเรียนมีเจตคติที่อยู่ในระดับมากที่สุด

สรุป การประเมินข้อมูลความพึงพอใจเป็นการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการพัฒนาทักษะการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษโดยเน้นความสมดุลระหว่างการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ทุกข้อเห็นได้จากนักเรียนได้ฝึกคิดก่อนการเขียนโดยการถามตอบคำถามข้อมูลการเขียน ได้ฝึกการเขียน นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นต่อการเขียนของตนเองและอ่านความคิดเห็นจากเพื่อนและครูเพื่อพัฒนางานเขียนตนเอง นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ต่องานเขียนของตนเอง ในขณะที่เขียนนักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ด้านเนื้อหาของการเขียน รูปแบบการเขียน เกิดการเรียนรู้ค้นพบคำศัพท์ใหม่และกลไกทางภาษา และนักเรียนชอบการเรียนการสอนเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษโดยเน้นความสมดุลระหว่างการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน

พูน ปณ ทิโต ชีเว

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาทักษะการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษโดยเน้นความสมดุลระหว่างการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงานของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3

งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษด้วยความสมดุลระหว่างการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ (process writing approach) และการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน และเพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อรูปแบบการเรียนการสอนพรรณนา ภาษาอังกฤษด้วยความสมดุลระหว่างการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ (process writing approach) และการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน (product writing approach)

ประชากรของการวิจัยคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย มีจำนวนนักเรียนทั้ง 500 คน ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงโดยเลือกนักเรียน 1 ห้องเรียน ซึ่งมีนักเรียนจำนวนทั้งหมด 35 คนที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560

ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในงานวิจัยครั้งนี้ ซึ่งประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถในการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษด้วยความสมดุลระหว่างการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียน (แบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน) เกณฑ์การประเมินงานเขียน และ แบบสอบถามความพึงพอใจต่อวิธีการสอนเขียนด้วยความสมดุลระหว่างการเขียนแบบเน้นกระบวนการและการเขียนแบบเน้นผลงาน โดยสรุปผลและอภิปรายผลดังนี้

สรุปผล อภิปรายผล

1. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลัง
จากผลการวิจัยการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังพบว่ามีจำนวนที่ทดสอบทั้งหมด 35 คน เมื่อทดสอบก่อนเรียนและทดสอบหลังเรียนในการสอนรูปแบบการสอนการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษโดยเน้นความสมดุลของการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงานโดยเป็นงานวิจัยศึกษากลุ่มเดียวและวัดก่อน-หลังการทดลอง (One Group Pretest Posttest Design) มีผลรวมของผลต่างเท่ากับ 309 คะแนนจาก 700 คะแนนของคะแนนทั้งหมด ผลรวมของผลต่างทั้งหมดยกกำลังสองเท่ากับ 2,831 คะแนน คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 8.89 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.71 และ คะแนนหลัง

เรียนมีค่าเฉลี่ย 17.71 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.62 มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 8.82 กล่าวโดยสรุปคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยรูปแบบการสอนการเขียน พรรณนาภาษาอังกฤษโดยเน้นความสมดุลของการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงานซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ (ค่า t-test dependent) ที่ระดับ .01 แสดงว่า รูปแบบการสอนเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษที่เน้นความสมดุลระหว่างการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

จากผลอภิปรายได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยรูปแบบการสอนการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษโดยเน้นความสมดุลของการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงานซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ (ค่า t-test dependent) ที่ระดับ .01 กล่าวคือ รูปแบบการสอนเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษที่เน้นความสมดุลระหว่างการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งผู้วิจัยขอแยกเป็น 3 กลุ่ม คือ

1. ผลสัมฤทธิ์กลุ่มนักเรียนที่ได้คะแนนสูงขึ้นเมื่อทำการสอบหลังเรียน จำนวน 13 คน
2. ผลสัมฤทธิ์กลุ่มนักเรียนที่ได้คะแนนสูงปานกลางเมื่อทำการสอบหลังเรียนจำนวน 19คน
3. ผลสัมฤทธิ์กลุ่มนักเรียนที่ได้คะแนนสูงมากเมื่อทำการสอบหลังเรียน จำนวน 3 คน

ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ผลสัมฤทธิ์กลุ่มนักเรียนที่ได้คะแนนสูงขึ้นเมื่อทำการสอบหลังเรียน จำนวน 13 คน จากนักเรียนทั้งหมด 35 คน อันเนื่องจากการสอนที่ผสมผสานความสมดุลทั้งการเขียนแบบเน้นกระบวนการและเน้นผลงาน การสังเกตจากแฟ้มสะสมผลงานของนักเรียนได้สะท้อนถึงความสามารถด้านการเขียนที่ชัดเจน เช่น ด้านคำศัพท์ (Word Choice) จากการเขียนร่างงานการเขียนครั้งที่ 1 มีการใช้ประโยคความเดียว เช่น He helps and takes care sick people. ต่อมาในร่างงานเขียนครั้งที่ 2 มีการพัฒนาคือ มีการใช้คำขยาย (adj.) เพิ่มขึ้น He works very hard. He is very generous. He is high tolerant. และร่างงานเขียนสุดท้าย (Draft 3) มีการใช้คำขยาย(adj.) และปรับปรุงพัฒนางานเขียนเพิ่มขึ้น เช่น He works very hard. He is very generous. He has high tolerant. (tolerance) This occupation gains a lot of money. แต่ผู้วิจัยให้คำแนะนำกับนักเรียนเพิ่มเติมคือ ผลงานการเขียนที่นักเรียนได้เรียนผ่านรูปแบบที่สมดุลด้วยการเขียนแบบเน้นกระบวนการและการเขียนแบบเน้นผลงานมีการพัฒนาการเขียนดีขึ้นจาก Draft 1 ถึง 3 แต่ก็ยังใช้คำศัพท์ไม่เหมาะสมในบริบทที่นักเรียนแต่งประโยค เช่น จาก He has high tolerant เป็น He has a high tolerance. และสังเกตผลงานการเขียนคือมีคำศัพท์ใหม่ๆ เกิดขึ้น เช่น gain และการเลือกใช้คำ เช่น occupation เป็น career เป็นต้น ซึ่งผลการวิจัยนี้ได้สอดคล้องกับข้อเสนอแนะของพอลพานาดาน ซาแลม และ อิสเมล (Palpanadan, Salam and Isamil, 2014) ได้แนะนำว่า การสอนเขียน

ภาษาอังกฤษไม่ควรให้สอนเขียนในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง ควรสอนทั้งสองตรงตามความต้องการของผู้เรียน ธรรมชาติของผู้เรียน ลักษณะการเรียนรู้ของแต่ละคน และสถานการณ์ที่แตกต่างกัน

ผลสัมฤทธิ์กลุ่มนักเรียนที่ได้คะแนนสูงปานกลางเมื่อทำการสอบหลังเรียน จำนวน 19 คน จากนักเรียนทั้งหมด 35 คน ซึ่งถือว่าเป็นจำนวนที่ดีมากเพราะรูปแบบการสอนเขียนพรรณนาด้วยความสมดุลระหว่างการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงานส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการทักษะการเขียนที่ดีเมื่อเปรียบเทียบกับงานวิจัย ของฮาเช็มเนซฮา (Hashemnezza, 2012) ที่กล่าวว่ารูปแบบการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการมีผลที่ดีต่อการสอนเขียนกว่ารูปแบบการสอนด้วยการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน

ผลสัมฤทธิ์กลุ่มนักเรียนที่ได้คะแนนสูงมากเมื่อทำการสอบหลังเรียน จำนวน 3 คน จากนักเรียนทั้งหมด 35 คน อันเนื่องมาจากการสอนที่เน้นความสมดุลระหว่างการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงานสร้างความเข้าใจต่อนักเรียนในการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษ ซึ่งนักเรียนได้เขียนแสดงความคิดเห็น (Reflection paper) ต่อการพัฒนาความสามารถเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษของนักเรียนในรูปแบบการสอนการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษโดยเน้นความสมดุลของการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงานโดยผู้วิจัยกล่าวสรุปโดยสังเขป คือ ก่อนการเขียนนักเรียนได้มีโอกาสพูดคุยเนื้อหากับครูและเพื่อนร่วมชั้นเรียนก่อนการฝึกเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษ นักเรียนชอบวิธีที่ได้อ่านตัวอย่างงานเขียนเพราะทำให้รู้จุดหมายปลายทางว่าการเขียนของตนเองเป็นแนวทิศทางใดซึ่งเทียบได้กับตัวอย่างที่ให้มาและ เมื่อนักเรียนได้ฝึกเขียนใบงานการเขียนที่ 1 ของแต่ละแผนการสอน (Draft 1) นักเรียนให้ข้อคิดเห็นว่างานเขียนในใบงานที่ 1 เหมือนกับตัวอย่างการเขียน เมื่อได้เริ่มเขียนในใบงานที่ 2 ของแต่ละแผนการสอน นักเรียนให้ความเห็นคือ ได้ปรับงานดีขึ้น เช่น การใช้ไวยากรณ์ ในเรื่องคำนำหน้า การใช้คำคุณศัพท์เจ้าของ การใช้ความสัมพันธ์ระหว่างประธานและกริยาในประโยค การใช้คำเชื่อมเนื้อหา การสะกดคำ และการใช้คำศัพท์ใหม่ๆ ที่นักเรียนไม่เคยใช้ในการเขียนพรรณนา และนักเรียนได้ให้ความเห็นว่าการสอนเขียนด้วยรูปแบบการสอนการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษโดยเน้นความสมดุลของการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงานนั้นทำให้เกิดความเข้าใจดีขึ้นและมีพัฒนาการด้านการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษเพราะได้เห็นข้อเปรียบเทียบงานเขียนของตนเองจากแฟ้มสะสมงานและเกิดทักษะด้านการพรรณนาด้วยการใช้คำขยายเรื่องให้เห็นรูป รส สัมผัส มากขึ้น นักเรียนบางคนให้ความคิดเห็นว่าเป็นรูปแบบที่ดีเพราะได้อ่านงานเขียนตัวอย่างก่อน และได้พัฒนาปรับปรุงเป็นของตนเองด้วยการฝึกเขียน 3 ครั้ง

2. การวิจัยพบว่าข้อมูลการปฏิบัติงาน (Performance Assessment)

จากผลการวิจัยพบว่าข้อมูลการปฏิบัติงาน (Performance Assessment) ผู้วิจัยขอสรุปความคิดเห็น (Reflection paper) ต่อการพัฒนาความสามารถการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษของนักเรียนในรูปแบบการสอนการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษโดยเน้นความสมดุลของการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน ดังรายละเอียดผลการอภิปรายต่อไปนี้

1. นักเรียนได้ให้ความเห็น (Reflection paper) เกี่ยวกับการสอนเขียนด้วยรูปแบบการสอนการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษโดยเน้นความสมดุลของการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงานนั้นทำให้เกิดความเข้าใจดีขึ้นและมีพัฒนาการด้านการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษเพราะได้เห็นข้อเปรียบเทียบงานเขียนของตนเองจากแฟ้มสะสมงาน (Portfolio) และเกิดทักษะด้านการพรรณนาด้วยการใช้คำขยายเรื่องให้เห็นรูป รส สัมผัส มากขึ้น นักเรียนบางคนให้ความคิดเห็นว่าเป็นรูปแบบที่ดีเพราะได้อ่านงานเขียนตัวอย่างก่อนและได้พัฒนาปรับปรุงเป็นของตนเองด้วยการฝึกเขียน 3 ครั้ง (3 drafts) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปาซาน และ ฮาจี (Pasand and Haghi, 2013) ที่ศึกษาวิจัยและพบว่าการใช้รูปแบบแบบเขียนที่ให้ไว้แบบไม่สมบูรณ์ช่วยต่อยอดทักษะความแม่นยำการเขียนของนักเรียนได้ กล่าวคือ การฝึกเขียนด้วยวิธีของปาซาน และ ฮาจี ช่วยต่อยอดการเขียนแบบเน้นกระบวนการและเน้นผลงานนั้น มีลักษณะที่ค่อนข้างดีหลายประการ อาทิ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ การสะกดคำศัพท์ ความสอดคล้องประธานกริยาในประโยค รูปแบบประโยค (กาล) การใช้คำเชื่อม การใช้สรรพนามและสรรพนามแสดงความเป็นเจ้าของที่ถูกต้อง

2. นักเรียนขอวิธีการสอนคือก่อนการเขียนนักเรียนได้มีโอกาสพูดคุยเนื้อหาเกี่ยวกับครูและเพื่อนร่วมชั้นเรียนก่อนการฝึกเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษ

3. นักเรียนขอวิธีที่ได้อ่านตัวอย่างงานเขียนเพราะทำให้รู้จุดหมายปลายทางว่าการเขียนของตนเองเป็นแนวทิศทางใดซึ่งเทียบได้กับตัวอย่างที่ให้มาและ เมื่อนักเรียนได้ฝึกเขียนในใบงานการเขียนที่ 1 ของแต่ละแผนการสอน (Draft 1) นักเรียนให้ข้อคิดเห็นว่างานเขียนในใบงานที่ 1 เหมือนกับตัวอย่างการเขียน

4. นักเรียนได้เริ่มเขียนในใบงานที่ 2 ของแต่ละแผนการสอน นักเรียนให้ความเห็นคือได้ปรับปรุงดีขึ้น เช่น การใช้ไวยากรณ์ ในเรื่องคำนำหน้า การใช้คำคุณศัพท์เจ้าของ การใช้ความสัมพันธ์ระหว่างประธานและกริยาในประโยค การใช้คำเชื่อมเนื้อหา การสะกดคำ และการใช้คำศัพท์ใหม่ๆ ที่นักเรียนไม่เคยใช้ในการเขียนพรรณนา

จากผลการสรุปวิจัยแฟ้มสะสมผลงานของนักเรียน ความสามารถในการเขียนพัฒนาดีขึ้นด้วย

รูปแบบการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน ในประเด็นเช่น หัวเรื่อง/ ประโยคใจความสำคัญของเรื่อง(Topic/ Topic Sentence) และเนื้อหา (Sensory details) คำศัพท์ (Word Choice) การเรียบเรียง (Sentence structure & sentence fluency) ไวยากรณ์ (Grammar) กลไกการเขียน (Spelling, Capitalization & Punctuation) และระบบการลำดับและการพัฒนาของงานเขียน (Organization and Development) ซึ่งประโยชน์ของแฟ้มสะสมผลงานนั้นได้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Reckase (1995) Morgan (1999) Weldin and Tumarkin (1998) ได้กล่าวสรุปประโยชน์ตรงกันว่าแฟ้มสะสมผลงานเป็นผลงานที่รวบรวมแสดงให้เห็นถึงความพยายามความก้าวหน้า และผลสำเร็จในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งในการรวบรวมผลงาน

จากผลสรุปอภิปรายได้ ดังต่อไปนี้

1. หัวเรื่อง/ ประโยคใจความสำคัญของเรื่อง (Topic/ Topic Sentence) และเนื้อหา (Sensory details) นักเรียนส่วนใหญ่ยังขาดทักษะการเขียนหัวเรื่องหรือประโยคใจความสำคัญของเรื่อง
2. คำศัพท์ (Word Choice) นักเรียนมีการพัฒนาการเขียนดีขึ้นจาก Draft 1-3 แต่ก็ยังใช้คำศัพท์ไม่เหมาะสม เช่น จาก tolerant เป็น tolerance ในรูปแบบประโยค เช่น He has high tolerant ซึ่งควรเป็น He has high tolerance. นักเรียนได้ศึกษาและค้นพบคำศัพท์ใหม่ๆ เช่น gain และการเลือกใช้คำ เช่น occupation เป็น career
3. การเรียบเรียง (Sentence structure & sentence fluency) มีพัฒนาการความสามารถของการเรียงเรียงประโยคได้ดีขึ้นอย่างชัดเจน แต่ก็มีผิดพลาด เช่น การใช้คำนำหน้านาม ตัวอย่างเช่น
 Draft 1 = Doctor is a occupation hard and very tired.
 Draft 2 = Doctor is a hard occupation and very tired.
 Draft 3 = A doctor career is a hard and tiring. (Final draft)
4. ไวยากรณ์ (Grammar) กลไกการเขียน (Spelling, Capitalization & Punctuation) ไวยากรณ์และกลไกการเขียนมีพัฒนาการอย่างเห็นได้ชัด แต่ก็ยังมีการสะกดผิด การใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ผิดบริบทของประโยค การใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิดที่ในประโยค ตัวอย่างเช่น
 He works very hard because a doctor career is a hard and tiring tired.
 But, This occupation gains a lot of money.
5. ระบบการลำดับและการพัฒนาของงานเขียน (Organization and Development) นักเรียนจัดเนื้อหาลำดับออกมาได้ความหมายที่นักเรียนต้องการสื่อสารและมีการใช้คำเชื่อม (transitions) เนื้อหาเช่น but, because, and ได้ดีขึ้นจากใบงานการเขียนแรก

3. ผลการวิจัยข้อมูลประเมินผลสัมฤทธิ์ (Achievement Assessment)

จากผลการวิจัยข้อมูลประเมินผลสัมฤทธิ์ (Achievement Assessment) พบว่าการประเมินผลสัมฤทธิ์ทักษะการเขียนของนักเรียนจากการสอบเขียนหลังจากใช้แผนการสอนแต่ละแผนพบว่า ความสามารถการเขียนของนักเรียนเพิ่มขึ้นโดยลำดับตั้งแต่ผลสอบครั้งที่ 1 – 2 อยู่ในระดับปานกลาง ในงานเขียนขึ้นที่ 3 – 4 อยู่ในระดับมาก สิ่งนี้ได้แสดงให้เห็นว่าความสามารถการเขียนพจนานุกรมภาษาอังกฤษของนักเรียนดีขึ้นด้วยการการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการสอนด้วยความสมดุลของการสอนเขียนแบบเน้นผลงานและการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ ซึ่งการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการมีกระบวนการที่สอดคล้องกับการทำงานกลุ่มที่งานศึกษาวิจัยโดยเคสเลอร์ (Kessler, 1992) ซึ่งอภิปรายถึงประโยชน์ของการเรียนรู้ร่วมกัน (Cooperative Language Learning) และเฮดจ์ (Hedge, 1988) ที่กล่าวว่า การจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้จากการทำงานร่วมกัน ทำให้นักเรียน เกิดการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน อีกทั้งเป็นการพัฒนาทักษะด้านการเขียน เพราะนักเรียนต้องแสดงความคิดเห็น สร้างความเข้าใจ และอธิบายความเห็นต่างให้เพื่อนเข้าใจในขณะที่ทำงานร่วมกัน

จากการสรุปผลอภิปรายได้ว่า ความสามารถในการเขียนพจนานุกรมภาษาอังกฤษของนักเรียนนั้นดีขึ้น ซึ่งผู้วิจัยพบว่าการสอบครั้งที่ 1 มีนักเรียนที่ยังไม่สามารถเขียนพจนานุกรมภาษาอังกฤษได้ถึง 50 คำ จำนวน 33 คน ส่วนการสอบครั้งที่ 2-4 นักเรียนสามารถเขียนพจนานุกรมภาษาอังกฤษได้ถึง 50 คำขึ้นไป จำนวน 35 คน ผู้วิจัยขอให้รายละเอียดข้อมูลประเมินผลสัมฤทธิ์ (Achievement Assessment) ของนักเรียนดังรายละเอียดต่อไปนี้

ด้านหัวข้อเรื่อง/ ประโยคใจความสำคัญของเรื่อง และ เนื้อหา (Topic/ Topic sentence & Sensory details) นักเรียนส่วนใหญ่ขาดทักษะการเขียนหัวข้อเรื่อง

ด้านการเรียบเรียง (Sentence structure & sentence fluency) การใช้รูปแบบประโยคกาล (Tenses) ผู้วิจัยพบว่านักเรียนไม่สามารถเขียนพจนานุกรมภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง ตัวอย่างเช่น นักเรียนเขียน He was tall. (Past Simple Tense) ซึ่งควรจะเป็น He is tall. (Present Simple Tense) He was a star. ควรจะเป็น He is a star. She had long hair. ควรเป็น She has long hair. I am study in Roi-Et Wittayalai School. ควรเป็น I am studying in Roi-Et Wittayalai School. เป็นต้น ซึ่งพบนักเรียนไม่สามารถใช้รูปแบบประโยคกาลได้ถูกต้อง ดังรายละเอียดต่อไปนี้ การสอบครั้งที่ 1 มีนักเรียนไม่สามารถใช้รูปแบบประโยคกาลได้ถูกต้อง จำนวน 28 คน การสอบครั้งที่ 2 มีนักเรียนไม่สามารถใช้รูปแบบประโยคกาลได้ถูกต้อง จำนวน 15 คน การสอบครั้งที่ 3 มีนักเรียนไม่สามารถใช้รูปแบบประโยคกาลได้ถูกต้อง จำนวน 5 และการสอบครั้งที่ 4 มีนักเรียนไม่สามารถใช้รูปแบบประโยคกาลได้ถูกต้อง จำนวน 3 คน

ด้านคำศัพท์ (Word Choice) การสะกดคำศัพท์ (Spelling) ผู้วิจัยพบว่า มีนักเรียนที่ไม่สามารถสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง ดังนี้ การสอบครั้งที่ 1 มีจำนวนนักเรียนที่ไม่สามารถสะกดคำศัพท์ได้

ถูกต้อง จำนวน 33 คน การสอบครั้งที่ 2 จำนวน 27 คน การสอบครั้งที่ 3 จำนวน 15 คน และการสอบครั้งที่ 4 จำนวน 7 คน ซึ่งมีพัฒนาการที่ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเจน

ด้านไวยากรณ์ กลไกการเขียน (Grammar, Spelling, Capitalization, & Punctuation) ผู้วิจัยขอยกตัวอย่าง เช่น การใช้รูปแบบประโยคกาล (Tenses) ผู้วิจัยพบว่านักเรียนไม่สามารถเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง ตัวอย่างเช่น นักเรียนเขียน He was tall. (Past Simple Tense) ซึ่งควรจะเป็น He is tall. (Present Simple Tense) He was a star. ควรจะเป็น He is a star. She had long hair. ควรเป็น She has long hair. I am study in Roi-Et Wittayalai School. ควรเป็น I am studying in Roi-Et Wittayalai School. เป็นต้น ซึ่งพบนักเรียนไม่สามารถใช้รูปแบบประโยคกาลได้ถูกต้อง ดังรายละเอียดต่อไปนี้ การสอบครั้งที่ 1 มีนักเรียนไม่สามารถใช้รูปแบบประโยคกาลได้ถูกต้อง จำนวน 28 คน การสอบครั้งที่ 2 มีนักเรียนไม่สามารถใช้รูปแบบประโยคกาลได้ถูกต้อง จำนวน 15 คน การสอบครั้งที่ 3 มีนักเรียนไม่สามารถใช้รูปแบบประโยคกาลได้ถูกต้อง จำนวน 5 และการสอบครั้งที่ 4 มีนักเรียนไม่สามารถใช้รูปแบบประโยคกาลได้ถูกต้อง จำนวน 3 คน

การใช้ความสอดคล้องระหว่างประธานกับกริยาในประโยค (Subject – Verb Agreement) ผู้วิจัยพบว่านักเรียนไม่สามารถใช้ความสอดคล้องระหว่างประธานกับกริยาในประโยคได้ถูกต้อง ดังรายละเอียดต่อไปนี้ การสอบครั้งที่ 1 มีนักเรียนไม่สามารถใช้ความสอดคล้องระหว่างประธานกับกริยาในประโยคได้ถูกต้อง จำนวน 20 คน การสอบครั้งที่ 2 มีนักเรียนไม่สามารถใช้ความสอดคล้องระหว่างประธานกับกริยาในประโยคได้ถูกต้อง จำนวน 12 คน การสอบครั้งที่ 3 มีนักเรียนไม่สามารถใช้ความสอดคล้องระหว่างประธานกับกริยาในประโยคได้ถูกต้อง จำนวน 3 คน และการสอบครั้งที่ 4 มีนักเรียนไม่สามารถใช้ความสอดคล้องระหว่างประธานกับกริยาในประโยคได้ถูกต้อง จำนวน 2 คน ซึ่งการสอนที่เน้นความสมดุลทั้งสองกระบวนการก่อเกิดการพัฒนาความสามารถของนักเรียนในการเขียนพรรณนาได้ดี

ผู้วิจัยพบปัญหาจากนักเรียนในเรื่องการใช้คำนำหน้านาม (Articles) ดังรายละเอียดต่อไปนี้ การสอบครั้งที่ 1 มีนักเรียนที่ไม่สามารถใช้คำนำหน้านามได้ถูกต้อง จำนวน 15 คน การสอบครั้งที่ 2 มีนักเรียนที่ไม่สามารถใช้คำนำหน้านามได้ถูกต้อง จำนวน 10 คน การสอบครั้งที่ 3 มีนักเรียนที่ไม่สามารถใช้คำนำหน้านามได้ถูกต้อง จำนวน 2 คน และการสอบครั้งที่ 4 มีนักเรียนที่ไม่สามารถใช้คำนำหน้านามได้ถูกต้อง จำนวน 2 คน

ด้านระบบการลำดับและการพัฒนาของงานเขียน (Organization and Development) นักเรียนจัดรูปแบบได้ดีขึ้นเมื่อสังเกตจากงานเขียนในแต่ละแผนการสอนและมีพัฒนาการเขียนเห็นได้ชัดเมื่อนักเรียนได้รับการทดสอบการเขียนพรรณนาในแต่ละแผนการสอนจนถึงแผนการสอนสุดท้าย

4. ผลการสรุปข้อมูลประเมินความพึงพอใจ (Satisfaction Assessment)

จากผลการสรุปข้อมูลประเมินความพึงพอใจ (Satisfaction Assessment) ของนักเรียนต่อการพัฒนาทักษะการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษโดยเน้นความสมดุลระหว่างการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงานกล่าวโดยสรุปพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/8 โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย จำนวน 35 คน มีเจตคติที่ดีในระดับสูงมากต่อการพัฒนาทักษะการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษโดยเน้นความสมดุลระหว่างการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอน

จากผลการสรุปอธิบายได้สอดคล้องกับแบบแสดงความคิดเห็นต่อการสอนเขียน (Reflection paper) ผู้วิจัยขอสรุปเป็นรายข้อดังต่อไปนี้

1. นักเรียนได้ฝึกการคิดก่อนการก่อนเขียนโดยการถามตอบคำถามเกี่ยวกับข้อมูลการเขียนบรรยายบุคคลกับเพื่อนร่วมชั้นก่อนลงมือเขียน
2. นักเรียนได้ฝึกการเขียนพรรณนาจากการอ่านข้อมูลต้นแบบที่ครูแจกให้ในชั้นเรียน
3. นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นต่องานของตนเองและอ่านความคิดเห็นของเพื่อน ครู และตนเอง แล้วนำมาแก้ไขพัฒนาปรับปรุงงานเขียนของตนเอง
4. นักเรียนได้พัฒนาปรับปรุงงานเขียนของตนเองจากการอ่านความคิดเห็นของเพื่อน ครู และตนเอง
5. นักเรียนสามารถเห็นถึงจุดบกพร่องของการเขียนของตนเองและพัฒนาปรับปรุงแก้ไขงานเขียนของตนเอง
6. นักเรียนสามารถเห็นถึงจุดเด่นของการเขียนของตนเองแล้วนำไปต่อยอดการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษ
7. นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ต่อการเขียนของตนเอง
8. ขณะที่เขียนงานเขียน นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ด้านเนื้อหาของการเขียน
9. นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นต่องานเขียนพรรณนาของตนเองและสามารถเลือกชิ้นงานงานเขียนที่ตนเองชอบที่สุด พร้อมบอกเหตุผลได้
10. นักเรียนชอบการเรียนรู้การสอนเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษโดยเน้นความสมดุลระหว่างการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงานเพราะรูปแบบวิธีสอนนี้ช่วยให้นักเรียนพัฒนางานเขียนพรรณนาได้แตกต่างจากตัวอย่างงานเขียนได้และเกิดความรู้ใหม่ เช่น คำศัพท์ใหม่ การเรียบเรียงประโยคใหม่ การปรับปรุงแก้ไขงานใน dart ที่ 2 และ 3 ซึ่งโอกาสที่นักเรียนได้ตรวจงานเขียนให้เพื่อนจึงเห็นข้อบกพร่องและนำมาแก้ไขงานชิ้นต่อไปของตนเอง และนักเรียนได้มีการปรับแก้งานเขียนมาแล้วถึงสองครั้งและเห็นผลของงานดีขึ้นตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของไรม์ (Raimes, 1983) ได้กล่าวว่า การตรวจงานเขียนเช่นนี้ถือเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้นักเรียนและครูมีปฏิสัมพันธ์มากกว่าการส่งงานให้ผู้สอนตรวจประเมินข้อผิดพลาดนั้น (Raimes, 1983) ซึ่งสิ่งเหล่านี้

ส่งผลให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาการเขียน มีอารมณ์ความรู้สึกอยากเรียน มีการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนสอดคล้องกับแนวคิดของซอมเมอร์ (Sommers, 1980) ที่กล่าวว่ากระบวนการเขียนเป็นการสร้างและจัดระเบียบเรียงความคิดที่ได้จากการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า การที่นักเรียนสามารถพัฒนาด้านการเขียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นได้นั้น มีประเด็นที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีพัฒนาการ คือ กระบวนการสอนที่เน้นความสมดุลระหว่างการเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน การปฏิบัติงานเขียนที่มีสม่ำเสมอ การมีส่วนร่วมในการเรียนตลอดเวลา การแสดงความคิดเห็นต่อการเขียน การรวบรวมชิ้นงานต่างๆ ในแฟ้มสะสมงาน ตลอดจนการได้ฝึกการเขียนในหลายๆ ร่างการเขียน

ข้อเสนอแนะ

ก่อนเริ่มเรียนเขียน ครูควรอธิบายถึงการทำงานกลุ่มร่วมกันซึ่งมีทั้งนักเรียนที่เก่งและอ่อนในกลุ่ม นักเรียนที่ชอบงานกลุ่มและไม่ชอบงานกลุ่ม ครูต้องทำความเข้าใจให้เห็นข้อดีของการทำงานกลุ่มในรูปแบบของการสอนเขียน ซึ่งไม่เหมือนการทำงานกลุ่มรายงาน นักเรียนอ่อนจะพยายามมากขึ้น นักเรียนเก่งจะรู้สึกมีภาระที่ต้องช่วยนักเรียนอ่อนกว่า จะช่วยให้บรรยากาศในการเรียนดีขึ้น ครูควรอธิบายโครงสร้างทางไวยากรณ์ก่อนที่นักเรียนจะเขียน เพราะนักเรียนยังไม่เห็นขั้นตอนกระบวนการว่าจะไปทางใด

นักเรียนชอบเขียนในเรื่องที่อยู่ใกล้ตัวซึ่งผู้วิจัยพบจากการสังเกตการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในห้องเรียนระหว่างนักเรียนและนักเรียนหรือระหว่างครูและนักเรียน ดังนั้นครูควรเลือกกิจกรรมที่อยู่ในความสนใจของนักเรียน ซึ่งได้มาจากแบบสอบถาม การสัมภาษณ์ หรือการพูดคุยเพื่อให้นักเรียนได้เขียนในสิ่งที่ตนเองได้เลือกและเป็นเรื่องที่นักเรียนมีประสบการณ์ในหัวข้อนั้น ๆ จะทำให้นักเรียนไม่รู้สึกเบื่อ

การจัดกิจกรรมให้แสดงความคิดเห็นตนเองต่องานเขียนของคนอื่น เป็นการฝึกให้นักเรียนได้เขียนงานหลายรูปแบบ ได้แสดงความคิดเห็นของตนเอง ทำงานร่วมกับเพื่อน รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ๆ ได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และได้พัฒนาต่อยอดงานเขียนของตนเองได้ดียิ่งขึ้น

ควรมีการนำรูปแบบการสอนเขียนแบบเน้นความสมดุลระหว่างการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงานไปใช้กับนักเรียนในระดับอื่น

ควรศึกษาผลการใช้วิธีการสอนรูปแบบการสอนอื่น ๆ เช่น การสอนเขียนโดยกิจกรรมกลุ่มมาใช้ในการกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนของนักเรียนให้เพิ่มมากขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกพร บุญอาจ. (2553). การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ โดยวิธีสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้พูดภาษาอื่น มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- กอบแก้ว วัฒนจันทร์. (2542). การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้แฟ้มสะสมงาน. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ภาควิชาการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เขมานันท์ รัตนานิคม. (2556). การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบเน้นกระบวนการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้พูดภาษาอื่น มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- ชุตานภรณ์ แทนอ่อน. (2553). ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีเขียนแบบเน้นกระบวนการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนดงเจนวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพะเยา เขต 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ณัฐธา ถิละวัฒน์. (2547). การพัฒนาความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยการฝึกเขียนแบบเน้นกระบวนการ. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เทพพนม เมืองแมน และ สวิง สุวรรณ. (2540). ความพึงพอใจเป็นภาวะของความพึงพอใจหรือภาวะที่มีอารมณ์ในทางบวกที่เกิดขึ้น. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์การพิมพ์.
- ธูลีกาญจน์ พองอ่อน. (2556). การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบเน้นกระบวนการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้พูดภาษาอื่น มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รักพงษ์ วงษ์ธานี. (2546). เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความคงทนในการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนโดยการใช้โปรแกรมบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาวิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและวิธีเรียนต่างกัน. วิทยานิพนธ์ (กศ.ม. เทคโนโลยีการศึกษา) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- ศลิษา คนขยัน. (2556). *การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบเน้นกระบวนการตามแนวคิดของเฮดจ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้พูดภาษาอื่น มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). *การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม*. กรุงเทพฯ: ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสาวลักษณ์ รัตติวิชช์. (2531). *เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Applebee, A. (1989). *Writing in School*. Deakin University.
- Barton, J. and C. (1997). *A Portfolio Assessment: A Handbook for Educators*. New York: Addison-Wesley Publishing Company.
- Brown, D. (2000). *To Language Pedagogy*. San Francisco State University.
- Coker Jr., D. L. (2012). Writing: A mosaic of new perspectives. *Descriptive Writing*, 28(4), 159–172.
- Donald, M. M. (1982). *Learning by Teaching*. Boynton Cook Press.
- Edge, J. (1989). *Mistakes and Correction*. London/New York: Longman.
- Evan, V. (1993). *Portfolio Assessment in Foreign languages*.
- Flower, L., & Hayes, J. R. (1981). *A Cognitive Process Theory of Writing*. 4(32), 365–387.
- Folse, K.S.Vokoun, A.M. and Solomon, E. (1999). *Great Paragraphs*. Boston: Houghton Mifflin.
- GLASS glasste@state.gov, T. (2009). Why Thais write to other Thais in English. *World Englishes*, 28(4), 532–543.
- Halliday, M. A. (1978). *Language as a social semiotic: The social interpretation of Language and meaning*. London and Boston: Edward Arnold.
- Harmer, J. (1993). *The Practice of English Language Teaching*. Singapore: Longman Singapore Publishers Ltd.
- Hasan, K., A. M. (2010). Approaches to Writing in EFL/ESL Context: Balancing Product and Process in Writing Class at Tertiary Level. *Journal of NELTA*, 1–2(15), 77–88.

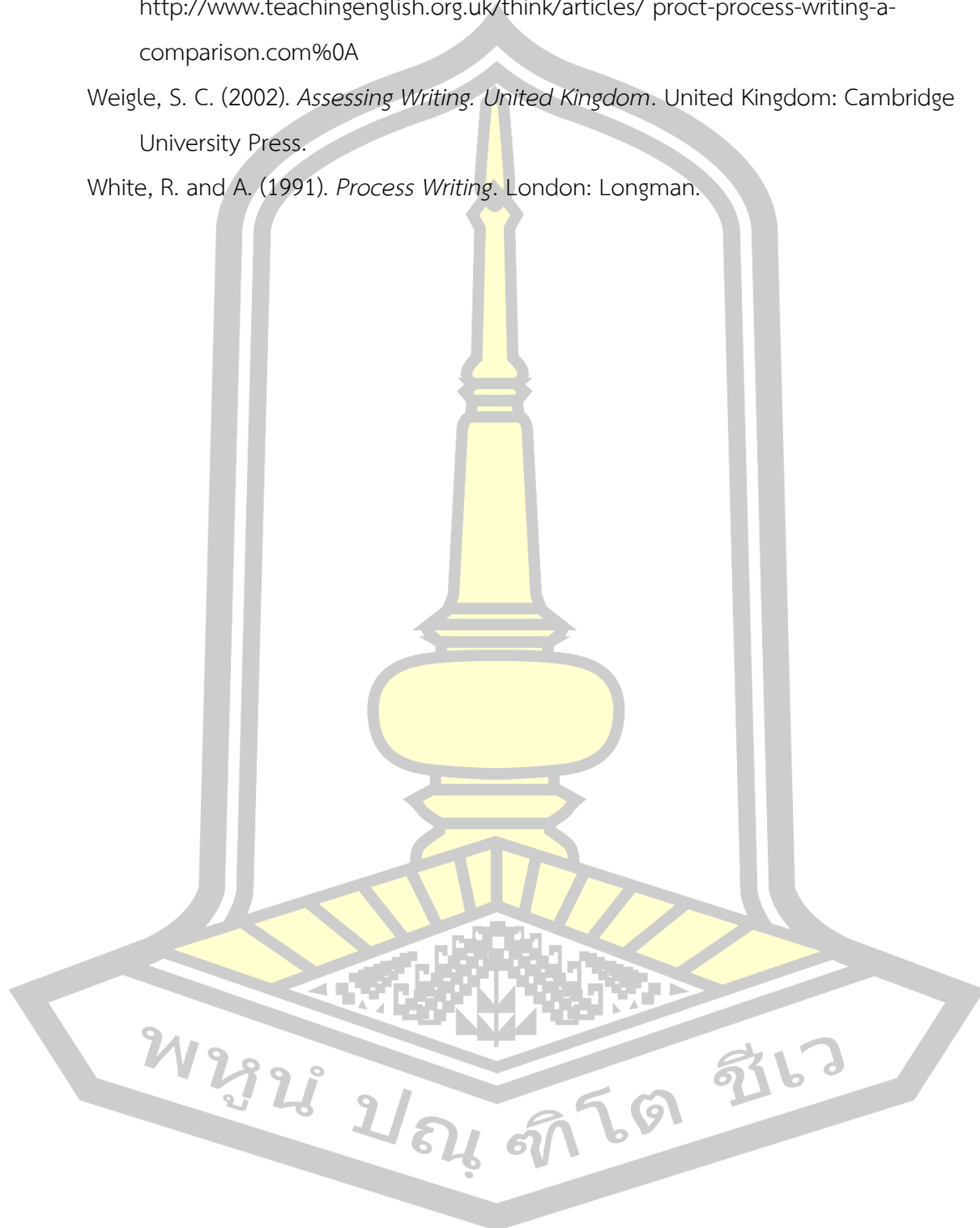
- Hashemnezha, H., H. N. (2012). A Comparative Study of Product, Process, and Post-process Approaches in Iranian EFL Student' Writing Skill. *Journal of Language Teaching and Research*, 4(3), 722–729.
- Heaton, J. (1979). *Writing English Language*. London: Longman Group Limited.
- Hedge, T. (1988). *Writing*. Hong Kong: Oxford University Press.
- Hedge, T. (1991). *Writing*. Hong Kong: ELBS.
- Hewins, C. P. (1986). Writing in a Foreign Language: Motivation and the Process Approach. *Foreign Language Annals*, 3(19), 219–223.
- Holmes, N. (2006). The Use of a Process-orientated Approach to Facilitate the Planning and Production Stages of Writing for Adult Students of English as a Foreign or Second Language. Retrieved from http://www.developingteachers.com/articles_tchtraining/processwlnicola.htm.
- How, K. and L. R. (2013). Descriptive Writing in Primary School: How Useful Are Linguistic Predictors of Reading? *Journal of Educational Research*, 106(5), 360–371. Retrieved from <http://weekly.cnbnews.com/news/article.html?no=124000>
- Ike, N. J. (1990). From Brainstorming to Creative Essay: Teaching Composition Writing to Large Classes. *English Teaching Forum*, 1(28), 43.
- Jacob, H. L. (1981). *Testing ESL Composition*. Rowley: Newbury House.
- Kessler, C. (1992). *Cooperative Language Learning*. Englewood Cliffs: Prentice Hall.
- Klenowski, V. (2002). *Developing portfolios for learning and assessment processes and Principles*. London: Routledge Falmer.
- Kotler, E. L. and H. L. A. (2002). *itizen evaluation and urban management : Services delivery in an era of protest*. New York: Haper & Row.
- Li, X. (2007). Identities and Beliefs in ESL Writing: From Product to Processes. *TESL Canada Journal*, 1(25), 41–65.
- Neeld, E. C. (1986). *Writing Brief*. Glenview, Ill: Scott, Foresman and Company.
- Nunan, D. (1990). *Designing Tasks for the Communicative Classroom*. Great Britain: Cambridge University Press.
- Nunan, D. (1999). *Second Language Teaching & Learning*. Hong Kong: Heinle & Heinle.

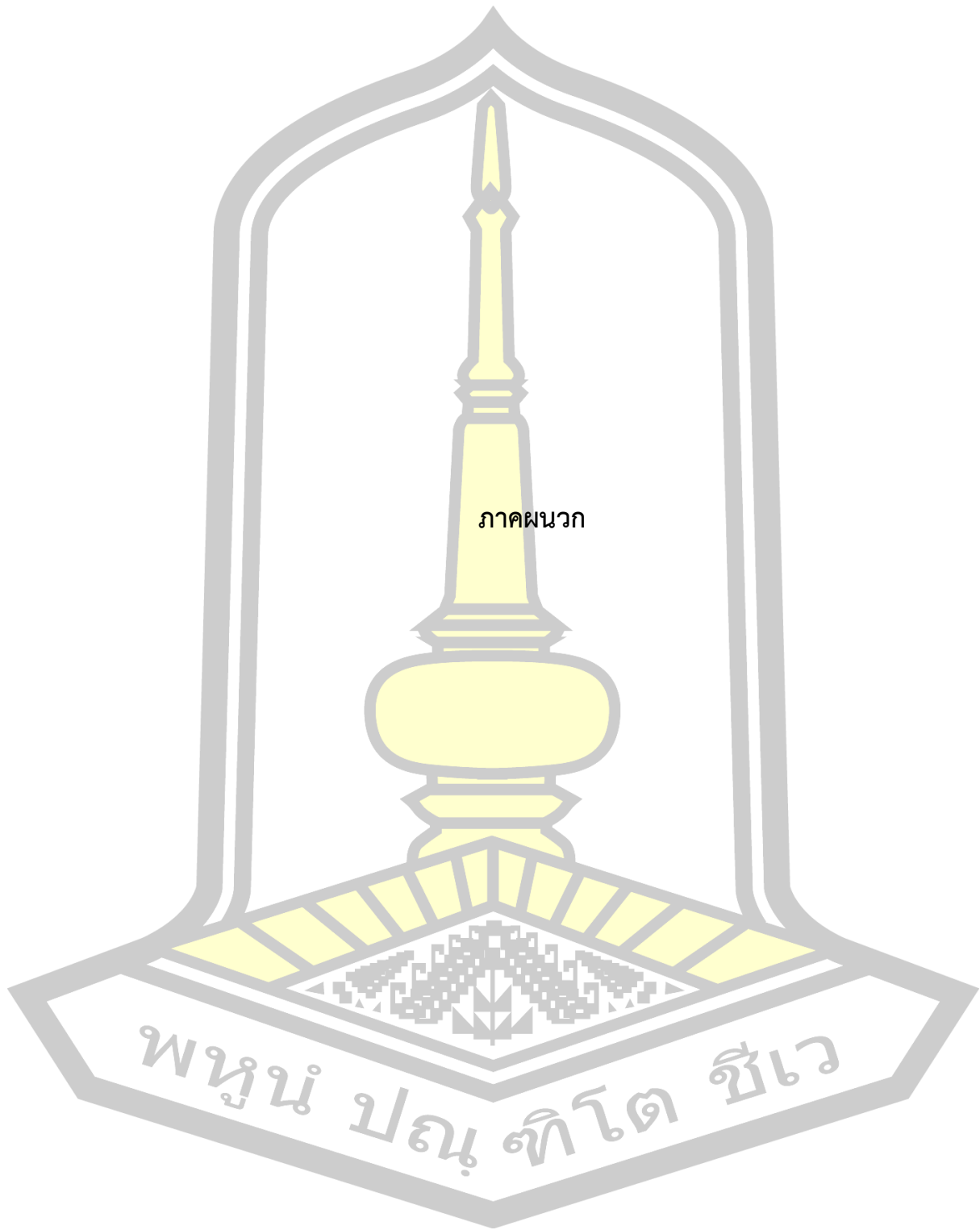
- Palpanadan, S. T., Salam, A. R. B., Isamil, F. B. (2014). Comparative Analysis of Process Versus Product Approach of Teaching Writing in Malaysian School: Review of Literature. *Middle-East Journal of Scientific Research*, 6(22), 789–795.
- Pasand, P. G., Haghi, E. B. (2013). Process-Product Approach to Writing: the Effect of Model Essays on EFL Learners' Writing Accuracy. *International Journal of Applied Linguistics & English Literature*, 1(2), 75–79.
- Pawapatcharandom, R. (2007). *An Investigation of Thai Student' English Language Problems and Their Learning Strategies in the International Program at Mahidol University*. King Mongkut's Institute of Technology North Bangkok.
- Ponim, N. (1993). *A Comparative Study of Controlled and Free Writing English Compositions of M. 6 Students*. Thesis, M.A. (Linguistics) Mahidol University.
- Raimes, A. (1983). *Techniques in Teaching Writing*. New York: Oxford University Press.
- Rusinovci, X. (2015). Teaching Writing Through Process-Genre Based Approach. *US-China Education Review A*, 5(10), 699–705.
- Salteh, A., & Sadeghi, K. (2015). What Writing Teachers say and What They Actually Do: The Mismatch between Theory and Practice. *Journal of Language Teaching & Research*, 4(6), 803–810.
- Sarhady, T. (2015). The Effect of Product/Process – Oriented Approach to Teaching and Learning Writing Skill on University Student Performances. *International Journal of Language and Applied Linguistics*, 2(1), 7–12.
- Scott, M. M. (1970). *Every Employer a Manager : More Meaningful work Through Job Environment*. New York: McGraw-Hill.
- Smith, F. (1990). *Writing and the Writer*. Heinemann Educational Books.
- Sommers, N. (1980). Revision Strategies of Student Writers. *College Composition and Communication*, 378–388.
- Sun, C., & Feng, G. (2009). Process Approach to Teaching Writing Applied in Different Teaching Models. *CCSE Journal*, 2(1), 150–155.
- Tompkins, G. E. (2004). *Teaching Writing Balancing Process and Product*. USA: Pearson Merrill/Prentice Hall.
- Vance, S. (1979). *Motivational grading of composition*. 9, 24-26.

Vanessa Steele. (2016). Product and process writing: A comparison. Retrieved from <http://www.teachingenglish.org.uk/think/articles/proct-process-writing-a-comparison.com%0A>

Weigle, S. C. (2002). *Assessing Writing*. United Kingdom. United Kingdom: Cambridge University Press.

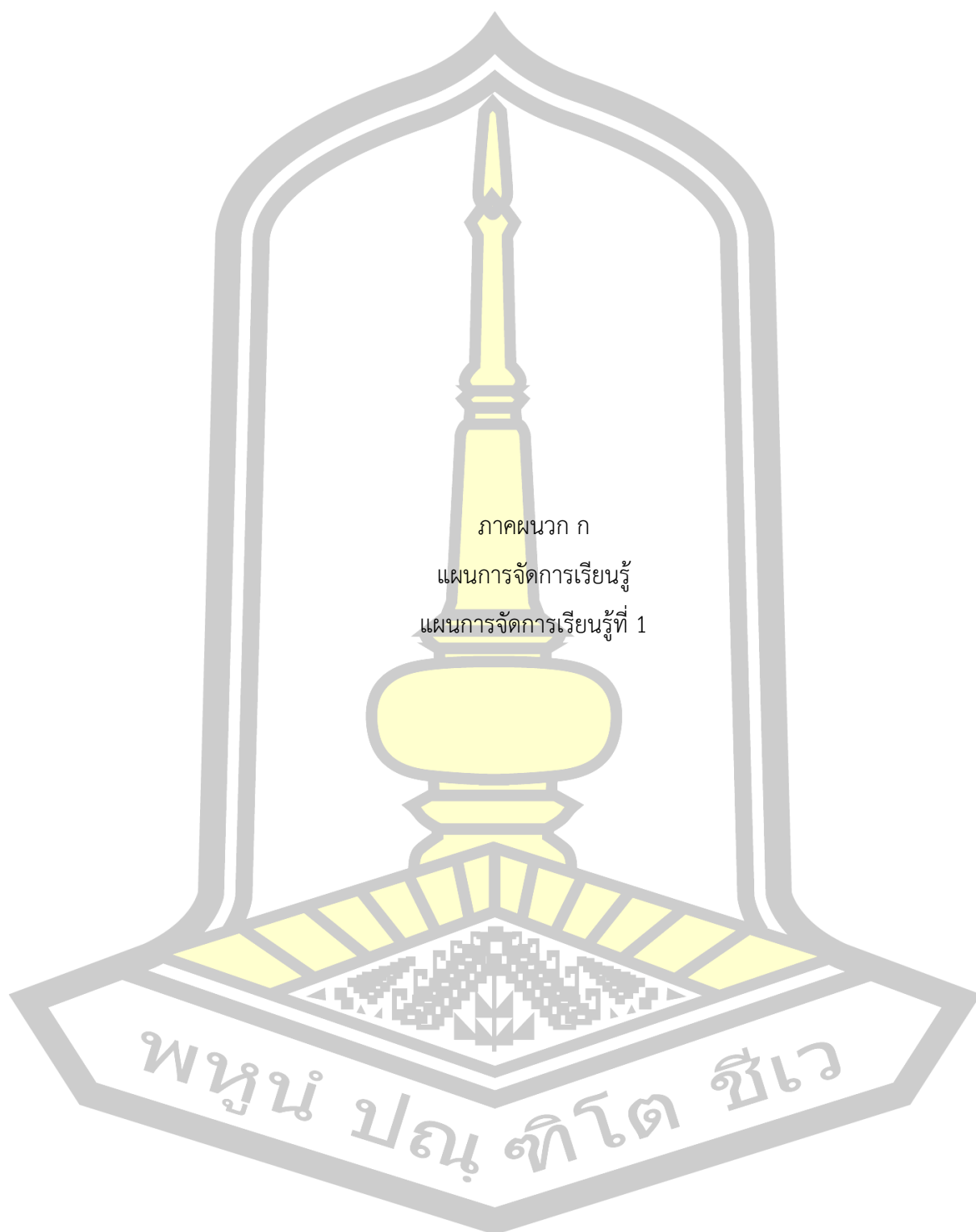
White, R. and A. (1991). *Process Writing*. London: Longman.

ภาคผนวก

พหุจน์ ปณฺ ทิโต สีเว

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

เรื่อง บรรยายบุคคล (Describing people) : ชื่อ อายุ ประวัติความเป็นมา
เวลา 5 ชั่วโมง

คาบที่ 1-5
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนสามารถเขียนบรรยายบุคคล ชื่อ อายุ ประวัติความเป็นมาได้

เนื้อหา/โครงสร้างเนื้อหา

1. Present Simple Tense
2. คำนาม คำสรรพนาม
3. กริยาช่วย verb to be, verb to do และ verb to have

สื่อ/ อุปกรณ์ที่ใช้สอน

1. ใบงาน บรรยายบุคคล (Describing people) : ชื่อ อายุ ประวัติความเป็นมา

กิจกรรมการเรียนรู้

1. นักเรียนแบ่งกลุ่มๆ ละ 5 คน 7 กลุ่ม ครูและนักเรียนช่วยกันคิดว่าควรรู้ข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับเพื่อนสนิทในเรื่องใดบ้าง
2. นักเรียนช่วยกันคิดคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว คำถามที่คาดว่านักเรียนจะคิดไว้ถาม เช่น

What is your favorite color/food?

What animal do you like?

What pet do you have?

Who is your favorite singer?

What do you like to do in your free time?

Where are you from?

What is your name? เป็นต้น

3. นักเรียนจับคู่ ทำการถามฝึกถามตอบและจดบันทึกข้อมูลจากการถามตอบ
4. ครูแจกตัวอย่างงานเขียนบรรยายบุคคล (Describing people) : ชื่อ อายุ ประวัติความเป็นมาพร้อมใบงานการเขียนบรรยายบุคคล (Describing people) : ชื่อ อายุ ประวัติความเป็นมา และครูและนักเรียนศึกษาตัวอย่างใบงานด้วยกัน
5. นักเรียนเขียนบรรยายบุคคล (Describing people) : ชื่อ อายุ ประวัติความเป็นมา
6. นักเรียนแลกเปลี่ยนงานเขียน อ่านและให้แสดงความคิดเห็นต่องานเขียน ส่งงานเขียนคืนเจ้าของงานเขียน
7. นักเรียนอ่านความคิดเห็นของเพื่อนและครูแล้วปรับปรุงงานเขียนของตนเอง

การประเมิน

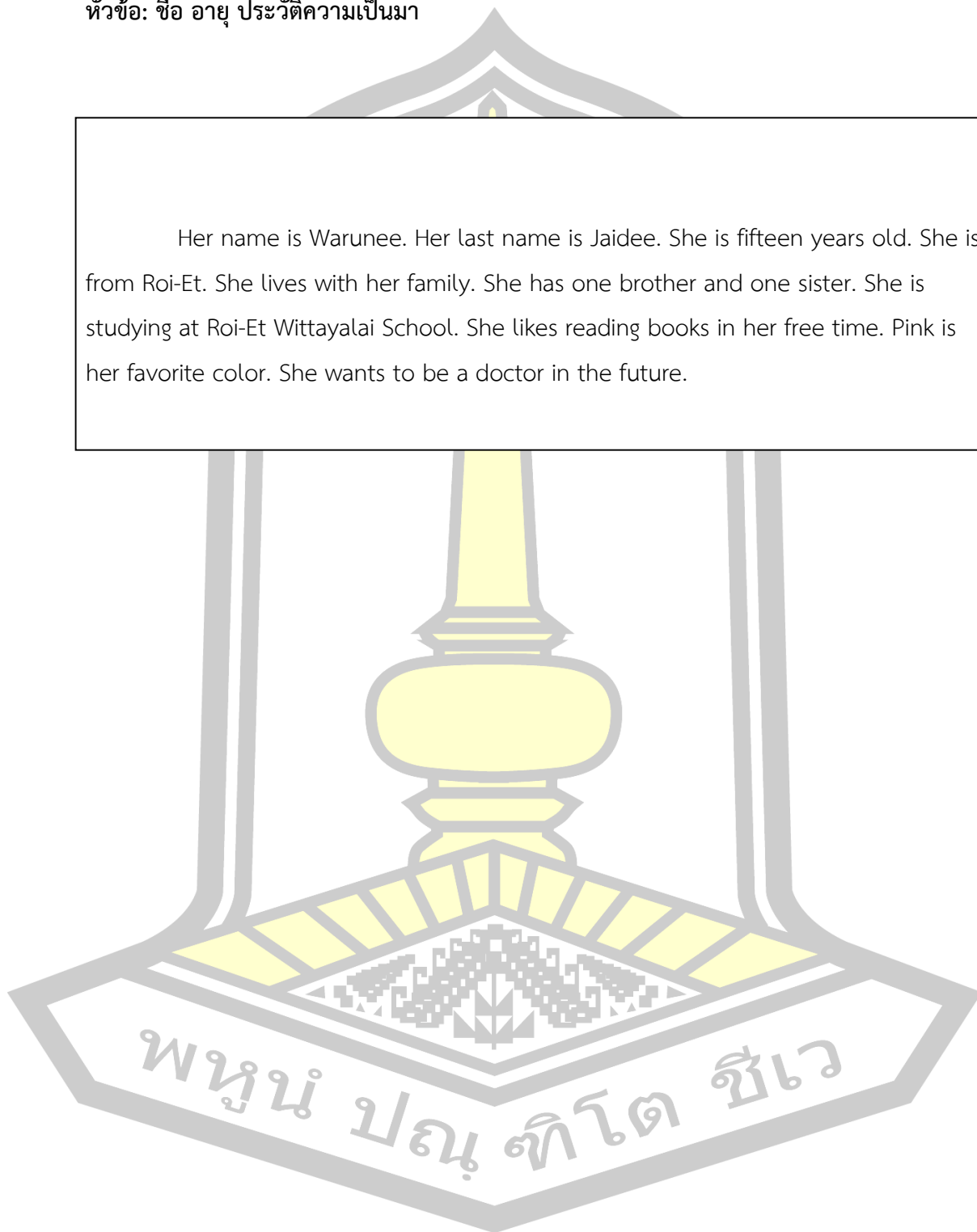
1. แบบประเมินการเขียน
2. การประเมินการเขียนโดยเพื่อน ครู และตนเอง

ตัวอย่างการเขียนพรรณนา บรรยายบุคคล (Describing people)

หัวข้อ: ชื่อ อายุ ประวัติความเป็นมา

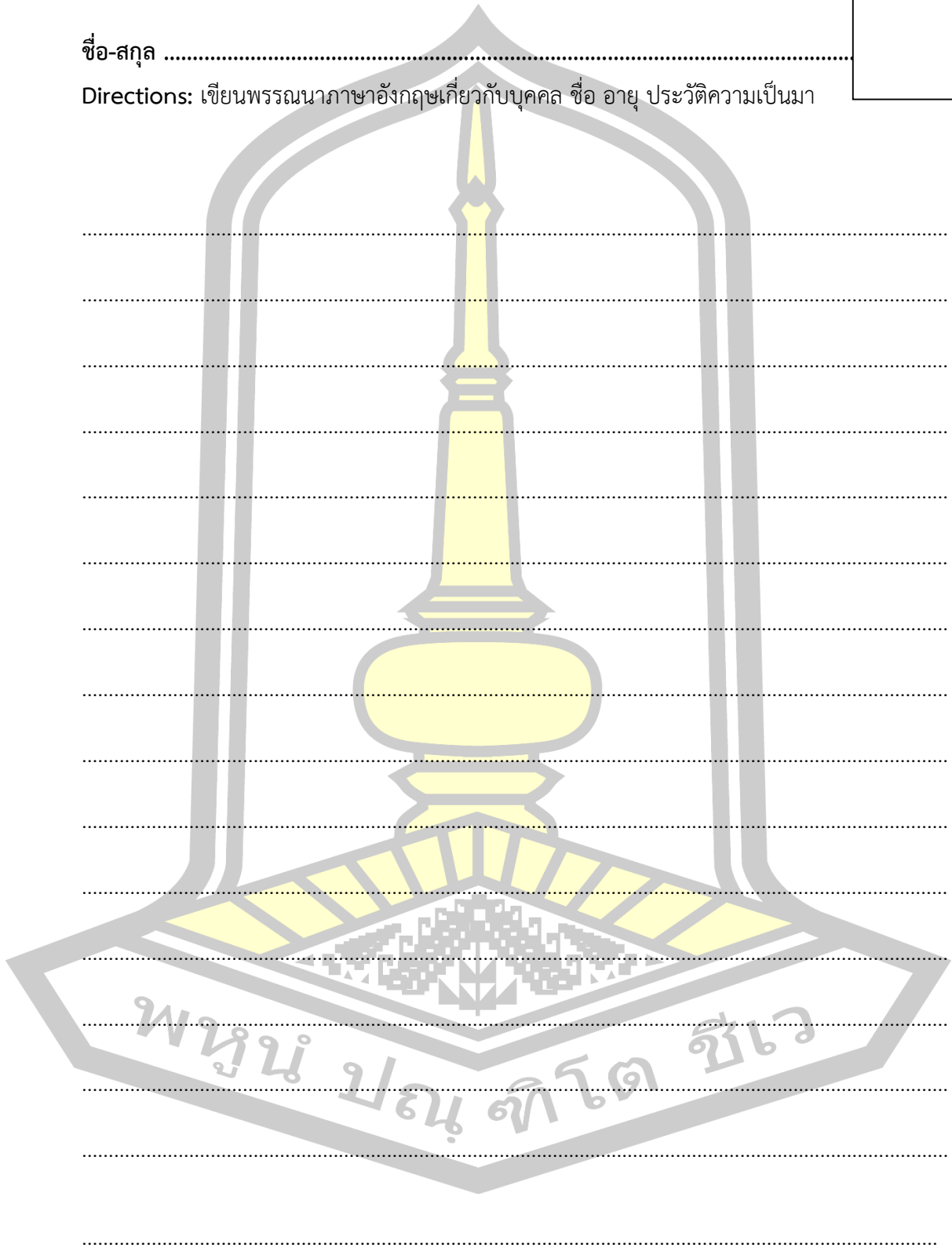
Her name is Warunee. Her last name is Jaidee. She is fifteen years old. She is from Roi-Et. She lives with her family. She has one brother and one sister. She is studying at Roi-Et Wittayalai School. She likes reading books in her free time. Pink is her favorite color. She wants to be a doctor in the future.

แบบฝึกการเขียน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

ชื่อ-สกุล

Directions: เขียนพรรณนาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับบุคคล ชื่อ อายุ ประวัติความเป็นมา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

เรื่อง บรรยายบุคคล (Describing people) : ลักษณะภายนอก
เวลา 5 ชั่วโมง

คาบที่ 1-5
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนสามารถเขียนบรรยายลักษณะภายนอกของบุคคลได้

เนื้อหาโครงสร้างเนื้อหา

1. Present Simple Tense
2. คำคุณศัพท์ เช่น tall, short, beautiful, handsome เป็นต้น
3. การเรียนคำคุณศัพท์
4. กริยาช่วย verb to be, verb to do และ verb to have

สื่อ/ อุปกรณ์ที่ใช้สอน

1. ใบงาน บรรยายบุคคล (Describing people) : ลักษณะภายนอกของบุคคล

กิจกรรมการเรียนรู้

1. นักเรียนแบ่งกลุ่มๆ ละ 5 คน 7 กลุ่ม ช่วยกันคิดว่าควรรู้ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะภายนอกของบุคคลในเรื่องใดบ้าง
2. นักเรียนและครูช่วยกันคิดคำถามเกี่ยวกับลักษณะภายนอกของบุคคล คำถามที่คาดว่านักเรียนจะถาม เช่น

What does he look like?

What does she look like? เป็นต้น

3. นักเรียนจับคู่ ทำการถามฝึกถามตอบและจดบันทึกข้อมูลจากการถามตอบ
4. ครูแจกตัวอย่างงานเขียนบรรยายบุคคล (Describing people) ในหัวข้อ รูปร่าง ภายนอกพร้อมใบงานการเขียนบรรยายบุคคล (Describing people) : รูปร่าง ภายนอก ครูและนักเรียนศึกษาใบงานพร้อมกัน
5. นักเรียนเขียนบรรยายบุคคล (Describing people) : ชื่อ อายุ ประวัติความเป็นมา
6. นักเรียนแลกเปลี่ยนงานเขียน อ่านและให้แสดงความคิดเห็นต่องานเขียน ส่งงานเขียน คืนเจ้าของงานเขียน
7. นักเรียนอ่านความคิดเห็นของเพื่อนและครู แล้วปรับปรุงงานเขียนของตนเอง

การประเมิน

1. แบบประเมินการเขียน
2. การประเมินการเขียนโดยเพื่อน ครู และตนเอง

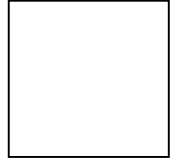
ตัวอย่างการเขียนพรรณนา บรรยายบุคคล (Describing people)

หัวข้อ: บรรยายลักษณะภายนอกของบุคคล

Her name is Warunee. She is tall and thin. She has long black hair. Her hair is curly. She has big brown eyes. She is beautiful. She likes reading books and playing volleyball in her free time. She likes to wear a T-shirt and jeans on weekends.

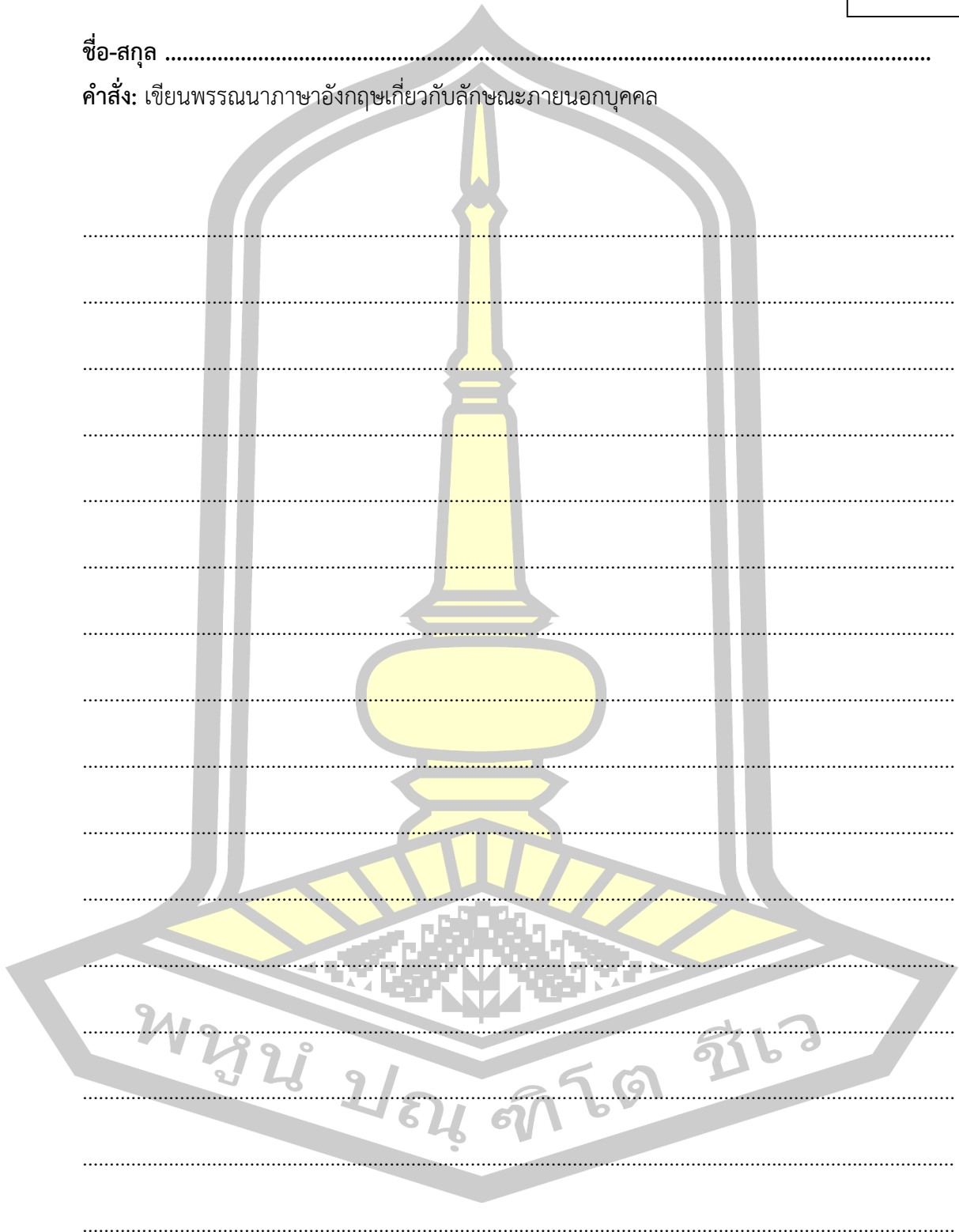

แบบฝึกการเขียน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

ชื่อ-สกุล

คำสั่ง: เขียนพรรณนาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับลักษณะภายนอกบุคคล

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

เรื่อง บรรยายบุคคล (Describing people) :บุคลิกภาพของบุคคล
เวลา 5 ชั่วโมง

คาบที่ 1-5
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนสามารถเขียนบรรยายบุคคลเกี่ยวกับบุคลิกภาพของบุคคลได้

เนื้อหาโครงสร้างเนื้อหา

1. Present Simple Tense
2. คำคุณศัพท์ เช่น friendly, nice, neat, generous, easy-going เป็นต้น
3. กริยาช่วย verb to be, verb to do และ verb to have

สื่อ/ อุปกรณ์ที่ใช้สอน

1. ใบงาน บรรยายบุคคล (Describing people) : บุคลิกภาพของบุคคล

กิจกรรมการเรียนรู้

1. นักเรียนแบ่งกลุ่มๆ ละ 5 คน 7 กลุ่ม ช่วยกันคิดว่าควรรู้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคลิกภาพของบุคคลในเรื่องใดบ้าง

2. นักเรียนและครูช่วยกันคิดคำถามเกี่ยวกับบุคลิกภาพของบุคคล คำถามที่คาดว่านักเรียนจะถาม เช่น

What is he like?

What is she like? เป็นต้น

3. นักเรียนจับคู่ ทำการถามฝึกถามตอบและจดบันทึกข้อมูลจากการถามตอบ
4. ครูแจกตัวอย่างงานเขียนบรรยายบุคคล (Describing people) ในหัวข้อ บุคลิกภาพ
ของบุคคล พร้อมใบงานการเขียนบรรยายบุคคล (Describing people) : บุคลิกภาพ
ของบุคคล นักเรียนและครูศึกษาใบงานพร้อมกัน
5. นักเรียนเขียนบรรยายบุคคล (Describing people) : บุคลิกภาพของบุคคล
6. นักเรียนแลกเปลี่ยนงานเขียน อ่านและให้แสดงความคิดเห็นต่องานเขียน ส่งงานเขียน
คืนเจ้าของงานเขียน
7. นักเรียนอ่านความคิดเห็นของเพื่อนและครู แล้วปรับปรุงงานเขียนของตนเอง

การประเมิน

1. แบบประเมินการเขียน
2. การประเมินการเขียนโดยเพื่อน ครู และตนเอง

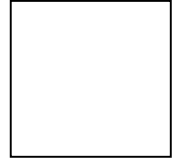

ตัวอย่างการเขียนพรรณนา บรรยายบุคคล (Describing people)**หัวข้อ: บรรยายบุคลิกภาพของบุคคล**

Her name is Warunee. She is my good friend. I like her because she is friendly and generous. When she has some snack, she always shares it to me. She always smiles when she meets people. When I need help, she can help me in many ways. Moreover, she is kind and honest. She has many lovely friends because of her good personality.

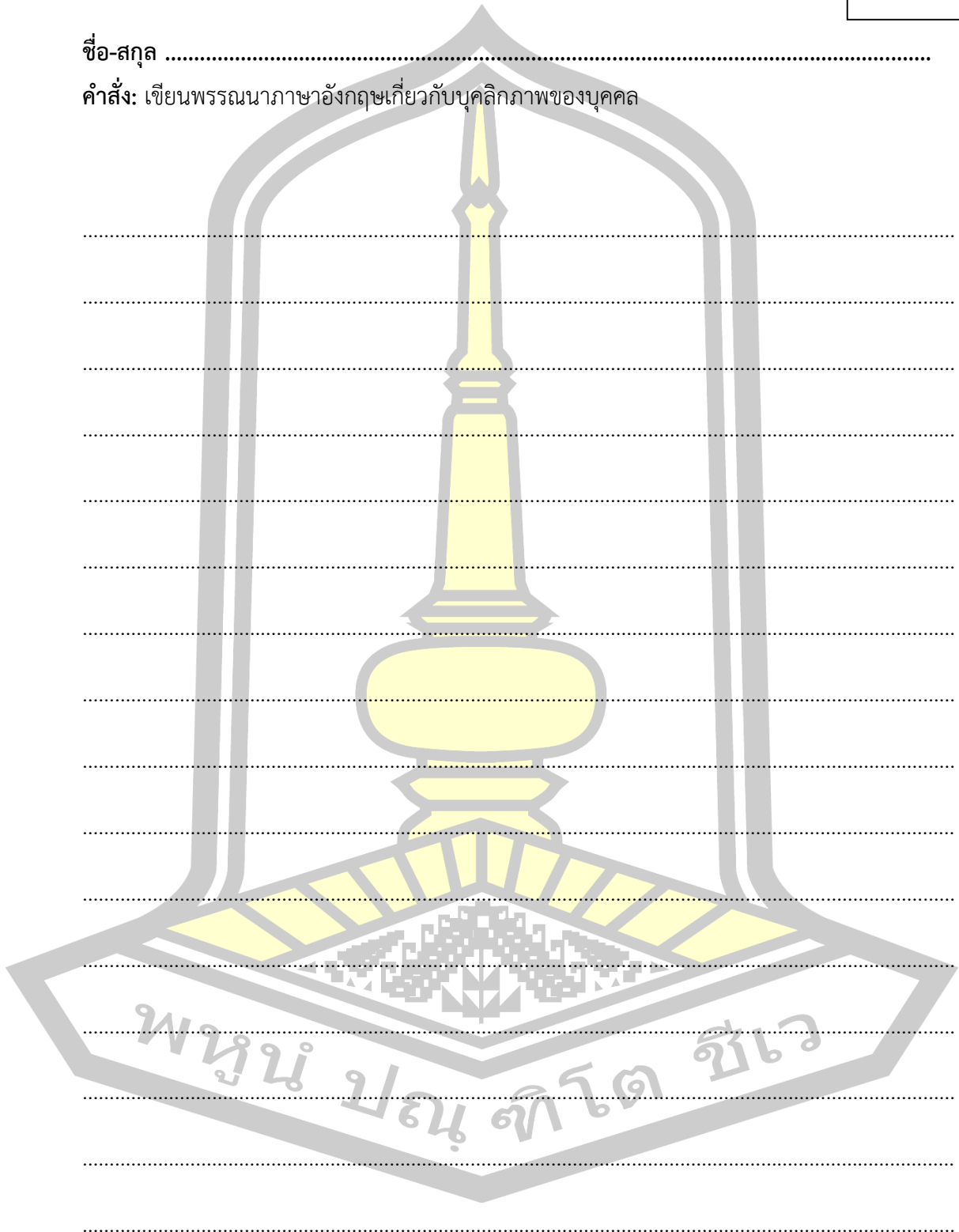

แบบฝึกการเขียน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

ชื่อ-สกุล

คำสั่ง: เขียนพรรณนาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับบุคลิกภาพของคุณ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

เรื่อง บรรยายบุคคล (Describing people) : อาชีพของบุคคล
เวลา 5 ชั่วโมง

คาบที่ 1-5
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนสามารถเขียนบรรยายบุคคลเกี่ยวกับอาชีพของบุคคลได้

เนื้อหาโครงสร้างเนื้อหา

1. Present Simple Tense
2. คำนามเกี่ยวกับอาชีพ เช่น teacher, nurse, doctor, policeman เป็นต้น
3. คำนามเกี่ยวกับสถานที่ เช่น school, hospital, police station เป็นต้น
4. กริยาช่วย verb to be, verb to do, verb to have
5. คำนำหน้านาม เช่น a, an, the

สื่อ/ อุปกรณ์ที่ใช้สอน

1. ใบงาน บรรยายบุคคล (Describing people) : อาชีพของบุคคล

กิจกรรมการเรียนรู้

1. นักเรียนแบ่งกลุ่มๆ ละ 5 คน 7 กลุ่ม ช่วยกันคิดว่าควรรู้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพของบุคคลในเรื่องใดบ้าง
2. นักเรียนและครูช่วยกันคิดคำถามเกี่ยวกับอาชีพของบุคคล คำถามที่คาดว่านักเรียนจะถาม เช่น

What does he do?

What does she do?

Where does he work?

Where does she work? เป็นต้น

3. นักเรียนจับคู่ ทำการถามฝึกถามตอบและจดบันทึกข้อมูลจากการถามตอบ
4. ครูแจกตัวอย่างงานเขียนบรรยายบุคคล (Describing people) ในหัวข้อ อาชีพของบุคคล พร้อมใบงานการเขียนบรรยายบุคคล (Describing people) : อาชีพของบุคคล นักเรียนและครูศึกษาใบงานพร้อมกัน
5. นักเรียนเขียนบรรยายบุคคล (Describing people) : อาชีพของบุคคล
6. นักเรียนแลกเปลี่ยนงานเขียน อ่านและให้แสดงความคิดเห็นต่องานเขียน ส่งงานเขียนคืนเจ้าของงานเขียน
7. นักเรียนอ่านความคิดเห็นของเพื่อนและครู แล้วปรับปรุงงานเขียนของตนเอง

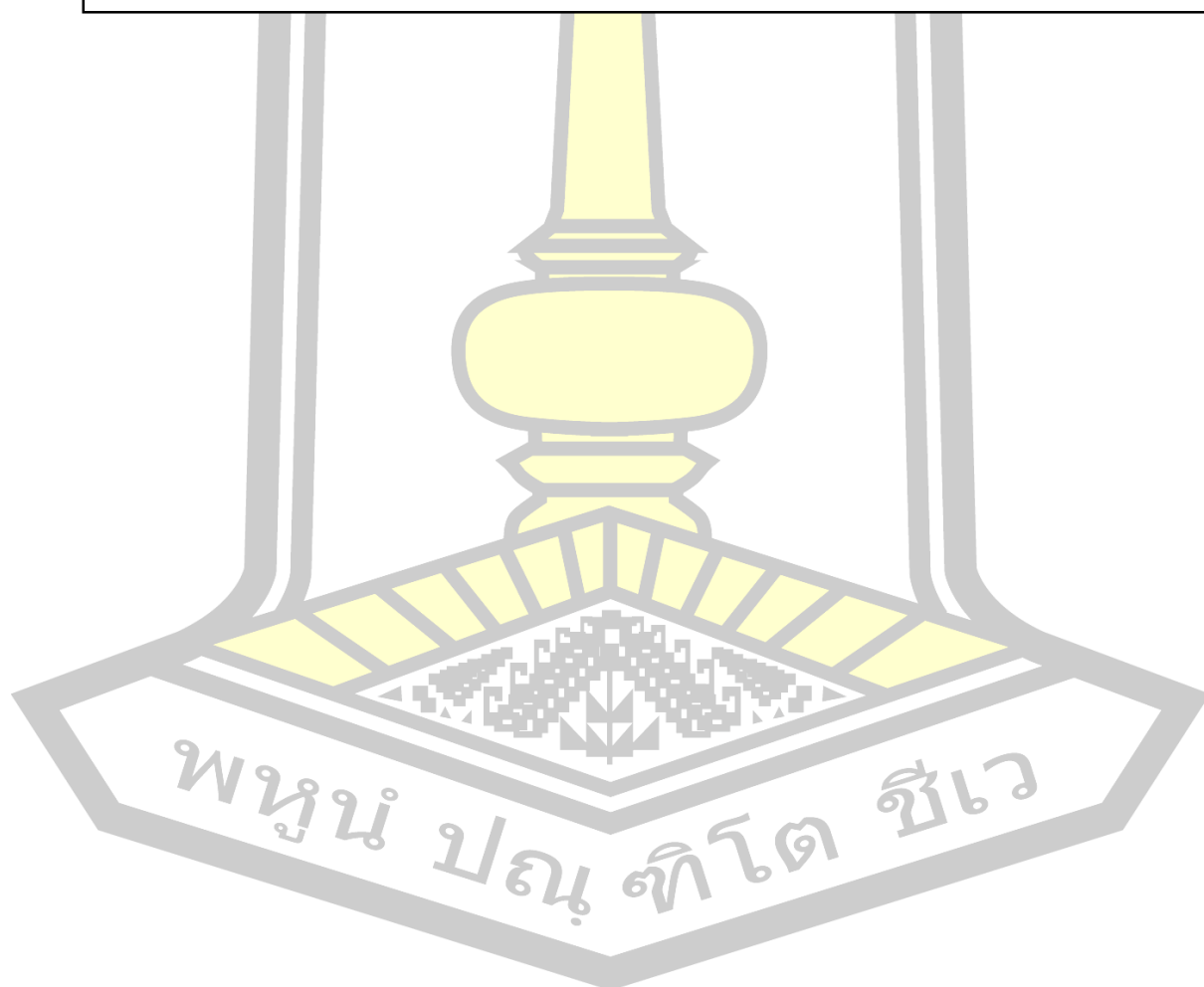
การประเมิน

1. แบบประเมินการเขียน
2. การประเมินการเขียนโดยเพื่อน ครู และตนเอง

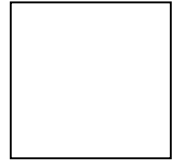

ตัวอย่างการเขียนพรรณนา บรรยายบุคคล (Describing people)**หัวข้อ: บรรยายอาชีพของคุณ**

Wipada is a teacher. She teaches English for junior high school students. She works at school. The school's name is Roi-Et Wittayalai. The school is located in Roi-Et province. She teaches lessons for students very well. She is kind and friendly. I want to be a teacher like her in the future. I like her because she is a good teacher.

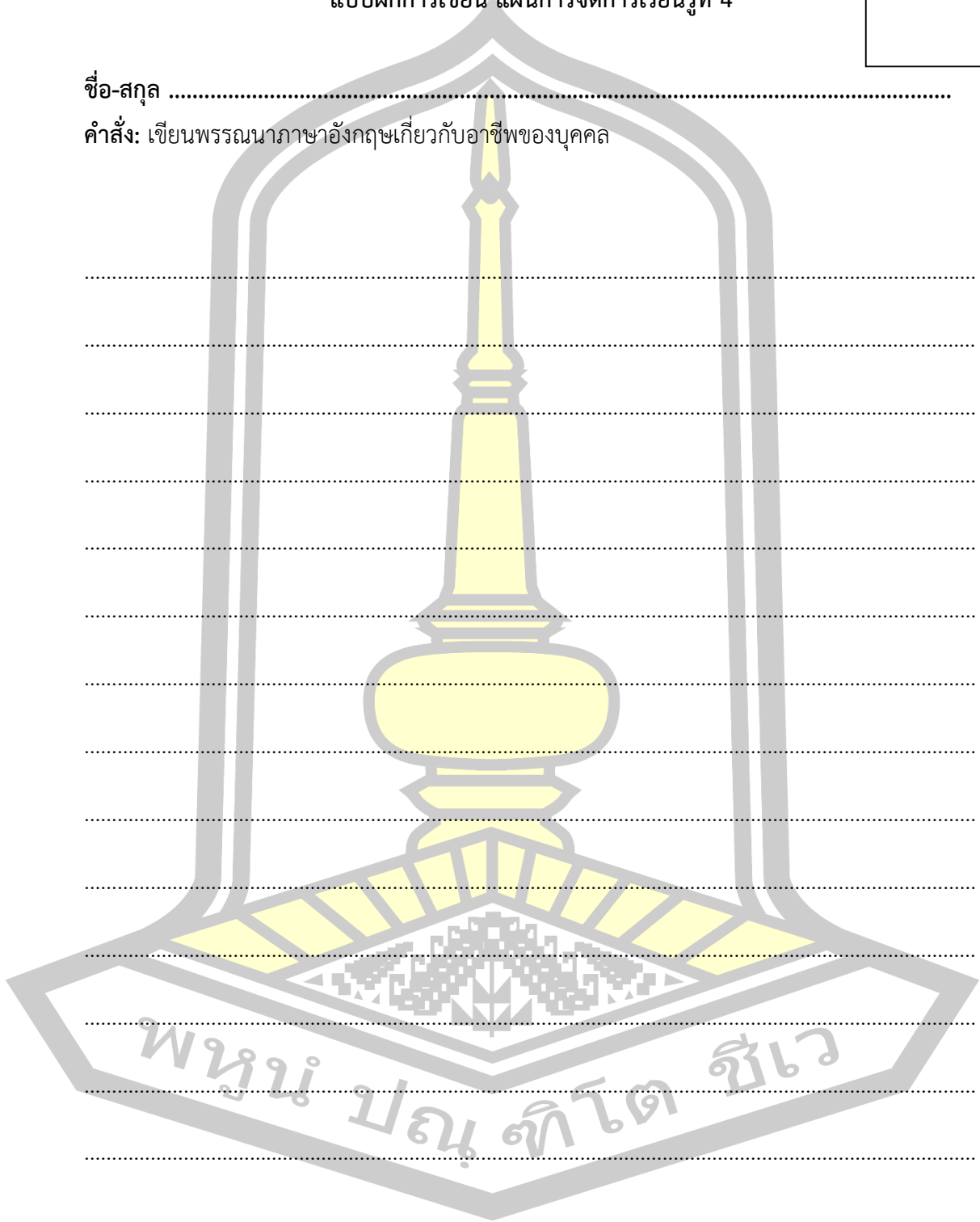

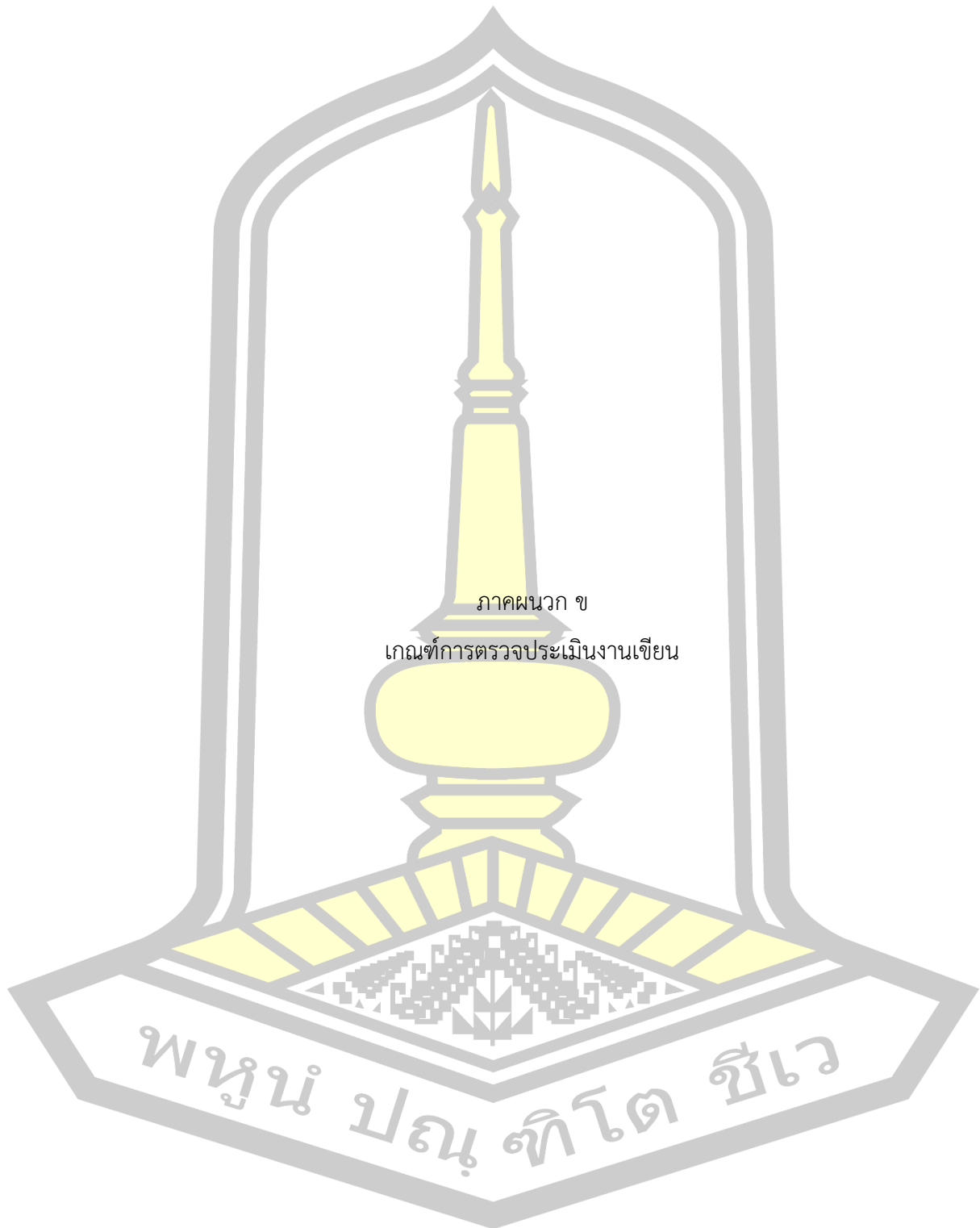
แบบฝึกการเขียน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

ชื่อ-สกุล

คำสั่ง: เขียนพรรณนาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับอาชีพของคุณ

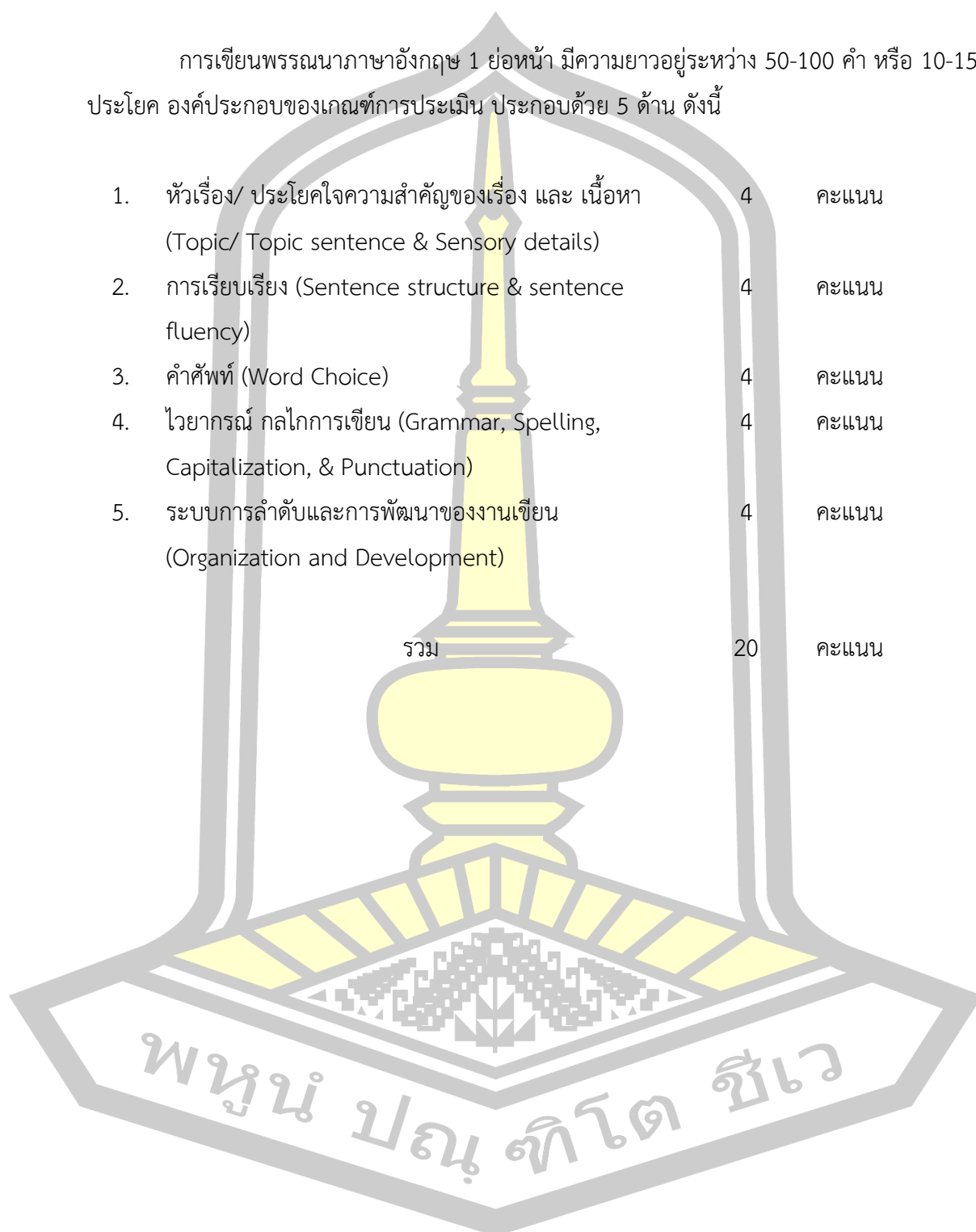

เกณฑ์การตรวจประเมินงานเขียน

การเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษ 1 ย่อหน้า มีความยาวอยู่ระหว่าง 50-100 คำ หรือ 10-15 ประโยค องค์ประกอบของเกณฑ์การประเมิน ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้

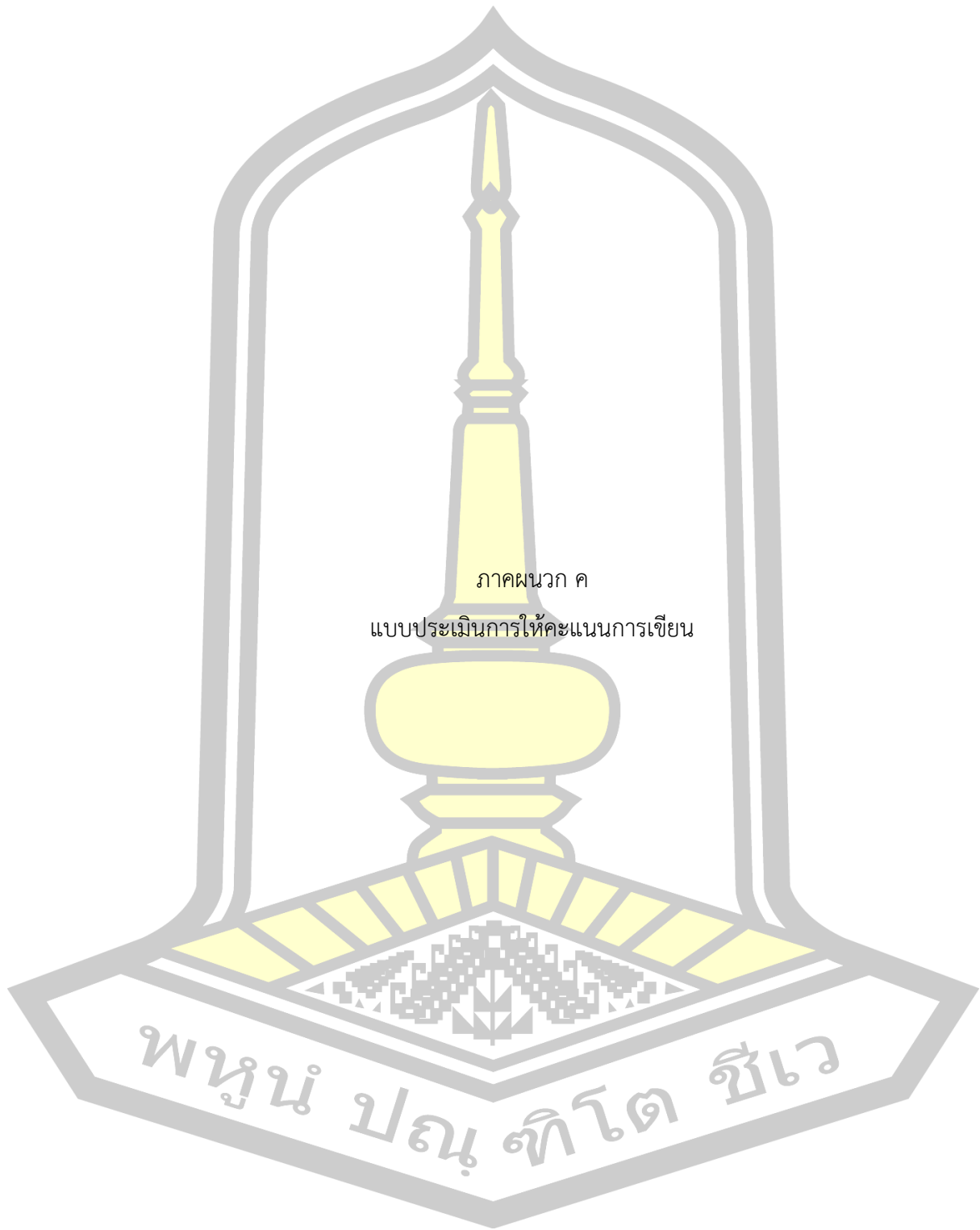
1.	หัวข้อ/ ประโยคใจความสำคัญของเรื่อง และ เนื้อหา (Topic/ Topic sentence & Sensory details)	4	คะแนน
2.	การเรียบเรียง (Sentence structure & sentence fluency)	4	คะแนน
3.	คำศัพท์ (Word Choice)	4	คะแนน
4.	ไวยากรณ์ กลไกการเขียน (Grammar, Spelling, Capitalization, & Punctuation)	4	คะแนน
5.	ระบบการลำดับและการพัฒนาของงานเขียน (Organization and Development)	4	คะแนน
	รวม	20	คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนการเขียน

คะแนน รายการ	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
หัวเรื่อง/ ประโยคใจความ สำคัญของเรื่อง (Topic/ Topic Sentence) และ เนื้อหา (Sensory details)	Introductory paragraph clearly states subject of paragraph and captures reader's attention. Writing includes details that appeal to at least three of the five senses (taste, touch, sound, sight, smell).	Introductory paragraph states subject of paragraph but is not particularly inviting to the reader Includes details that appeal to fewer than three of the five senses.	Introductory paragraph attempts to state subject of writing but does not capture reader's attention. Includes details that appeal to only one of the five senses.	No attempt is made to state the subject of the paragraph in an introductory paragraph. Includes no details that appeal to one of the five senses.
คำศัพท์ (Word Choice)	Writer uses vivid words and phrases that linger or draw pictures in the reader's mind, and the choice and placement of the words	Writer uses vivid words and phrases that linger or draw pictures in the reader's mind, but occasionally the words are used	Writer uses words that communicate clearly, but the writing lacks variety, punch or flair.	Writer uses a limited vocabulary that does not communicate strongly or capture the reader's interest. Jargon or cliches may

	seems accurate, natural and not forced.	inaccurately or seem overdone.		be present and detract from the meaning.
การเรียบเรียง (Sentence structure & sentence fluency)	All sentences are well-constructed with varied structure.	Most sentences are well-constructed with varied structure.	Most sentences are well-constructed but have a similar structure.	Sentences lack structure and appear incomplete or rambling.
ไวยากรณ์ (Grammar) กลไกรเขียน (Spelling, Capitalization & Punctuation)	There are no errors in grammar, spelling, capitalization, or punctuation.	There are some errors; however, these errors do not distract the reader.	There are errors that distract the reader.	There are serious errors that interfere with the reader's understanding of the essay.
ระบบการลำดับ และการพัฒนา ของงานเขียน (Organization and Development)	Writer organizes the paragraph in multiple, fully-developed paragraphs with transitions and links that connect the body paragraphs back to the task.	Writer organizes the paragraph in multiple paragraphs with some transitions and links that connect the body paragraphs back to the task.	Writer organizes the paragraph in paragraphs that need further development. Transitions and links to the task are inadequate.	Writer does not organize the paragraph in paragraphs. There are no transitions or links back to the task.

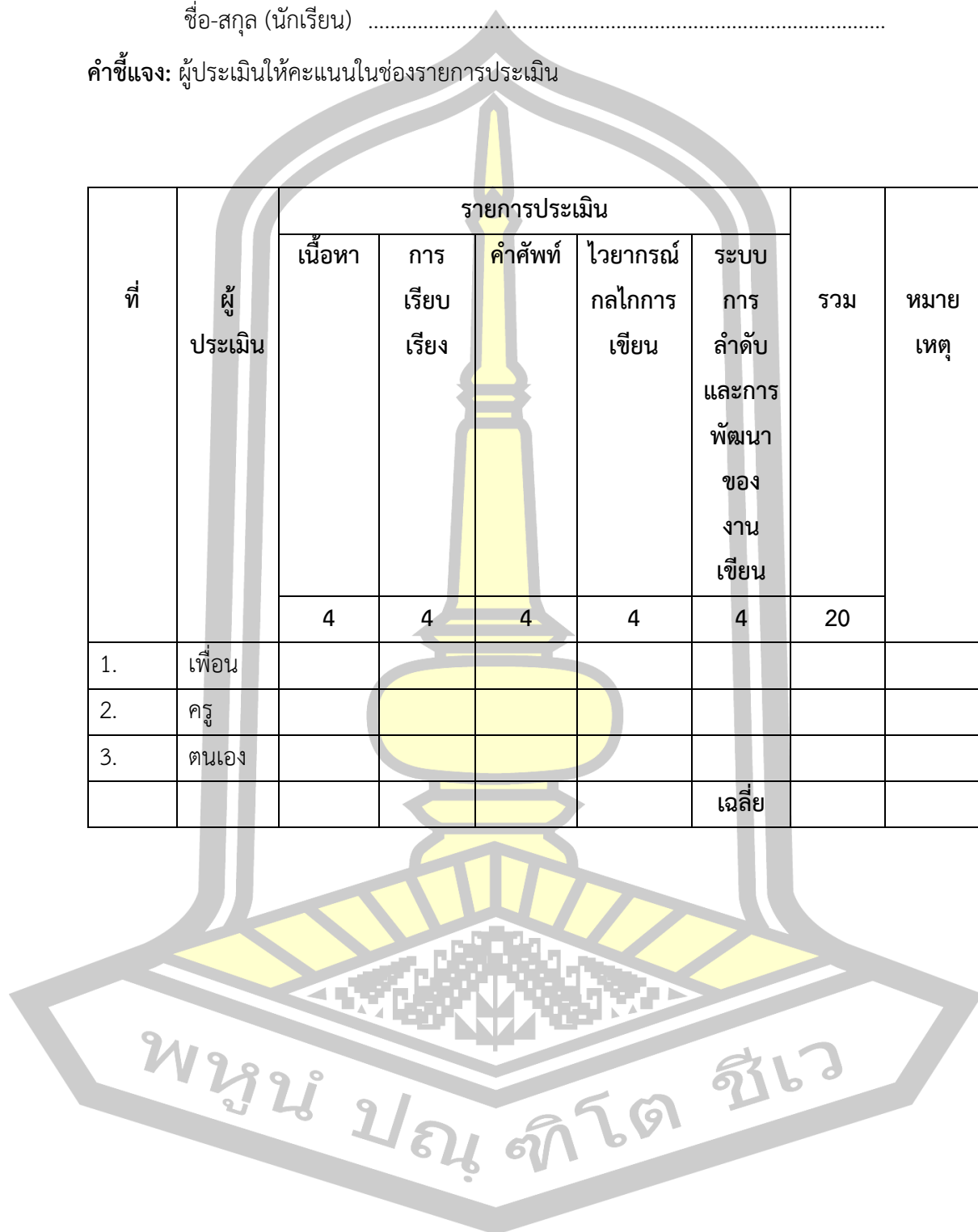

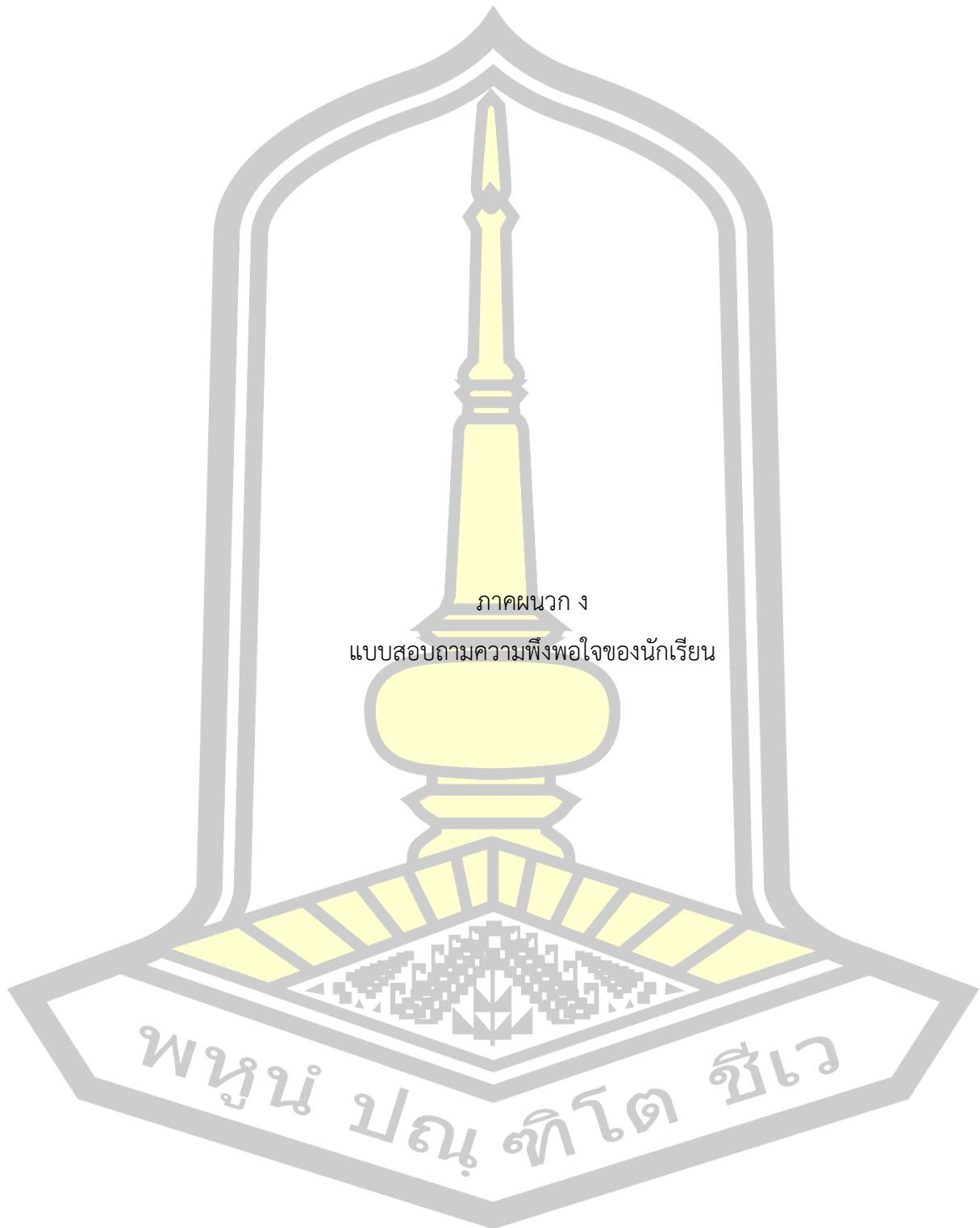
แบบประเมินการให้คะแนนการเขียน เรื่อง.....

ชื่อ-สกุล (นักเรียน)

คำชี้แจง: ผู้ประเมินให้คะแนนในช่องรายการประเมิน

ที่	ผู้ประเมิน	รายการประเมิน					รวม	หมายเหตุ
		เนื้อหา	การเรียบเรียง	คำศัพท์	ไวยากรณ์ กลไกการเขียน	ระบบการลำดับและการพัฒนาของงานเขียน		
		4	4	4	4	4	20	
1.	เพื่อน							
2.	ครู							
3.	ตนเอง							
						เฉลี่ย		

ภาคผนวก ง
แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน

พหุ ประทีป วิทย์

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน

คำสั่ง: หลังจากนักเรียนได้ฝึกเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษโดยเน้นความสมดุระหว่างการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน แล้วให้นักเรียนบอกระดับความพึงพอใจที่มีต่อชั้นต่าง ๆ โดยทำเครื่องหมายถูกลงบนกระดาษนี้

5 = พึงพอใจมากที่สุด

4 = พึงพอใจมาก

3 = พึงพอใจปานกลาง

2 = พึงพอใจน้อย

1 = พึงพอใจน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. นักเรียนได้ฝึกการคิดก่อนการก่อนเขียนโดยการถามตอบคำถามเกี่ยวกับข้อมูลการเขียนบรรยายบุคคลกับเพื่อนร่วมชั้นก่อนลงมือเขียน					
2. นักเรียนได้ฝึกร่างการเขียนพรรณนาจากการอ่านข้อมูลต้นแบบที่ครูแจกให้ในชั้นเรียน					
3. นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นต่องานของตนเองและอ่านความคิดเห็นของเพื่อน ครู และตนเอง แล้วนำมาแก้ไขพัฒนาปรับปรุงงานเขียนของตนเอง					
4. นักเรียนได้พัฒนาปรับปรุงงานเขียนของตนเองจากการอ่านความคิดเห็นของเพื่อน ครู และตนเอง					
5. นักเรียนสามารถเห็นถึงจุดบกพร่องของการเขียนของตนเอง					
6. นักเรียนสามารถเห็นถึงจุดเด่นของการเขียนของตนเอง					
7. นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ต่อการเขียนของตนเอง					

รายการประเมิน (ต่อ)	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
8. ขณะที่เขียนงานเขียน นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ด้านเนื้อหาของการเขียน					
9. นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นต่องานเขียนพรรณนาของตนเองและสามารถเลือกชิ้นงานงานเขียนที่ตนเองชอบที่สุด พร้อมบอกเหตุผลได้					
10. นักเรียนชอบการเรียนรู้การสอนเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษ โดยเน้นความสมดุลระหว่างการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน					

ข้อเสนอแนะ :

.....

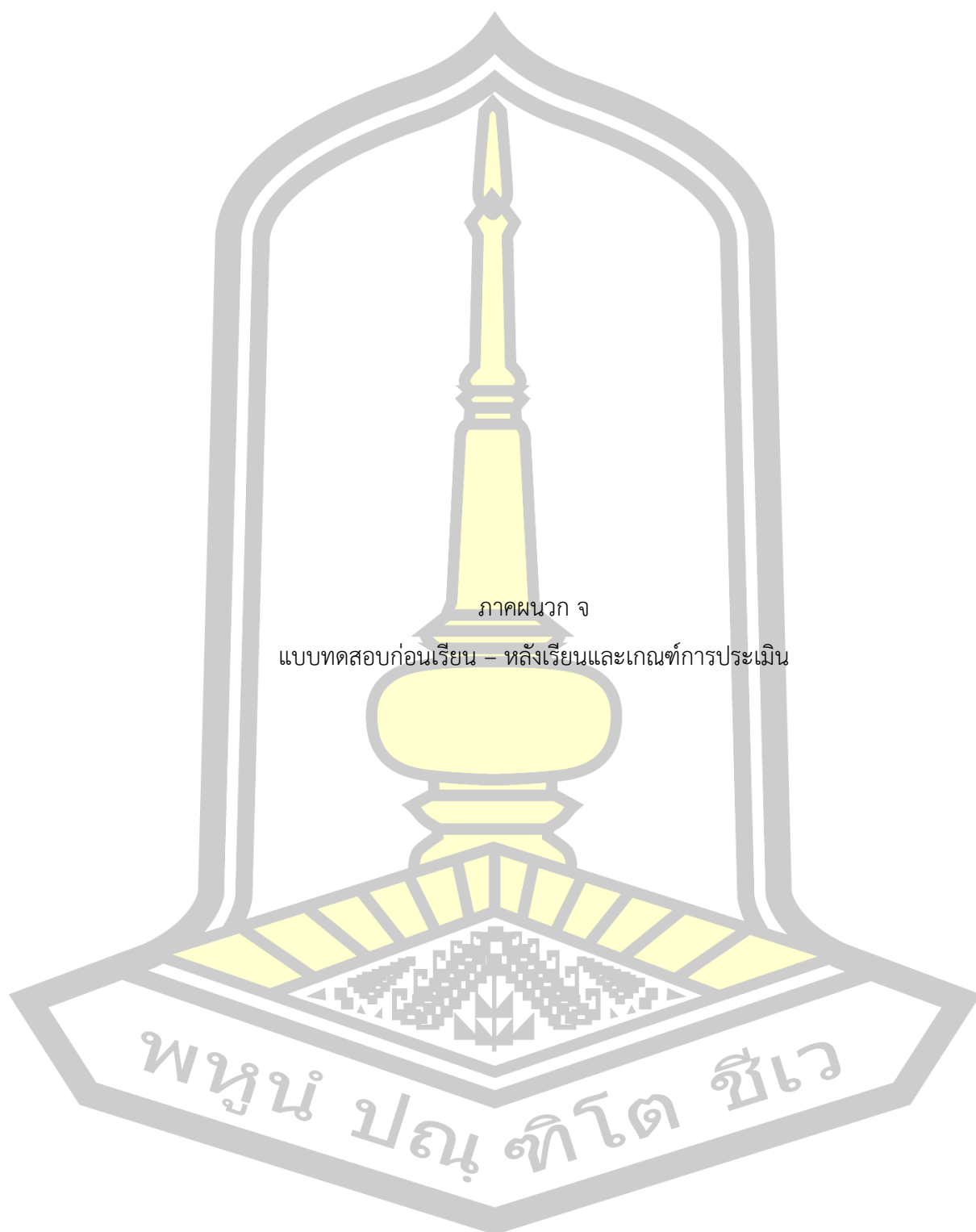
.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก จ

แบบทดสอบก่อนเรียน - หลังเรียนและเกณฑ์การประเมิน

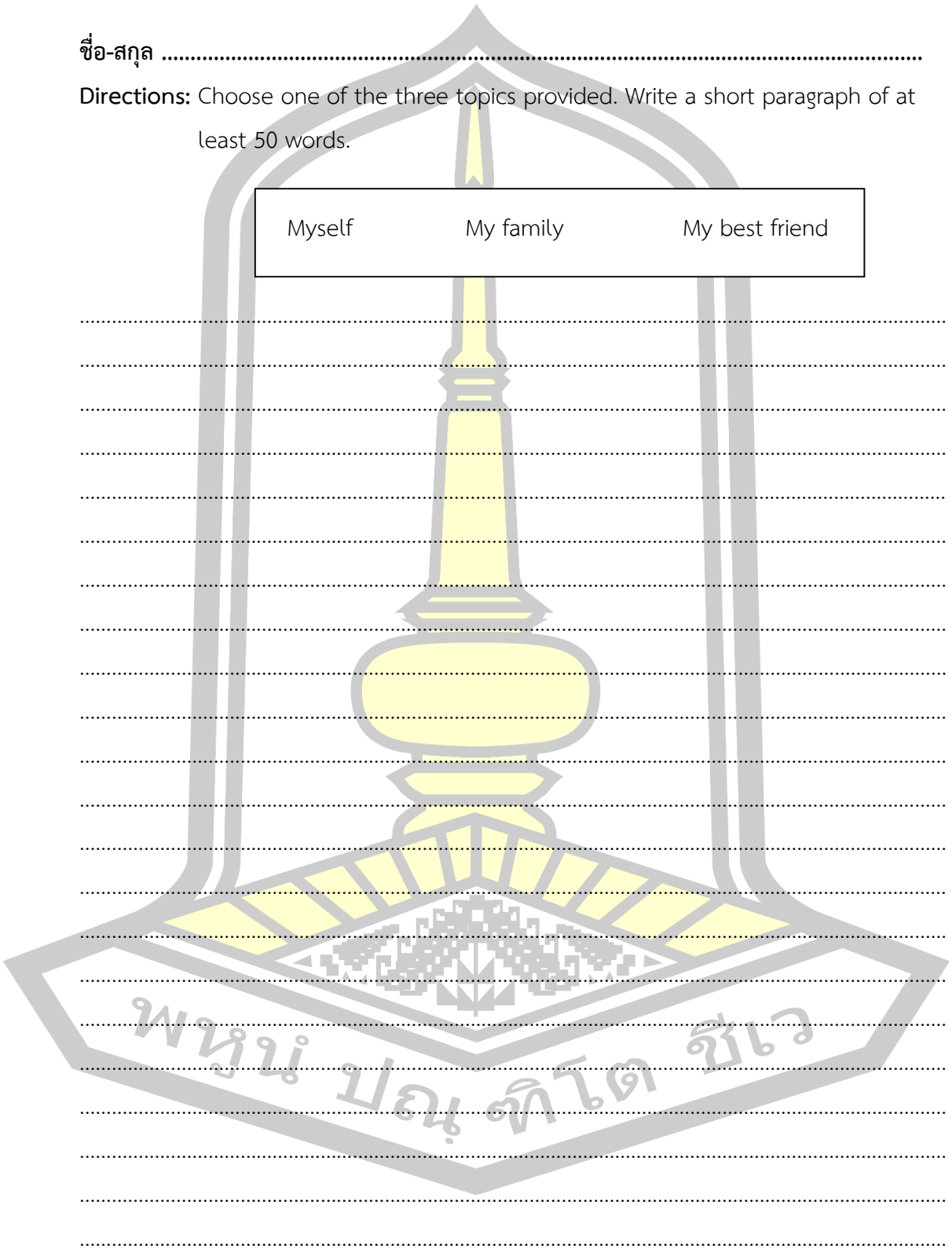
พหุ ประถมศึกษา

แบบทดสอบก่อนเรียน - หลังเรียน และเกณฑ์การประเมิน

ชื่อ-สกุล

Directions: Choose one of the three topics provided. Write a short paragraph of at least 50 words.

Myself	My family	My best friend

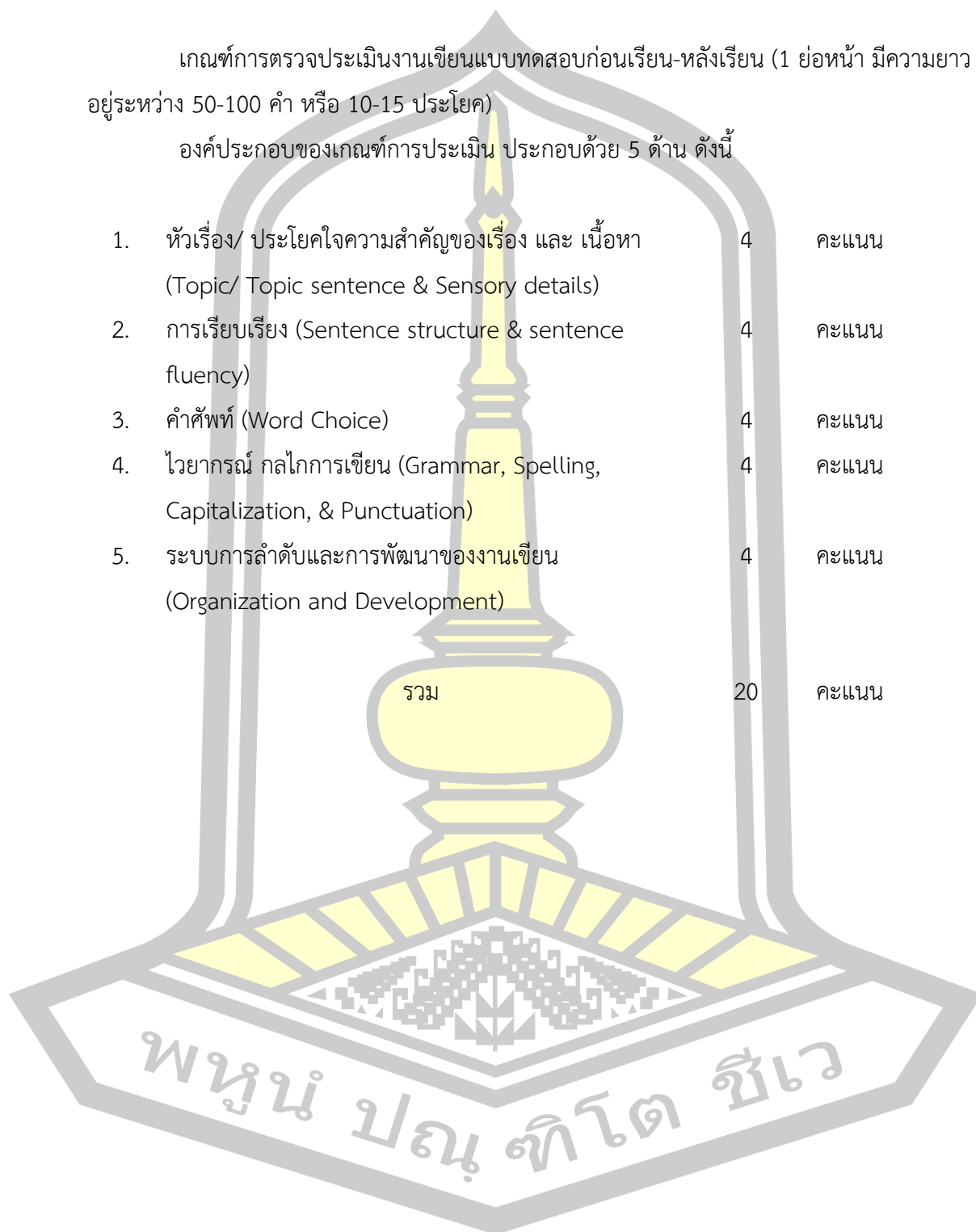

เกณฑ์การตรวจประเมินแบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน

เกณฑ์การตรวจประเมินงานเขียนแบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน (1 ย่อหน้า มีความยาวอยู่ระหว่าง 50-100 คำ หรือ 10-15 ประโยค)

องค์ประกอบของเกณฑ์การประเมิน ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้

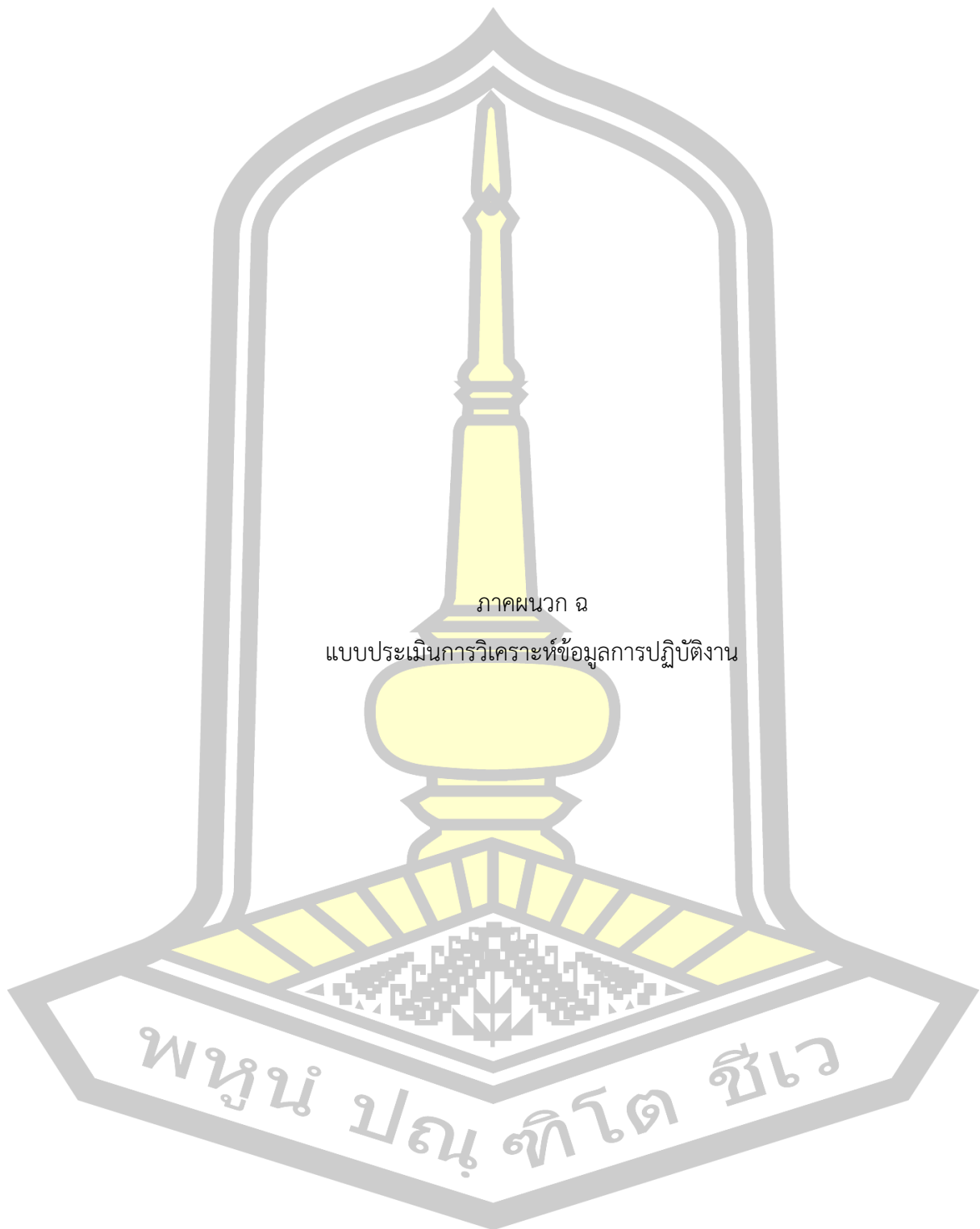
1.	หัวเรื่อง/ ประโยคใจความสำคัญของเรื่อง และ เนื้อหา (Topic/ Topic sentence & Sensory details)	4	คะแนน
2.	การเรียบเรียง (Sentence structure & sentence fluency)	4	คะแนน
3.	คำศัพท์ (Word Choice)	4	คะแนน
4.	ไวยากรณ์ กลไกการเขียน (Grammar, Spelling, Capitalization, & Punctuation)	4	คะแนน
5.	ระบบการลำดับและการพัฒนาของงานเขียน (Organization and Development)	4	คะแนน
	รวม	20	คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนการเขียน

คะแนน รายการ	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
หัวเรื่อง/ ประโยคใจความ สำคัญของเรื่อง (Topic/ Topic Sentence) และ เนื้อหา (Sensory details)	Introductory paragraph clearly states subject of paragraph and captures reader's attention. Writing includes details that appeal to at least three of the five senses (taste, touch, sound, sight, smell).	Introductory paragraph states subject of paragraph but is not particularly inviting to the reader Includes details that appeal to fewer than three of the five senses.	Introductory paragraph attempts to state subject of writing but does not capture reader's attention. Includes details that appeal to only one of the five senses.	No attempt is made to state the subject of the paragraph in an introductory paragraph. Includes no details that appeal to one of the five senses.
คำศัพท์ (Word Choice)	Writer uses vivid words and phrases that linger or draw pictures in the reader's mind, and the choice and placement of the words	Writer uses vivid words and phrases that linger or draw pictures in the reader's mind, but occasionally the words are used	Writer uses words that communicate clearly, but the writing lacks variety, punch or flair.	Writer uses a limited vocabulary that does not communicate strongly or capture the reader's interest. Jargon or cliches may

	seems accurate, natural and not forced.	inaccurately or seem overdone.		be present and detract from the meaning.
การเรียบเรียง (Sentence structure & sentence fluency)	All sentences are well-constructed with varied structure.	Most sentences are well-constructed with varied structure.	Most sentences are well-constructed but have a similar structure.	Sentences lack structure and appear incomplete or rambling.
ไวยากรณ์ (Grammar) กลไกรเขียน (Spelling, Capitalization & Punctuation)	There are no errors in grammar, spelling, capitalization, or punctuation.	There are some errors; however, these errors do not distract the reader.	There are errors that distract the reader.	There are serious errors that interfere with the reader's understanding of the essay.
ระบบการลำดับ และการพัฒนา ของงานเขียน (Organization and Development)	Writer organizes the essay in multiple, fully-developed paragraphs with transitions and links that connect the body paragraphs back to the thesis.	Writer organizes the essay in multiple paragraphs with some transitions and links that connect the body paragraphs back to the thesis.	Writer organizes the essay in paragraphs that need further development. Transitions and links to the thesis are inadequate.	Writer does not organize the essay in paragraphs. There are no transitions or links back to the thesis.

(แบบแสดงความคิดเห็นต่อการเขียน) Reflection Paper

ชื่อ-สกุล

คำสั่ง: ให้นักเรียนเขียนอธิบายความคิดเห็นเป็นภาษาไทยเกี่ยวกับงานเขียนของตนเองทั้งหมด

1. นักเรียนมีได้พูดคุย ซักถามจากเพื่อนหรือครูก่อนเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษหรือไม่อย่างไร จงอธิบาย

.....

.....

.....

2. นักเรียนได้อ่านตัวอย่างงานเขียนแล้วนำมาเขียนเป็นพรรณนาภาษาอังกฤษด้วยตนเอง นักเรียนคิดว่าดีหรือไม่อย่างไร จงอธิบาย

.....

.....

.....

3. เมื่อนักเรียนได้เขียนพรรณนาภาษาอังกฤษไปแล้วครั้งที่ 1 (draft 1) นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร ข้อดี ข้อด้อย คืออะไร จงอธิบาย

.....

.....

.....

4. นักเรียนได้เขียน draft 2 และ draft 3 จากการฟังความคิดเห็นจากครูและเพื่อน มีข้อดี ข้อด้อยต่อการพัฒนางานเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษของตนเองอย่างไร

.....

.....

.....

5. นักเรียนคิดว่าอะไรคือจุดเด่นของการเรียนเพื่อพัฒนาการเขียนพรรณนาภาษาอังกฤษด้วยความสมดุลของการเขียนแบบเน้นกระบวนการและการเขียนแบบเน้นผลงาน จงอธิบาย

.....

.....

.....

.....

.....

.....

พหุบัณฑิตศึกษา

เกณฑ์การตรวจประเมินเพิ่มสัมผลงาน

เลขที่	รายการประเมิน				รวมคะแนน (5)	หมายเหตุ
	การทำงาน/ความน่าสนใจ (1)	ความสะอาดเรียบร้อยการจัดเก็บเป็นหมวดหมู่ (1)	ความคิด/ความคิดสร้างสรรค์ (1)	แสดงถึงความก้าวหน้าของพัฒนาการ (2)		
1						
2						
3						
4						
5						

1

แบบฝึกการเขียน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

ชื่อ-สกุล Ploychompoo Samphayamarn No. 12A

คำสั่ง: เขียนพรรณนาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับ อาชีพของคุณ

He is a doctor. He works at hospital and clinic

He helps and takes care of sick people. And he

sometimes listens about problems of people. He

works at 8 a.m. ^{to} (for) 5 ^{pm} a.m. He works very

Because

hard. [↑] Because, Doctor is a occupation hard and
hard occupation

very tried. But, Doctor is a occupation have
has

(many) money.

2

แบบฝึกการเขียน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

ชื่อ-สกุล Ploychompoo Samphaovamarn No.12A
 คำสั่ง: เขียนพรรณนาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับ อาชีพของบุคคล

He is a doctor. He works at hospital and clinic.

He is very generous and have high ^{level} tolerant. [↓] Because [↓] because

he must help and takes care ^{of} sick people everytimes. every
 And he sometin

And. ~~he~~ sometimes listens about problems of people

He works at 8 a.m. to 5 p.m. He works very

hard. Because Doctor is a hard ^{and tiring} occupation and very
^{because the doctor career}

(tried). But, This occupation has ^{a lot of} many money.

๙

gains

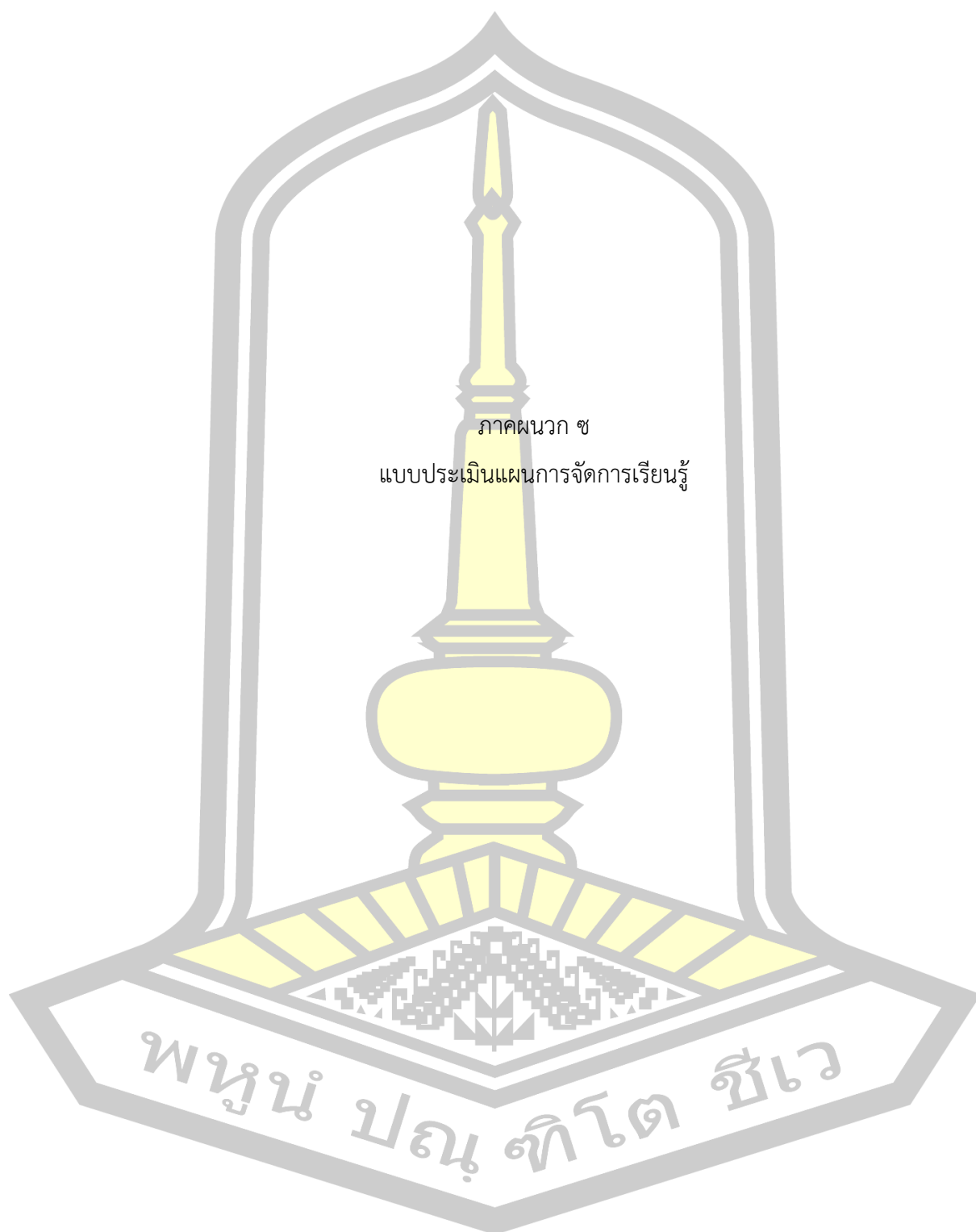
แบบฝึกการเขียน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

3

ชื่อ-สกุล Ploychompoo Samphaovamarin No.12A

คำสั่ง: เขียนพรรณนาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับ อาชีพของคุณ

He is a doctor. He works at hospital and
 clinic. He is very generous and has high tolerant
 because he must help and takes care of sick people
 every times. He sometimes listens about problems of
 people. He works at 8 a.m. to 5 p.m. He works very
 hard because a doctor career is a hard and tiring
 tried. But, This occupation gains a lot of money.

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

ผู้ประเมิน ตำแหน่ง.....

สถานที่ทำงาน.....

คำชี้แจง แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เชี่ยวชาญ เพื่อ พิจารณาประเมินตรวจสอบ
ระดับความเหมาะสมความสอดคล้องว่าอยู่ในระดับใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง
ที่กำหนดให้ และให้นำหนักของคะแนนตามความหมายดังนี้

5 = เหมาะสมมากที่สุด, 4 = เหมาะสมมาก, 3 = เหมาะสมปานกลาง,
2 = เหมาะสมน้อย, 1 = เหมาะสมน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1. ด้านสาระสำคัญ					
1.1 ความถูกต้อง.....					
1.2 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน.....					
1.3 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย.....					
2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง					
2.1 ประเมินผลได้.....					
2.2 ข้อความชัดเจนเข้าใจง่าย.....					
2.3 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน.....					
2.4 สามารถสอนให้บรรลุผลการเรียนรู้ ที่คาดหวัง.....					
3. สาระการเรียนรู้					
3.1 ใจความถูกต้อง.....					
3.2 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้.....					
3.3 เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน.....					
3.4 เวลาเรียนเหมาะสมกับเนื้อหา.....					
3.5 มีความชัดเจน ไม่สับสน และน่าสนใจ.....					

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
3. สารการเรียนรู้ (ต่อ)					
3.6 สอดคล้องกับจุดประสงค์.....					
4. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้					
4.1 เรียงลำดับกิจกรรมได้เหมาะสม.....					
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา.....					
4.3 สอดคล้องกับจุดประสงค์.....					
4.4 เหมาะสมกับเวลาที่สอน.....					
4.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม.....					
5. ด้านการวัดและประเมินผล					
5.1 สอดคล้องกับเนื้อหา.....					
5.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์.....					
5.3 ใช้เครื่องมือวัดได้เหมาะสม.....					
6. ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้					
6.1 สามารถทำขึ้นได้เอง.....					
6.2 สอดคล้องกับเนื้อหา.....					
6.3 สอดคล้องกับจุดประสงค์.....					
6.4 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้.....					
6.5 ช่วยประหยัดเวลาในการสอน.....					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

พูน บณ จิต ชีวะ

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

สรุปผลการแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ จากผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ผลการประเมิน
1. ด้านสาระสำคัญ			
1.1 ความถูกต้อง	4.67	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
1.2 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	4.67	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
1.3 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้			
2.1 ประเมินผลได้	4.67	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
2.2 ข้อความชัดเจนเข้าใจง่าย	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.4 สามารถสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์	4.67	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
3. สาระการเรียนรู้			
3.1 ใจความถูกต้อง	4.67	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
3.2 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	4.67	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
3.3 เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.4 เวลาเรียนเหมาะสมกับเนื้อหา	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.5 มีความชัดเจน ไม่สับสน และน่าสนใจ	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.6 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
4. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้			
4.1 เรียงลำดับกิจกรรมได้เหมาะสม	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
4.3 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.67	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
4.4 เหมาะสมกับเวลาที่สอน	4.67	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
4.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	4.67	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
5. ด้านการวัดและประเมินผล			
5.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
5.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
5.3 ใช้เครื่องมือวัดได้เหมาะสม	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
โดยรวมเฉลี่ย	4.83	0.27	เหมาะสมมากที่สุด

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นายวิชาญ น้อยเมืองเปลือย
วันเกิด	วันที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2524
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 93 หมู่ที่ 5 ตำบลบ้านบาก อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด รหัสไปรษณีย์ 45000
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ข้าราชการครู ชำนาญการพิเศษ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย เลขที่ 275/14 ถนนเทวภิบาล ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด รหัสไปรษณีย์ 45000
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2547 ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. 2562 ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พจนัน ปณฺ ทิโต ชีเว